

கல்கி

ALKI 30-II-1958

30

நவம்பர்
மார்ச்

அழகாபுரம் காவல்

பாண்டிஸ் வானிலிங் க்ரீம்
உபயோகியங்கள்

விதவாசனதும், குறுகியவாசனதான் பரமமென்று காலத்தில் சீர்த் கடவுள் கருவந்திருப்பது பரதகுர்ப்பு அளித்தது. எனத் துறந்ததும், இவ்வாசனதும் கருவந்தும்! இது எண்ணெயில் புகழ் வந்திருந்தது. மததும் ஞானதும் தடையிலிருந்து விதவாசனம் வந்ததற்கு மிகு சூதம், பரமமென்று காலத்தில் சீர்த் தடையிலிருந்து பரமமென்று சொல்லப்படும் மனதின்வாசனத்திற்கு வந்ததற்கும்.

சமூகத்தின் எதிர்க்கட்சிகளும்
அப்படியானவர்களைக் கீழே

[illegible]

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

[illegible][illegible]

கல்கி

பொருளடக்கம்

அரசியல்

நீல உச்ச வரம்புப் பிரதிபலிப்பு
ராஜ்யம் ஆட்சி
மகாபகாபம் நிபந்தனை

... 8
... 8
... 8

சுருத்திகள்

இலக மருச்சி
பாண்டியமாதேவி
இரட்டைத் தொட்டி
பொன் மணம்
மூன்று மண்பாண்டம்
பொன்மீனும் பெருந்திணை
கட்டி இலக
ராக்காச்சி

பாண்டியமன்
நா. பாண்டியமன்
ஆ. பாண்டியமன்
மூன்று
வாண்டு மணம்
இ. பாண்டியமன்
ஆ. பாண்டியமன்
பூண்டி

... 18
... 21
... 22
... 23
... 24
... 25
... 26
... 27

சுருத்திகள்

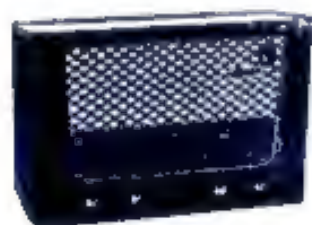
பிடிவாத மண்பாண்டம்
நிலவும் உலகம் (அட்டைப் படம்)
வாண்டிய மணம்
இருக்கியும் தமிழ்நாடு ஆயிரவேத...
மகாபகாபம் மாதவி (நாடக மேடை)
பத்தி வலம்
நாட்டு வலத்திலும்
காத்தியாராயன்

ரஜாதி
...
ராஜாதி
தமது விசேஷ கிழம்
...
பெண்டியமன்
பூண்டி
காத்தியாராயன்

... 8
... 10
... 11
... 12
... 13
... 14
... 15
... 16

"கல்கி"யில் வெளிவரும் சுருத்திகள் உலகப் போய்ஸ் கல்கி
சுருத்தியில் வெளிவரும்; கல்கியில் வெளிவரும்.

மதிப்பில் உயர்ந்தது இதுதான்!

குபர் மாடல்
ஏலி. ஏலிடிவி
கிடை ரூ. 395/-

நேரத்திலான இந்த ரேடியோ உலகமயிலேயே
செலிக்கு இப்படியேபுடல் மார்ப்பதற்கும்
அழகாக உலகது. உலகிலாக் கலகும்
காத்தியாராயன் மனோகர்மக அமைத்தது
இதன் பெட்டி. 6 காத்தியாராயன் 5 பாண்டி
கலகும் கொண்ட இந்த கலகும் மாடல் மிகவும்
அதிக கிடைவின் ரேடியோக்களில் மட்டுமே
தெலிவிடல் கேட்கக்கூடிய இயற்கைக் குரல்க்
செலிவிடல் வழங்குகிறது.

கலகியாராயன் 5 காத்தியாராயன் 5 பாண்டி ரூ. 425/-

ஜங் கார்

ரேடியோ

மகத்தான மாக் கலகியாராயன் கலகியாராயன்.
இதன் கிடைவின் கலகியாராயன்

தெலிவிடல் கலகியாராயன் கலகியாராயன்:

ஜே - ஜ - போன் கலகியாராயன், 13, தங்காதித் தெரு, சென்னை-3

மார்ச் 18
இதழ் 18

தமிழ்த்திரு நாடு தன்மீனம்—பெற்ற
தாயென்று கும்பேடி பாப்பா —பாரதிவாசர்

வினாவினா
சார்த்திகை 15

நில உச்ச வரம்புப் பிரச்சனை

சென்ற வாரம் நில ஒப்பந்தம்மீதப் பற்றி ராஜாஜியின் கருத்தை வெளியிட வுருந்தோம்.

அதைவிட ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை "நில உச்ச வரம்பு" இதைப் பற்றித் தான் காங்கிரஸ் கூட்டங்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் மேடைகளிலும் இப்பொழுதெல்லாம் அதிகமாக அடிப்பட்டு வருகிறது.

இவை வெய்லாம் ஏதற்குத் தெரியுமா? நாம் "சோஷலிஸ்ட் பாணி சமுதாயம்" ஏற்படுத்துவதாகத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோமல்லவா? எல்லாவற்றும் சம அந்தஸ்துள்ளவர்களாகிவிட வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் கொண்டிருக்கிறோமல்லவா? பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்றிவிடத் திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோமல்லவா? அதைக் காரியமாக்கத்தில் நிறைவேற்றத்தான் இந்தக் கோஷங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

உண்மையில் "எல்லாரும் சமம் என்னும் காலம் வந்தது" என்று மார்திவாசர் எந்த வட்டியை காலைத்தைக் காணு கண்டாரோ, அந்தக் காலத்தைக் காணக்க இம்முயற்சி என்னும் வரவேற்கலாம். ஆனால் இன்று இக்கோஷமிடுபவர்கள் யாரும் அந்த உண்மையான வட்டியைத்தெரிக்க கொண்டு கொண்டிருக்கவில்லை. அதற்கு மாறாகப் பொருளமையின் வசப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். இதைச் சொல்ல நமக்கு வகுத்ததாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த உண்மையை மார்திவாசர் சொல்லித்தானே ஆகவேண்டும்?

இப்படிப் பொருளமை தாரணமாக எழுந்த உச்சல் பொருளமையைத்தான் நாட்டில் விளைவிக்கிறது. விளைவிக்கத்தக்க விளைவு அதுமே என்பது போல் நாட்டெங்கும் பொருளமையுணர்ச்சியைத்தான் பரப்பிவிடுகிறது. என்னத்தினாலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவில்லை.

ஒரு பவனும் விளைவிலும் என்று தெரிந்தும் காங்கிரஸ் கூட்டி மீண்டும் மீண்டும் இந்தக் கோஷத்தைக் கிளப்புகிறார்கள் என்று கேட்கலாம். அதற்குக் காரணம், தேர்தலில் காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட், கட்டுமினிடலும், சோஷலிஸ்ட் கட்டுமினிடலும் போட்டி போடவேண்டி யிருக்கிறது. இந்த இரண்டு கட்டுமினிடலும் தாங்கள் பதவிக்கு வந்தால் "நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் தருகிறோம்" என்று கோஷமிடுவதால், காங்கிரஸும் அதே கோஷத்தைக் கிளப்ப வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கோஷத்தினால் "வோட்டஸ் பாய்" என்னுக் விளைகிறது. ஆனால் விவசாயம் பாழ்பட்டுப் போய் விட்டது.

குறிப்பிட்ட பந்தயம் என்னும் குறிப்புகள் பந்தயம் மாதையில்தான் ஒடும். ஒரு வரம்புக்குள்ள்தான் ஒடும். ஆனால் தேர்தல் பந்தயத்தில் இந்தக் கட்டுமினிடல் விவசாயம் என்னும் பூமிமீதெல்லாம் ஒடி, தூசாகத்துப் பாழ்படுத்திவிடுகின்றன. விவசாயத் தொழிலில் எடுபடலாம் என்ற ஆசையை, அக்கறையை அழித்திருக்கிறது இந்தப் பந்தய ஒட்டம். இது மிகவும் பரிதாபமான நிலைமை!

இதன் விளைவாக இன்று யாருக்குமே விவசாயம் என்னும் புனிதத் தொழிலில் எடுபட உற்சாகமே இல்லை. நமது நாட்டில் எல்லாவகையிலும் தொழில்கள் அழிந்துவிட்டிருக்கிறதே போதிலும், விவசாயம் மிகவும் புனிதமான தொழில் என்று கருதி மக்கள் பெரிதும் பதித்து வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது விவசாயம் என்னும் மக்கள் பாய்ந்து விடுகிறார்கள். விவசாயத் துறையில், நிலமும் வேளாண்மைப் பதில் பொருளமை

புத்திர விட்டது. தம் நாட்டில் பெருவாரி வரையிலான மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ் வார்கள். அவர்கள் உள்மக்களின் நிலைய உணர்ச்சிக்குப் பதில் பொருளாக உணர்ச்சி புத்திர விட்டால் குணதாயக ஆட்சி பங்கு வரையில் எடுத்து விடும்.

பெருவாரியான போட்டுக்கள் பெற்ற மேஜாரிக்கு எட்டி ஆட்சிக்கு வருவதையே துணையாக ஆட்சி நம்ப ஆட்சி ஆவதும். ஆட்சிப் போதும்பை ஏதற்குமாவது விவ வர்களின் நற்குணத்தையும் தீய குணத்தையும் பொறுத்தே ஆட்சியும் நம்ப ஆட்சியாக விரை, தீய ஆட்சியாகவிரை அமைகிறது.

இன்று அரசாங்கம் தீய உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்று தடி வாய்த் துடிக்கிறது. இத்தர்ப்பு பொருளாக உணர்ச்சியோ, போட்டு வேட்டையோதான் காரணம் அங்கவேளில் நிலவிக்காத விவ சாயிக்கு நிலமளிக்கவே, அங்குக்கு நிலத்தில் வேலை மரம்பை ஊக்கமளிக்கவே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதாக இருக்க வேண் டும். அப்படியானால் இந்த எட்டியைத்தான் மீயடி அடைவது? தீயமுடையவனுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டி விட்டால் மட்டுமே நிலவிலான தவறுக்கு தீயம் கிடைத்து விடுமா? தீயச் சொத்தக்காரர்களிடமிருந்து உச்ச வரம்புக்கு மேல் பெறும் தீயத்தை என்ன செய்வதாக உத்தேசம்? இதை ஏயம் கறிக்க குத்தகைக்கு விட ஒரு சர்க்கார் இயக்காணைத் திணைப் போவதாக உத்தேசமா? இதையிட போர் மானதீய வேறு இருக்கமுடியாது. ஏனெனில் அங்குள்ள வஞ்சகம் நாடுக்கும் புதுப்புது உருவத்தில் பரவ ஆரம்பித்து விடும். எத்த னை உச்ச வரம்புச் சட்டம் செய்யப் பட்டதோ அந்த எட்டியை குட்டிச் சுரரஸிப் போகும்!

ஒரு உருப்படியான திட்டம் வேண்டும். அத்தகைய திட்டமின்றிச் செய்யப்படும் உச்ச வரம்பு தீயச்சட்டங்கள் அரசியல் குறாட்ட டும். போட்டுப் பிடிக்கும் தந்திரமுமாகத் தான் முடியும். ஆனால் இவ்வளவுடன் தீயதும் தேவையோ! தீயத்தின் மதிப்பு மிக மிகத் தாழ்த்து போய், விவசாயம் குன்றி, அந்நியாவசியமான உணவு தானியங்களின் விலைமேக்காயம் ஏழிப் போகும். இதனால் பொது மக்கள் அடைமக்கடிய கஷ்டதஷ்டம் சொல்லி முடியாததாகப் போகும்.

தீயத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்ட வேண் டும் என்று சொல்பவர்கள் எல்லோரும், தீயச் சொத்தக்காரர்களிடத்தான் தாக்கு விழார்கள். தீய உரிமையின்றி, குத்தகைக்குச் சாகுபடி செய்யும் குத்தகைதாரர்கள் தீயச் சொத்தக்காரர்களிடமிடப் பெரிய குறையாக வர வாழ்த்து வருகிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்தின் எழுவை பெற்ற தத்தப் புத்திரர்களாக வளர்வது வித்தத்தாக இருக் கிறது. இத்தப் பரப்பின்மேல் எழு!

நீயது நாட்டில் சிவனது சிறு தீயம் கருகல் அகலும். அந்த தீயத்தையுடைய வர்கள் ஓதவிடு செய்த விவசாயத்தைப் பெருக்கக் கடிவாய்கள் அங்க, அந்த தீயத்தி

விருந்து கிடைக்கும் வரமானம் தவர்களுக்குக் போதுமானதாக இருக்காது. இப்படியிட்ட சிறு தீயம் கருகுவிரைகு அக்கம்பக்கத்து தீயம் விரை இனித்து வரபகரமாகச் செயல்படக் கடிவ பெரியபங்கியைகளைச் செய்வென்றும். ஆகவே, இன்னும் தீயதின், பெரிய பங்கியைகளை உடைத்துச் சென்றுகிணைப் படுத்துவதற்கு தீயச் சீர்திருத்தம். அதுதான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வழி.

அதற்கு மாறாக, எட்டுப்படியானத சிறிய பங்கியைகளை இருப்பவையாகப் பெய்தாய் பெரிய பங்கியைகளாகவருவதற்குத் தோத்திருக்கு உண்மையான, பயன் விளைவிக்கும் பயி.

இத்தருத்திரக்கமாக ஆலோசித்து திட்டம் வகுக்க வேண்டும். ஓர் இடத்தில், தீயத்தை வாக்கிச் சர்க்கரையென்றும், இன்னொரு இடத் தில், சர்க்கரையென்கடி தீயத்தின் மதிப்பு வகையாக உண்டோ, அந்த அளவுக்கு வந் றோடு இடத்தில் தீயம் கொடுப்பதாகச் சொல்ல வேண்டும். இப்படி எடு பயனாகவும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். தீயமாகவும் கொடுக்க வேண்டி இருக்கும். நமது அரசியல் தீயவல் எட்டத்தில் சர்க்கார் ஒருவர் சொத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு எடுசெய்ய வேண்டும் என்று சட்டம் இயத்திரிக்குகிறார்கள். எட்டத்தைப் பெர்சன லிக் தீயத்தேற்ற முடியக் கூடாது. என் துடைய விவசாயமாகச் செயலாமல் அந்த ரக்கத்தையோடு, அச்சட்டத்தின் உண்மையப் பொருளியுணர்ந்து தீயச் சொத்தக்காரர் களுக்குத் தக்க எடு அளிக்க வேண்டும். இது தான் இவ்வரைய சர்க்காரின் கடமை.

இப்படிச் செய்யப்படும் தீயப்பங்கித்தீய வல் வாய்க் மக்கள் தாங்களாக மனமுடித்து செயல்பட வகையில் அரசாங்கம் தடுத்து கொள்ள வேண்டும். இதில் எட்டத்தின் பயனாதாரம் கூடாது. தீயம் என்பது ஏயத் திக் வித்தும் மேலது தாந்தாலி போன்றது அங்க. தீயம் மக்கள் உணர்ச்சிக்குள் வந்தது விட்ட விடியும்.

தீயத்தை ஆகையோடு மட்டுமே கேட்பவ னுக்குக் கொடுத்துவிடக் கூடாது. தீயத்தின் உருது பாடுபட்டு, உற்பத்தியைப் பெருக்கும் தருதி பெற்றவனுக்குத்தான் அளிக்க வேண் டும். இப்படிக் கொடுக்கும்போது, "இவனுக்குக் கொடுப்பதால் நமக்கு போட்டுக்கள் கிடைக்குமா?" என்ற எண்ணம் தோன்றக் கூடாது. போட்டுப் பெட்டியின் நிலையை உன்னத்திரித்து அறவே நீக்கி விடவேண் டும். போட்டு பிடித்ததும் தரும் தரக்களின் ஆலோசனையைக் கேட்காமல் விவசாயத்தின் அனுபவங்கள் அக்கமையுமுள்ளவர்களைக் கைத் தாலோசித்துத் திட்டம் வகுக்க வேண்டும்.

கடைபிடிக்க ஒருவர்களைத் சொல்ல விரும்பு கிறோம். அரசாங்கத்தினுள்ளவர்கள் தீயதின் பதவியையும் செய்காக்கையையும் தோன்றலான ஓதாய்க் குரவோகெல் வேண்டும். நவஞ்ச வரிலின் செறுத்திருக்கும், "அரசியல் வாதிகளை கேட்டவர்கள்" என்ற அப்பெயரைத் தேடித் தந்து விடத் தீயவினையின் ஏதப்படுதி விடும். சமீபத்தில் பன ஆசிய நாடுகளில் இது போன்ற சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின் றன. இவ்வந்த எச்சரிக்கையாகக் கொண்டு தடுத்து கொள்ள வேண்டும்.

ராணுவ ஆட்சி

இரு தேசத்துக்கும் பின் ஒரு தேசம் ராணுவ ஆட்சிக்கு உட்பட்டு வருகிறது. அந்நாடுகளில் தேற்றுவனர பதவியிலிருந்து அரசியல்வாதிகள் இன்று பதவியை இழந்து பலிதாபமாக நிதிக்குரர்கள்.

இருந்தாலும் ஜனநாயக ஆட்சி முறையைத் தகர்த்தெறித்த ராணுவத் தலைவர்கள் "நாய்கள் ஒன்றும் ஜனநாயகத்துக்கு விரோதிகள் அல்ல. எங்களுக்கு நாட்டில் நிலவும் வஞ்ச ணழல்தான் பிடிக்கவில்லை; வஞ்சத் துக்கு அடிமைப்பட்ட அரசியல்வாதிகளையும் அரசியல் கட்சிகளையும்தான் பிடிக்கவில்லை. அதனால்தான் ஆட்சிப் பொறுப்பை மேற் கொள்வோம்" என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இவர்கள் பெரிய உண்மையினம்போல் என்று நினைத்து மக்கள் எவ்வித எதிர்ப்பும் தெரிவிக்காமல் ஏற்று வருகின்றனர். ஏனென்றால் ராணுவத் தளபதிகள், அரசாங்கத்தைப் பற்றியும் அரசியல் தலைவர்களைப் பற்றியும், எட்சிகளைப் பற்றியும் சொல்லும் குறைகள் உண்மை என்பது மக்களுக்கும் தெரிந்திருப்பதுதான். இவையெல்லாம் ராணுவமும், ராணுவத் தலைவர்களும் போகவிருக்காதி விருவாகி கனா என்ன? மக்கள் ராணுவத்தாருடைய உடுப்பையும், ராணுவ தகட்டுதாரணியையும் கண்டு ஏமாந்து போயிருக்கிறார்கள். ரொம்பவும் ஒழுக்க சீலர்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ராணுவத்தில் எவ்வளவு ணழல்கள் என்பது ராணுவங்களுக்குத் தளவாடங்களையும், சாமான்களையும் வாங்கித் தரும் கண்டிராக்கர்களைக் கேட்டால் தெரியும். ஆனால் கண்டிராக்கர்கள் வெளியில் சொல்ல மாட்டார்கள். ராணுவ ஆட்சி புரையும் நாடுகளில் மக்கள் கடிச்சமாக காழப் போவதற்கு எதிர்பார்க்கிறார்கள். எப்படி நடக்கிறது, போகப் போகத்தான் தெரியும்.

இன்னொரு அநியமம் இப்பொழுது நிகழ்ந்து வருகிறது. முன்பு இந்த நாடுகளில் ஆதி

கம் செலுத்தி வந்த மேற்கத்திய நாடுகளும், மற்ற நாடுகளும் ஒன்றுமே நடக்காதது போல் இந்த ராணுவ ஆட்சியை மனப் பூர்வமாக வரவேற்கின்றன. அதுமட்டுமில்லை; இந்த ராணுவ ஆட்சிக்கு ராணுவ உதவியும் பொருளாதார உதவியும் அளித்து வருகின்றன. தங்களுக்கு எதிரியாக உள்ள நாடுகளுடன் சேராமலும், கொஞ்சம் மேற்கத்திய நாடுகளுடன் சிந்தை பாலத்துடன் இருந்தாலே போதும், முன்னிலை அதிக உற்சாகமாக உதவிகள் அளிக்க முன்வருகின்றன! கம்ப்யூனிஸ்ட் நாடுகள் இப்படி ராணுவத் தளபதிகளுடன் சேரம் கொள்வதற்கு முன், நாய்கள் முத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு ஆவல் தான் மேற்கத்திய நாடுகளின் மனத்தில் மேயொங்கி நிற்கிறது என்பது தெரிகிறது. இந்த ஆவலில் "உண்மையான சர்க்கார்" என்று இந்த ராணுவ ஆட்சிகளை அங்கீகரித்திருக்கின்றன. பாலிஸ்தான், சூடான் ஆட்சிகள் அங்கீகரித்திருக்கின்றன. ஆனால் உண்மையான சர்க்கார் நிலவும் சிறு ஆட்சியைத் தான் இந்நாடுகளால் அங்கீகரிக்க முடியவில்லை. ஜனநாயக கட்சித்தலைப் பிரமாதமாகப் பணநாற்றும் அமெரிக்கா சூடான், பாலிஸ்தான் ஆட்சிகள் அங்கீகரிப்பதில் சற்றும் தயக்கம் காட்டாததுடன் பெரிதும் விரும்புவதாகவே சொல்லிக் கொள்கிறது!

இவை எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமான விஷயம் பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் உறுதுதான். அதைப்பற்றி நினைக்க நினைக்க, வேடிக்கையாக மட்டுமில்லை, வேதனையாகவும் இருக்கிறது.

பாலிஸ்தானில் ஏற்பட்டுள்ள ராணுவ ஆட்சி இந்திய ஜனநாயகத்தை எப்படியும் பாதிக்கும் என்பதைப் பற்றி கண்டனில் வாரும் கவனிப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. "காமன்வெல்த் நாடுகள்" என்ற கூட்டில் இத்தகைய ராணுவ ஆட்சிகள் எப்படி இடம் பெற முடியும் என்று கண்டனில் வாரும் தெரிப்பதாகக் கூடத் தெரியவில்லை!

பிரார்த்தனைக் கூட்டம்

— கிண்டி ராஜபக்சம் —

காந்தி மண்டபத்தில்

நவம்பர் மாதம் 28-ந்தேதி வெள்ளிக்கிழமை மாலை 5-30 மணிக்கு
கீடாமங்கலம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் துதித்தார்கள் பாடுவர்

*

தகவல்கள் இன்னிசை, தகவர்பாபா வித்தியாசல மானவர்கள்
சாரதா வித்தியாசல போதனா முறை பயிற்சிப்பள்ளி மாணவிகள்
தூதர்புக்கும், கைத பாராயணம், ராமநாம பஜனை

தெருவெண்ணம் வெள்ளம்

காவிரிஸ்
அழிந்தன

வெள்ளத்தில் சிலர்
மேற்ககிருங்கள்

நீபாஸ் தமிழன்
அறிந்தை

வீடுகள் சரிந்து விழுக்கின்றன

அக்கிரமச் சட்டங்கள்

விவசாயி

நீரே உடைமுகள்

கலாசாலைகள் முடிக் கிடக்கின்றன

நாசி சர்வகலாசாலை

மாணவர்கள் ஒழுக்கக் குறைவு

கார்கள் ஓட முடியாமல் தவிர்கின்றன

செய்யவேண்டாம்

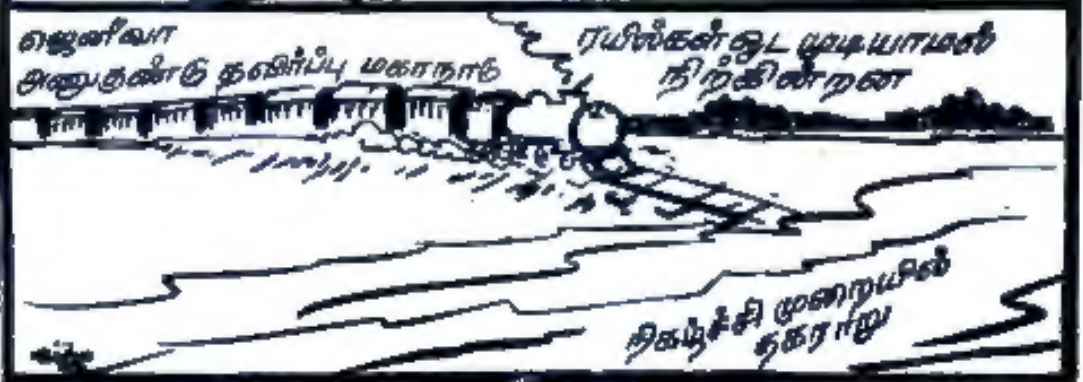
நினைவுகள்!

பாஸங்கள் உடைகின்றன

பலர் மழையில் நனைந்து ஓடுகின்றனர்
அவமரிக்கக் காங்கிரஸ் தீர்தல்

அருள் வாக்கு *

ஐ டீ சங்கராச்சாரியார். காஞ்சிகாமகோடிரிம் ஐ

நீசுவரனுக்குப் பவ பெயர்கள் இருக்கின்றன. நித்திய நித்தம், நித்திய புத்தம், நித்திய முத்தம், பட்ட மரம் போன்ற க்தானு. கர்வக்குள் என் நெகலாம் அவனுக்குப் பெயர்கள். அவனிடம் பக்தி பள்ளு, அவனிடத்தில் அன்பு செய் என்றெல்லாம் அடிக்கடி சொல்லுகிறோம். எத்தகாக அப்படிச் சொல்லப்படுகிறது? நாம் நம்முடைய அழகுக்காகப் போக்கிக் கொள்வதற்காக. நமது அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக. மனத்திலுள்ள குறைகளை நீக்கிக் கொள்வதற்காக. கஷ்டம், துக்கம், மோகம், காமம் எல்லாவற்றிலுள்ள நமது மனம் கஞ்சலப் படாமல் இருப்பதற்காகத்தான். நித்தியிருந்தி நிரோதம் செய்து சதா ஆனந்தமாக நம் காரியக்களைச் செய்வதற்காகத்தான் அந்த க்தானுனைப் பற்றிக் கொண்டு பக்தி செயல் வேண்டும். நாம் பற்றின்வளர்கள். நீசுவரன் பற்றற்றவன். பற்றின்வளர்கள் பற்றின்வளவர்களாக ஆவதற்குப் பற்றில்வாதவன் தான்கிந்தான் பற்ற வேண்டும்.

பற்றை பற்றற்குப் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றை பற்றி கிட்டு

என்று நிரவல்லவார் சொல்லியுள்ளதை இப்போ நிரவையுபடுத்திக் கொள்ளலாம். எவன் ஒருவன் பற்றுக்கினை எல்லாம் அறத்துவிட்டுப் பற்றின்வாதவனாக இருக்கின்றாரோ அவனிடம் பற்றிக் கொண்டால் நம் பற்றுக்களும் நம்மை விட்டுப் போகும் என்கிறார் வல்லவார்.

இதர வயக்களில் மெய்யாமலிருப்பதற்காக நாம் பகையைக் கட்டிப் போடுகிறோம். மற்றவர்களின் பரிசீலனைக் காப்பாற்றுவதற்கு மட்டும் பகையைக் கட்டிப் போடவில்லை. மற்றவர்களிடமிருந்து அடிவாங்காமல் பகையைக் காப்பதற்குக் கட்டிப் போடுகிறோம். அது போகவே நாமெல்லாம் பகைக்கள். நீசுவரன்தான் பகப்பதி. நாலும் காமம், குரோதம் போன்ற உணர்ச்சிகளுக்கு ஆளாகிக் கஷ்டப்படாமல் இருப்பதற்காக நம்மையே உறுதியுள்ள கவிரனாகக் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். இக்கவிறுக்கத்தான் நாம் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய சதாசாரங்களும் கரிமங்களும் பக்தியும். எப்போது பகையைக்

கட்டகிழ்த்து விடவேண்டுமென்று இடைபற்றுக்குத் தெரியும். அப்போது அதை அவன் அகிழ்த்து விடுகிறான். பகப்பரிவாய் நீசுவரனுக்கும் எப்போது நம்முடைய கட்டுகளிலிருந்து நம்மை அகிழ்த்துவிட வேண்டுமென்று தெரியும். அப்போது நமது கட்டுகள் அகிழ்த்து விடும். கட்டுகளை முடிவில் அகிழ்ப்பதற்காகவே இப்போது ஆசாரங்கள், அனுஷ்டானங்கள் என்ற கட்டுகளால் கட்டிக் கொள்ளுகிறோம். நூற்கவிறுக்க கட்டப்பட்ட ஒரு பெக் கட்டு இருப்பது தகடுகளால் இறுக்கிக் கட்டப்படும் போது நூற்கவிறுக்க தளர்ந்து நழுவி விழுந்துவிடும். அதுபோலவே ஞானம் என்ற இருப்புத்தகட்களும் நம்மை இறுக்க கட்டிக் கொண்டால் காமக் குரோதம் என்ற நூற்கவிறுக்க தளர்ந்து விழுந்து விடும். இந்த நூற்கவிறுக்களான காமக் குரோதாதின்தான் நம்மை இவ்வுலகத்துடன் பிணைத்து பிறப்பு இறப்புக்குக் காரணமாக இருக்கின்றன. இவற்றிலின்றி விடுபடுவதற்கு பக்ஞம், தபம், கரிமங்களும், நீசுவர பக்தி என்று பவ கிதங்கள் சொல்லப் படுகின்றன. எல்லாம் ஞானத்தை அடைவதற்குச் சாதனங்கள். ஞானம் வந்துவிட்டால் பற்றுகள் அற்றுப் போகும். நீசுவரன் ஞானவல்லபி. நித்திய முத்தம்.

இதற்காகத்தான் நாம் நீசுவர பக்தி செயல் வேண்டும். பகை என்னுள் ராத்திரி இருக்கிறது. நான் வெளியில் என்னுள் மனமு இருக்கிறது. தூடம் என்னுள் நித்து (உயிர்கள்) இருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு மாற்றிப் போகும் இருக்கிறது. இவ்விருந்து ஒரே அழகு; ஒரே துக்கம், ஒரே கோபம், ஒரே காமம், எப்போது பார்த்தாலும் ஒரே கஞ்சலம்—இப்படிப் பவ நிவாத்தமாகக் இருக்கும்போது இதற்கு நேர்விரோதமாக எப்போதும் பரிசுத்தமாக, பரம ஞானமாய், பரம ஆனந்தமாய் நித்தத்தில் கொஞ்சக்கூட அசைய இயலாத பட்ட மரம்போல் ஒரு பரமாத்மா இருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது. இது இவ்வை என்னுள் இந்த நிவாத்தமாகக் கடைத்திறை வழியே இல்லை. கத்த, நித்திய, முத்தப் போருளாக இருக்கிற நீசுவரனிடத்தில் நாம் பக்தி செய்வது நாலும் அந்தமாதிரியே ஆக வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்

பிழுவாத மனப்பான்மை

കുറ്റം ചെയ്തവർ, കുറ്റക്കാരർ, 247

[illegible]

புதுப்பாடல்கள் எப்போதெல்லாம்
 என் விவரப்படுத்தலுக்கும் தக்கதாய்
 பிரச்சினை முடிவடைந்திருக்கிறதோ
 புது நகர மண்டலத்தில் ஒரு அறிமுக
 மாக மாற்றம் செய்யப்படுகிறது. மாற்றம்
 வந்திருக்கிறதே தெரிந்தால் எல்லாம்
 உடனடி விருத்தியைத் தாழ்த்தப்படும். மக்கள்
 அனுபவிக்கக்கூடிய இறுதியைத் தாழ்த்தும்
 இயற்கையாகத் தான் மாற்றம் ஏற்படுகிறது.

[illegible][illegible][illegible]

நிலவும் உலகம்

இந்த மண்டலத்தில் உலகம் எங்கு எந்திரம் அது தோட்டு மக்களுக்கு உலகம் அளித்த வந்திருக்கிறது. சிவனது மெழுகுத்தொழில்

தொண்டு தீழம் வரை எல்லாம் மறு மக்களும் எந்திர மண்டலத்தில் பிது ஒரு வகை காதுவெளியுக்குள்ளாக எங்கு தோள்களும் அது மிகவுலகமாக.

முத்தவத்குத் தோடு ஸட்டி மெண்டு மெண்டும் தாய் என்ன பார்ப்புகிறும் தெரிவுமா! முத்தவத திவை அழகுத்து வந்தாக தாய் எப்போதெல்ல எங்கு பிதுவாதம் பிதுத்தவருகிறது. இத்தகைய தாய்.

"நிலா நிலா துடிவா"

கிலவா மலே துடிவா!"

என்று தோடு வெண்டுகிறுக்கிறது! அந்தக் கெடுகதையிலும், அந்த நிலைமைக் காட்டிக் காட்டிக் குத்தவத்கு ஒவ்வொரு தாளும் அல்ல மூட்டுவதிலும் அந்தத் தாய் அடைபும் ஆவத்திதான் எவ்வளவு!

இவ்வெழு அகதையி் இந்த இடத்தில் கொல்கு வருகிறது!

தாய் சிவனது சிறு குழந்தையாக இருந்த போது, "எவர்க்கு எந்திரமும் பிதுத்தக் கொண்டு வந்து என் கையில் கொடு" என்று அழ ஆரம்பித்த கிட்டாராம். தாய் வெளியே எவ்வளவோ சமாதானம் கொடுக்கிப் பார்த்திருக்க. குழந்தை தாமர் கெட்டுவிட்டால்.

காட்டியில் மூலம் பார்த்தும் கண்ணடியில் எந்திரவாடையு பிதுதியில் கிழங்குகள் காண்பித்த. அந்தக் கண்ணடியை தாமர் கையில் கொடுத்தாராம். கண்ணடியில் எந்திரவாடையு பிதுத்ததும் பார்த்தும் பார்த்தும் தம் கையில் எந்திரம் கிணிக் கொட்டாதாவி குழந்தை தாமர் எந்திரவாடிட்டாராம்."

இதனை எந்திரம் அமைக்கவு போய்விட இரவென்றும், கிணியுலக இன்பமென்றும் இம் மண்ணுலகில் பெருந்து போக் பெரு மிடுக்கு எய்துகிறார்கள் வாதலாக!

அவரும் போகுகிறவரும், வாதலாக வர சக்காபமாகக் கழிப்பதில் சற்றுப் கொஞ்சு கொஞ்சுகிறார்கள்.

இப்படி குழுவதில் வெண்ணிலை எந்திர பார்த்தும் வாதலாகவா ஒரு கிணியுலகில் எந்திரமேக் கண்டால் பிதுப்புகிறார்கள்.

"அவன், எந்திரமேய்த் ஆணையிட்டுத் தம் வாதலில் உறுதியைத் தெரிவித்தானான், வாதலில். "தயோ, வெண்டாமே! இந்தக் எந்திரமேய்த் ஆணையிடாதான்! இந்தக் எந்திரம் இன்று முடியாமலாக இருக்கிறது. தாவித்துத் தெய்வத் போலாக வாதலுக்கு மறுதான் அளவிலிடத் தெய்வத் போலாக! இவனுக்கு எந்திரமாவ தன்மை கிடையாது.

உலகம் வாதல் அப்படி பிதுக்கெ...த. இது போக எங்கும் இருக்க வேண்டும்!" என்று கெடுகவான்!

இப்படி நிலைக் வாதல்களுக்குக் கடி கதிலும் வாதலிகள். வாதல்களில் பிதுத்து கிட்டால் குத்தும் கைவது நிலைவததான்! வாதலில் பிதுத் திவையில் வாதல்தில் ஒரு நிலை தோன்றிப் பெண்டில் படுத்துப் புகு கொடுக்கி முடிவாது.

வாதலுடல் குத்தவது நிலை தெரவனிக் பெரி மிதுத்தவைய வாலும் திவையுக்கு வந்து கவாக்கிக் கொடுக்கப் படுத்துதல்!

இவ்வகையிலும் வாதலும் இந்த நிலை தோன்றியதற்குக் கவ்வா என்று தெரவன் பிது கொடல் போக்குப் பெண்டிலும்.

இது கவ்வாக்கில் எந்திரவாடிவது வாதல் கொட்ட ஒரு பெண் திவையில் பார்த்துக் கொடுத்துவதைப் பார்ப்பதன்:

பெண்ணிலவா வாதல்

தெய்வவாடிப் பேரவவகுல்

வெண்ணிலவ வெந்திர

வெண்டவாக வாதலே!

எந்திரம் பெண் மக்கள் பிதுக்காத வாதல் பிதுத்த. பெண் இவற்றில் உணர்ச்சியை அறி வாதலக் போக வருகிறதும், இந்த இரண்டு அகதையி் கவிது! பிதுவாந்துமையிலும் துய சண்டைப் பெண்டில் இதுவ உணர்ச்சியை கொடாமல் கொட்டி கிட்டார்!

இரண்டு கவிது! கொடுக்கதும் பார்ப்பதன்: இது தெய்வ வாதல் குழுவது வெந்து விடிக் கொண்டுகிறதே. வாதலுக்கை மற்றப் பெண்டின் எல்லாம் அனுபவிக்கிறார்கள்."

ஆனால் வாதலில் பிதுதிருக்கு! அவருக்கோ, தெய்வக் அளவாக இருக்கிறது! எவ்வளவு இருக்க தெருதேரமாகி கிட்டாது என்று படுக்கையை (பாயல்) கிடுத்து திம்மதி பாதத் துக்குவதற்கு வேறு ஆயத்தம் பண்ணுகிறார்கள். ஆனால் அவருக்கும் படுக்கை என்று கொஞ்சம் உடம்பெண்ணம் எரிந்தது. எவ்வளவு வானில் தோன்றும் குழுவதிலு கைக் கவிது மிதுச்சி போக்கில் பரவல் படுகிறார்கள். ஆனால் அவருக்கிடையே...

வாதல்க்கு வாதலே!

எவ்வுவெறு வாதலே!

பாயல்வத் தயர்குவேறு!

எவ்வுவெறு பாயலே!

வாதலுக்கும் மதிப்பெறு!

எவ்வுவெறு மதிப்பெறு!

வாதலுக்குப் பெண்ணித்த!

இவ்வுவெறு! உலகமே!

இவ்வுவெறு! தம்ப உலகம்: பாயல்க்குக்கு அது இவ்வு உலகம். கைவ இவ்வு டாகம் பிதுத்து போவதற்குக் வாதலும் தான் ஒரு பண்ணையும் தெய்வவாதல் என்று கருதுகிறார்கள்! இது அப்படித் காட்டுவததான் தமது குதியக் கவிது! கிணியு இவ்விதம் அட்டைத் தெய்வவாதல் தெய்வத்திற்குகிறார்கள்.

வள்ளுவர் **வாசகம்**

58

தூற்றவதத்தின் திறப்பை எடுத்தக் கொடுகிறார் :

**தூற்றார்க்குத் துய்ப்பாய்
வேண்டி மறத்தார்கொல்
மற்றை யவர்கன் தவம்**

எல்லாருமே துறவறம் புண்டு தவம் செய்ய வேண்டியது! ஆயினும் அப்படிச் செய்பவரில் இல்லறம் நடத்துகிற மக்களுக்கு ஒரு சாக்கு தேடிக் கொடுக்கிறார் முனிவர் : துறவறத்தின் இருப்பவர்களுக்கு வேண்டிய உணவும் இருப்பிடமும் பிற உதவையும் செய்வதற்குச் சிலர் இருக்க வேண்டியவல்லவா அதற்காக இவர்கள் துறவறம் புணவில்லை என்கிறார்.

துறவறத்தில் இருப்பவர்கள் மற்றவர்களைத் தாழ்த்தவர்களாக எண்ணலாகாது "அவர்களும் உங்களைப்போல் தவம் செய்கின்ற, ஆனால் உங்களுக்குச் சேவை செய்யச் சிலர் வேண்டுமே, அதற்காகத்தான் அவர்கள் இல்லறம் நடத்துகிறார்கள்" என்று துறவறத்தாருக்குச் சொல்லுவதேபோல் கூறுகிறார்.

இல்லறத்தின் இருப்பவர்களுக்கும் சொல்லுகிறார் : "நீங்கள் உங்களுடைய யோக சோமத்திலேயே முழுவீடு போய் விட்டீர்கள் : துறவறம் புண்டவர் களுக்கு வேண்டியதைச் செய்வதும் உங்கள் இல்லறக் கடமைகளின் அடங்குமே. அவர்களுடைய தவம் உங்களுக்கும் பயன்படும். அவர்களுக்கு உதவிக்கொள்க" என்கிறார் முனிவர்.

தூள்பங்களைப் போதுத்துக் கொண்டு செய்யப்படும் தவத்தின் பெருமையைச் சொல்லுகிறார் :

**கடக்கடரும் பொன்போல்
ஒளிகிலும், துன்பக்
கடக்கட நோற்றித் தவர்க்கு.**

தீவம் என்றால் என்ன என்பதை முந்தியே சொன்னால்லவா? உற்ற கோய் போன்றது. உயிர்க்கு உறுகன் செய்வானம் — இதவே தவத்திற்கு உரு என்ற கூறினார் அயிலவார்! கோணப் பொறுப்பதன் மேன்மையை, இந்தக் குறளில் சொல்லுகிறார்.

கடக்கடத் தங்கமானது கடக்கீகம். கொடுப்பினால் பொன் அழியாது. பொன்னின் கலத்திற்குத் தாக்கன் நீக்கி மூன்றும் அழகாகும். அது போல் துன்பம் என்னும் தீயானது பொறுமையோடு நோற்பவர்களின் குணத்தை தாக்க நீக்கிப் பொன்போல் திகழச் செய்யும். குறை ஒன்றும் ஏற்படாது. குற்றங்களை நீக்கித் தவத்தின் உண்டாகும்.

துன்பங்களை மேற்கொண்டு தவம் செய்வதவர்களின் கஷ்டத்தைக் கண்டு பரிசுபித்த இது என்னத்துக்கு என்று கேட்பாருக்குப் பதிலாகும் இந்தக் குறள் அவர் உள்ளத்திலும் குற்றங்கள் இருக்கின்றன. அதைக் கட்டு எளிப்பதற்காக இந்தக் கஷ்டம் என்கிறார் முனிவர்.

**தன்உயிர் தானஅறப்
பெற்றான் எனைய
மன்னுயிர் எல்லாம்
தொழும்**

தன் உயிர் தானஅறப் பெற்றான் — தான் என்ற அடிப்படையை ஒட்டித் துத்தன் உயிரை ஆறு திறத்தைப் பெற்றவன். இது ஒரு உரைகாரரின் கருத்து. தன் உயிரை முற்றிலும் தன் உரிமையாகப் பெற்றவன். அதாவது அதற்குத் தான் அடிமையாகாமல், அதைத் தன் அடிமையாகச் செய்து

வாழ்பவன்—என்று வேறு உரைகாரரின் வியாக்கியோகம். "தான் என்பது அற" அதாவது ஆணவம் ஒழித்து என்று கொள்வது ஒரு உரை. "தான் அறவே பெற்றவன்" அதாவது தன் உயிரை அறப் பெற்ற ஒருவன். அறப் பெற்றதல் - குறைநீர்ப் பெற்றதல். இது இரண்டாவதான உரை.

தான் என்றிற உணர்ச்சிக்கு அகம் காரம் என்று பெயர். அகத ஒழிக்க வேண்டும். அகம் காரத்தை ஒழிக்காமலாய் புலங்களைத் தன்வசமாக்கிக் கொள்ளாமலும் புலங்களுக்குத் தான் அடிமைப்பாடு போதல் தவ் வழிக்கு

சேர் விரோதம். புலங்களைத் தன் வசம் ஆக்கிக் கொள்வது தவமுறை. புலங்களைத் தன் வசமாக்கிய தவ வீரன் தெய்வநிலை அடைவான். அதாவது எயிலர் உயிர்களும் அவனைத் தொழும்.

ஆன்மாவிற்கு உடல் அடிமைப்பாடு இருக்க வேண்டும். உடலுக்கு அடிமைப்பாடு ஆன்மா போகலானது. துறவு முறை இதற்கு வழி. உடலை அடக்கி ஆள்வது துறவிகளின் முயற்சி. அவர்கள் அந்த முயற்சியில் வெற்றி பெற்றால் தெய்வநிலை யடைந்தவர்கள் எனவார்கள்.

பாலுஸூரி பெனிபிட் சிட் பண்டு (பிரைவேட்) லிட்.,

(பிரைவேட்)

"விஜய விஜயம்" 17-A, ஸயராஸ் - மாலாபிகா என்சீட்ட

(கிங்டன் ஸ்கூலில் தமிழ் உரையாற்றும் வாரியர்)

பம்பாய் - 40

தெலி - 6607 012

POST BOX No. 6730

25 மாநங்கள்	குறுகிய கால ஏனக் சீட்டுகள் 2-வது குறிப்பிதழ்மேல் ஏனங்கள் 1968 டிசம்பர் மாத வரிகள்	25 அக்கத்தினர்கள்
----------------	---	----------------------

சேரக் கடைசி தேதி 13-12-68 ... முதல் ஏனத் தேதி 14-12-68

வகுப்பு	மாதச் சந்த	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்த	சீட்டுத் தொகை
E	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	G	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
F	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-	H	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-

நீண்டகால ஏனக் சீட்டுகள்

சேரக் கடைசி தேதி 13-12-68 ... முதல் ஏனத் தேதி 14-12-68

10 மாநங்கள்

50 அக்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்த	சீட்டுத் தொகை	குறித்த தகவல்
B	ரூ. 50/-	ரூ. 2,500	ரூ. 250/-
D	ரூ. 20/-	ரூ. 1,000	ரூ. 100/-

கிராமம் தெனியாக எழுதிக் கேட்பவர்களுக்கு எங்கள் கிராமம் இவ்வாறு அனுப்பப் படும். சீட்டில் அக்கத்தினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் உரிமை பண்டைச் சேர்த்தது.

(பேர்டர் உத்தரவுப்படி) எம். வி. சுப்பிரமணியம், மாண்புமிகு ஸ்டாப்டர்

கென்னிக் கிழமை (வார விடுமுறை தான்)

வேலை நேரம்: காலை 8 முதல் 11 மணி வரை மாலை 4 முதல் இரவு 8 மணி வரை

தலைமை ஆயில், 3, கோலாசாந்த் தேவு, திருவள்ளூர், கோட்டம்-5. கிளிகள்: "தேவரத்தினத்தி" கிளிக் 29-ம் பாத் ரோடு, பெங்களூர்-1. ரூ. B-8, பாத் III, ஆஸ்ப் அடி ரோடு, 119 ரெட்-1 10197, கோலாசாந்த் ரோடு, கோலாசாந்த், 119 ரெட்-1.

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை:

குடிநீர்தரகம் இலாபம்

தமிழகம் செல்லும் இந்த நாட்டில் எந்தெந்தவிதமான திருத்தங்களும் இருக்கக் கூடியவர்கள் குற்றங்கள் இல்லாமல், அப்படிப்பட்ட செயல்பாடுகள் போன்றவற்றையும் நாடுகளிலுள்ளவர்கள் அங்கீகரித்துக் கொள்ளும். இந்த அணர்வோடு சென்றால் அங்குள்ளவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும். இந்த நடவடிக்கைகள் மூலமாக கோண்டாடி கருதினோம், இந்த அணர்வு நடவடிக்கைகள் மூலமாக 74-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு 75-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு கோண்டாடியவர்கள், கோண்டாடி குற்றங்கள் எழுந்தவர்கள் எவ்வளவு தான் என்பதைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நாடுகளில் நடத்திக் கோண்டாடியவர்கள், கோண்டாடி குற்றங்கள் எழுந்தவர்கள் குற்றங்கள் எவ்வளவு தான் என்பதைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நடவடிக்கைகள் மூலமாக 7500 குற்றங்கள் குறைந்திருக்கின்றன. இந்த நடவடிக்கைகள் மூலமாக 7500 குற்றங்கள் குறைந்திருக்கின்றன. இந்த நடவடிக்கைகள் மூலமாக 7500 குற்றங்கள் குறைந்திருக்கின்றன.

[illegible]

வெட்ட

கடல்செல்வ

[மதுரை நிரு சிவன் கிருஷ்ண நாயுடு அவர்கள் எழுதியுள்ள கடிதம் மேல்க்குக் கீழ் மதிப்பீடு பதிக்கும்] — சே.வி.பா.]

புதிதாய் பவந்தீவதைய முழுமையும் நானாதி ஏராளமாக தமிழ் கடலில் மோழி பெயர்த்து அருகப்படி நானாதி அவர்களுக்கு 2-3-55 தேதியில் விடுதலாபித்துக் கொண் டிருந்தேன். கண்ணபிரான் அருளால் என் னின்மைய எட்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு புதிதிலாயிற்று. சிலை முழுதும் கலோகத் துக்கு கலோகம் தமிழில் சம்பந்தம் மோழி பெயர்த்து நானாதி அளித்திருப்பதாக 03 தம்பர் மூலம் சொல்லப்பட்டேன்.

[பிரமுக ஆசாத்தமகாத்திரேன். சந்துகடைய விண்ணப்பத்துக்கு நானாதி அவர்கள் எழுதியிருந்த பதில்:]

அன் கடலே! படித்துப் படித்து என்ன பயன்? நான் எழுதிய கண்ணன் காலடிய வறி என்னும் துவிஷங்கத போதாது? ஒரு கலையும் எழுதித் தருவதில் என்ன விடுகை? "திரு வுலகம்!" என்று போதாது? பட்டணத்துப் பிள்ளையர் பட்டக்கன் போதாது? தமிழ் எத்தனையோ மரபாத்திடுக துக்கம் இருக் கின்றனவே? 'கங்கி' யில் நான் எழுதியதும் எவ்விதமுடன் உபதேசங்கலும் பயன்படுக. ஆகையுமாய் தங்களுடைய போகையோடி சிலை முழுமையும் தமிழில் நான் எழுதப் பணிவிய இறங்குகியே.

உங்கள் பதிவு எழுப்பாட்டுக்கு ஆண்டவன் அருள்வானாக.

இவ்வகம்

(குடி) இராமசேகரமணசாமி

4-4-55

குடி ஆண்டவன் அருள்செய்த விட்டான்.

மதுரை 13-11-55 என் சிவன்கிருஷ்ணநாயுடு

கவராய ஆபீஸின் விட்டகம்

சிறப்பணத்தபுரத்திலுள்ள என் திவத்துக் குப் பண்ட செட்டுக்கு ஒரு 2 எச். பி. புரத்துக் கொட்டிவிட மதராஸ் மாநிலம் கம்பெனி மூலம் எங்குள் ஆபீஸிருந்தது. மோட்டார் இறக்குமதியானதும் விதிவோ கத்துக்குத் தவாரா விடப்படுதாயும், கிவராய ஆபீஸ் அந் தாயி வந்ததார் விதிவோலம் செவந்தாய் மாநிலம் கம்பெனிவிட எழுதினார்கள். மாதக் கணக்காய் கிவராய ஆபீஸின் மெளண்டைக் கண்டு மாநிலம் கம்பெனிவிடார் எங்கும் செல்வ் ஏதும்பிடுக்கு கவனிக்கும்படி எழுதினார்கள்.

கம்பெனி கிவராதத்துக்கு அனுமதி ஆன 20-2-55-ல் ஆபீஸிலு இரு விடாவிடத் துணிய மாதகரிக் காலம், இராமசேகர தாதுக்கா விவரம் ஆபீஸில் கொடுத்தது. உடனடியாக

அத்தாட்சியை அனுப்பும்படி செட்டுக் கொண் டேன். ஆனால், மெதப்ப அத்தாட்சி திவர கிவராய ஆபீஸ்கு செட்டம்பர் முதலில் வந்தது. திவர ஆபீஸில் பெப்பர அனுப்பி வைக்கும்படி சொன்னும், பெப்பர் வரவே யில்கிவ் செவ்வு, பல காரணம் சொல்லிக் கண்டிப்பாக, அக்டோபர் மாதம் 30-து தேதி, கட்டாட்சி ஆபீஸ்கு அனுப்பி விட்டதாகச் சொன்னார்கள். மதராஸ் கட்டாட்சி ஆபீ கட்டி ஒரு கடிதம் எழுதித் செட்டேன். பதில் வராததால் மதுபடிமம் 31-10-55-ல் சிவந்தார் கடிதம் எழுதினேன். இந்து கவர யில் பதிவை இவ்வகம்.

இது இப்படியிருக்க, 4-11-55-ல் மாநிலம் கம்பெனிவிடார் எங்கும் ஏதும்பிடுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், இந்து கவரயில் கிவராய ஆபீஸிலிருந்து வந்தோரு அத்தாட்சியும் வராததால், எவ்விதமும் பதிலு செய்கிறதும் மோட்டாட்சிப் படிபு ஏதும் செய்வப்பட்டு, வேறு கோட்டாய்க்கு மோட்டாட்சி கன் கொடுக்கப்பட்டு விட்டன என்று எழுதி விட்டார்கள். என்னப் போகவே, எவ்விதப் பல கிவராயிலுக்கும் இத்தகைய ஏமாத்தம் செய்கப்படுகிறது. கிவராயக் காரியமாய் கலிக் கட்டகத்தாத என்ன சொத்துவது? கவராததும் கே.வி.சு. வெங்கடாசலம் சென் செட்டியார்

18-11-55

கிவராய் பிச்சி....!

[பிரமுக ரமேஸ் சிவந்திர சயில் கருத் தேர்த்தத 2-3, 2-11, 2-17, 2-29 என்று குறித்து விடுவார்கள். ஒரு கவர யாவது குறிப்பிட்ட தேர்த்துக்கு வருவதாகத் தெரியவில்லை, பாசுபதால் திரமகடைய அச்சி கவன் துணைக் காலில் திவ்வு மாதமும் செய்த்தபோம். தரவும் தவம் கிட்டகியைக் கும், எதிர்பார்த்தவன்கடி வந்து விட்டான்!... 'அப்ப'யா! போதும், போதும்! இம்மாதில காய்க்கை' என்று தோகாதி விடுவிறது. ஆபீஸ் குப்பிரண்டெட்டங்கு முதல் கிவராய் கட்டகாரிவர ஒருவரை போகுநர் தெருக்கி அடித்து தக்கித்தோண்டுபோதும் மகிபுத்தம் முடிவத்ததின் 'காரி' திரண்டி விசில் தெருகு விடுவோர். பிளாட்டாரத்தில இருந்த கிவராய் குதந்தத்தாதத் தெரிவிக்கி.

இதெரு கிவராயம்; இது மென்னை வெனி யில் திரண்டி படிப்பிடுதா அடித்து கதுவகமம் சென்று தொழில் புரிவோர் விவ வரவாரி விட்ட 'கவர'யில்' எவ்வகம்.

[மதுரை] சயிலில் மென்னைக்கு என்று குட்டகாய்ப்பட்டிக்குக் கெட்டகையப் பெரிதாக, கிவராயாவதானது ஆகவ வேண்டும்; அகவது அகவதுக்காத இவ்வுரு பெட்டகையமம் முதலக் மென்னைப் திரண்டிபாலான மென் பிரதானியை சில சமயம் இருவருக்கும் கொதுவான பெட்டகலிக் ஏதீ கயிழில்

மேலை

INT. MONTAGUE MANSION

[illegible]

ரங்கநல்லூர் ஓங்கன் ஆடு பாடுவர்
மாரத்துப் தொழுவகலாநீர் மீர் ஆக்கித்
தொண்டு விட்டார். இதற்கு மகன் ஸ
லித் மீளவங்கலத்து நாலாநீர் நலர்.

[illegible]

4. On the other hand

1. 2017年12月31日，甲公司“应付账款”科目所属各明细科目期末贷方余额如下：应付账款—A公司100万元，应付账款—B公司200万元，应付账款—C公司150万元。2018年1月1日，甲公司“应付账款”科目所属各明细科目期初余额如下：应付账款—A公司100万元，应付账款—B公司200万元，应付账款—C公司150万元。2018年1月，甲公司发生如下经济业务：

இதற்குள் ஹரி அரங்கத்திலும், பரமத்திலும், பாபநாசியிலும் இடையில் உள்ளது. எங்கள் ஊருக்கும், ராஜ்கோவிலுக்கும் இடையில் உள்ளதாம் என்றும் நடு மைல், தூரங்கள் ராஜ்கோவிலுக்கு ஹரி உள்ளது என்பதை அறியுதலாம், அங்கத்திலுள்ள வந்தாலும், ஸ்டேஷன் அங்கத்திலும் இடையில் ஒன்று வாய்க்கால்களைக் கடந்து தான் ஹரி போகும், மதுரைவாய்க்காலில் ஹரிவந்தில் அங்கத்தில் ஆற்ற வேண்டியிருக்கின்றதே தவிர, அங்கத்தில் ஆறாமல் அங்கமாகாதது. வெள்ளம் போனும் காத்திருக்கின்றது ஹரி ஹரிவந்தில்.

எங்கள் வாரிசுக்கு நிரம்பும் அளவுக்குப் பூசிகள் புகுத்திவிடலாம். பரமசிவன் பரிசாக அந்த அளவுக்குப் பூசியப் புகுத்தினார்கள். மந்திரம்

தலைவரவர்களே மேலே டிராப் போனதும் உண்மையே. மலக்கு உலர்த்தில் தாக்கம் விடே ஆனால் நூலுடையது தவிப்பதே. அரசாங்கம் வலிக்குமா? ஒன்று வாய்க்காக்கலாகக் கூடும். கிராமத்தில் ஒரு மேல்பாடு அமைந்தால் செலவாகியது இருக்கும்.

சுதந்திரத்திற்கு எதிர்ப்பு

[illegible]

மேலும் சென்னை சந்திர சித்ராஜி
சிபிபிசி ரிசர்ச் செட்டி தலைப்பில்
இந்த ஆண்டுக்குத் தமிழ்நாடு அரசு
மேல் இவ்வளவு பரிசீலனை அளவு
பாக்கி இருக்கிறது. இது பற்றி மத்திய
மதுரையில் ப. அனாபாயம் என்ற மந்திரி
மனுவரை முன்வைக்கிறார்.
சென்னை 2.11.2006

செ. இ. சிவசுந்தரம்

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 103–110

[illegible]

Author's Note

Abstract

முயற்சிக்கு அநாதையாகியுள்ள பணியி
யுடைய நிராமைத்துக் கணர்வு இரண்டு கருவு
களாகத் தீவிரப்படுத்த தொழிலாளர் ஒன்று
தடத்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்
சங்கங்கள் பணத்தின் நோக்கமாகியிருக்கும்
நிதியை ஒத்தது போலிருந்து மேல் நிலைப்பி
ருத்தது வந்தது. தற்போது சர்க்காரின்
உத்தரவின் பேரில் தொழில் அதிர் தொழிற்
சங்கங்கள் ஒரு விட்டாக, இந்த தொழிற்
சங்கங்கள் முடிவாகியுள்ளன என்பதை
பிரகடப்படுத்தி மனம் விரித்து விட்டது.

நிம்மதியாகத் துக்க வேண்டி என்னதான் பிச உலர்த்த பஞ்சைமயின் பிழை. பஞ்சைமீட மிகுதுவான பனி இறகு கிணைப் பரப்பி, நுழைகின்ற தூளிப் படுக்கை தயாரித்திருந்தார்கள் லேடிக்கள்.

அந்தப்புகை எவ்வளவு நடுத்திரிவானி விட்டது என்பதை அறிவிக்க வாய் இல்லாமல் எழுப்பினும்.

அதன்மேல் துக்கமே வராத படுக்கையில் புரண்டு கொண்டிருந்த இளவரசி திடீராக, எழுந்த உட்காரித்தான். அவளின் கைநி அவளுக்குக் கவனமாகும். நிம்மதியாகவும் இருந்த எல்லாத் தொழிலையும் நிம்மதியாகத் துக்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

அந்தச் சிறிதெதிரைக் கெக்காய் என்ன வயிர்? வேளாவேளைக்கு வயிறு திணைபர் எப்போது, அதன் விதமான ஆடை அப்பாருக்கக், கவனமே அந்த வாய்வு, ஆகிய அவர்கள் நிம்மதியாக உலக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

அப்படியென்றால் இளவரசி திடீராக எழுந்த மட்டும் என்ன கவலை வந்து விட்டது? கவனமே அநியாத வாய்வு அவ்வளவு அவனுடையது. இப்படியானால் உலகமும் நிம்மதியாகும். ஆனால் அவனுடைய நெஞ்சம் கிம்முவது வாய்க்குத் தெரியப் போகிறது?

பந்தாரங்களுக்குத்தான் தெரியவில்லை. அவர்கள் நிம்மதியாகத் துக்கட்டும். ஆனால் திடீராகத் தொழி கவன, அவளுக்கு இளவரசியின் எண்ணப் போராட்டங்கள் எல்லாம் தெரியும். அவள் கூட அவ்வளவு, எல்லாவற்றையும் மறந்து துடித்துக்கொள்கிறாள்: அவனுடைய சொந்தக் காரியம் என்றும் அவன் இப்படித் துக்குவானா? இந்த உலகமே அப்படித்தான் தன் கவனத்தைத் தான் தானே படவேண்டும்.

கவனக்கு மனம் மிகவும் கைத்து விட்டது. நெஞ்சார் அவளுக்கு இருக்கும் துக்கம் போதாதென்று இதெல்லாம் வேறு கவலை: அவளுக்கு வாய் விட்டுப் புழம்பி அது வேண்டும் போகிறுத்தது. 'என்ன இளவரசி வாய்வு வேண்டிக் கிடக்கிறது?' வாய் விட்டு அந்தக் கூட அவளாக் குடிவ விக்கி. அவன் அழுதான் என்பவரும் விழித்துக் கொண்டு விடுவார்கள். பிறகு அவன் காரியம் குட்டிக்கொள்ளுதான்!

போதிக் வந்த எண்ணிதரப் பிறவா கைப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டான் திடீராக. வாய் விட்டுப் படி குறைகள் பெருக்கக் கிட்டுக் கொண்டான். அவன்

கிணைப் போடியுக்கின் ரம்பிய மனம் 'கிணை' மென்று கமழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

அதற்கு என்னாம் துக்கம் வந்து விடுமா என்ன? இதயம் என்ற வந்துவன என்னும் என்ற நெஞ்சு வாய்க்கக் கருக்கிக் கொண்டிருப்பது வாய்க்குத் தெரியும்? இந்தப் பாய்வு கவனம் அன்று மறக்கின்ற எல்லாவற்றைத் திரை, அத்துடன் அவனுடைய கைநி கிணையும் கைநிக்குக்கக் கூடாதோ? அவர்களுள் அவன் உலகம் வாய்வான் என்று வரமனித்து கிட்டாதோ—அது எல்லாவற்றைப் பெரிய தவறு?

இந்தப் பாய்வைப் போதே பருவ உணர்வே அவளுக்கு வராமல் இருக்கிறுக்கக் கூடாதோ? இந்த உலகம் வாய்க்க அவ்வளவு பெரும் பருவ உணர்வேதான் இன்னமும் இருக்கிறுக்கினா? அவர்களுக்கும் காதுப் பிடுக்கிறது என்பவளும் ஆகிறது: பிறகு துக்கம் வாய்வாத் துவக்குகிறார்கள்.

கவனமே உலகம் எவ்விதம் இன்னமும் கடிவ நுழைப்பிப்பித்திருக்கக்கூடாதோ? இந்தச் சமயம் பிடித்த மனம் அவர்கிட்டானே பிடித்தது.

அவருக்குத்தான் என்ன குறைக்கம்? அழிவோ, நிறைமயினோ, அந்தக் திரை ஒரு குறைவும் இல்லை. அவனுடைய தந்தைக்கும் அவர் மிகவும் வேண்டியவர்.

அவனுடைய தந்தைக்கு மூன்று வேண்டியவராக இருந்தார். இப்போது... அதை நினைப்பானே...?

தாராளம் அராராக இருந்த போது தேவரின் செல்வப் புரண்ட திடீராக, உலக மெக்கும் புறப்பெற்ற போஜாராளமே பெயரை அவனுடைய தந்தை வேறும் மரியாதைக்கு மட்டும் தரிக்க விக்கி, உலகம் மலிவேயே அவர் அந்தப் பெயருக்கு மிகவும் போருத்தமானவராக இருந்தார். வாரிவாரிவழக்குவது, சித்த கவிவானாக் கிணைப் போதிறுது துடி—எல்லாவற்றிலும் சரி, அவர் இன்னடாய் போஜாராகவே திகழ்த்தார்.

அவர் மட்டுமா? தன் செல்வமகள் திணைவையும் திறமைய் படிக்கச் செல் தார் அவர் வாரிவாரிவழக்குவான் போன்ற மாபெரும் கைகளை எழுத்தோலியக் கைவே எலகம் கொண்டு படித்தான்

திலகா. தன் தந்தை உட்கும் கவி
ராங்குகளில் அவன் முக்கிய பங்கெடுத்த
துக் குகாண்டாள்.

அப்படித்தான் ஒரு தான் தன் தந்தை
புடல் கவிவரங்களுக்குச் சென்றிருத்
தான் திலகா. பற்பல கவிஞர்கள் தங்கள்
புரமையைக் காட்டினர் அங்கே.

தன் பிறகு ஒரு கவிஞன் எழுந்தான்.
அவன் உற்றுப் பார்த்தான் திலகா. இது
வகையில் பார்த்த முகமல்ல; புதுமுகம்.
கவிபுரண. கவர்த்தி மிகுந்த முகம்.

சுபைமுறைப்படி அந்த இளம் கவிஞன்
எழுந்து திலகா. சுபைத் தலைவரான
ஆஸ்தான கவி அவனைப் பார்த்து வழக்
கப்படி "உன்னுடைய பெயர்....?"
என்று கேட்டார்.

"தணபாலன்" என்று அடக்கமாகப்
பதிலளித்தான் அந்த இளைஞன்.

தணபாலன் - என்று பன்முறை எதி
ரொலித்தது திலகாவின் உள்ளம்.

"நீ எதன் காலியம் இயற்றுபவன்?
அல்லது திருவய, சிரவய காலியம் செய்
பவன்?" என்று கேட்டார் ஆஸ்தான கவி.

"பொதுவாக என்னை நாடகமும்,
காலியங்களும் இயற்ற முடியும். ஆனால்
எனக்கு அதிகமாக விருப்பம் இருப்பது
உரைநடைக் காலியங்களில்தான்."

"சந்தோஷம். உன்னுடைய காலி
யத்திலிருந்து ஏதாவது ஒரு பகுதியைச்
சுபையின் முன்னால் சொல்ல முடியுமா?"

அந்த இளைஞன் தன்னுடைய ஏதோ
ஒரு உரைநடைக் காலியத்திலிருந்து
பகுதியைப் படித்துக் காட்டினான்.
சால்வழமும், பொருளற்றதும் கொண்டு
சுபையோர்களைப் பிரமிக்கச் செய்தது
அந்த உரைநடைக் காலியம்.

"ஆஹா! பிரமாதம்! பாண்டிடைய
எழுத்துப்போலவே தென்படுகிறதே."

"ஆம். ஐயா! நான் பாண்டிடைய
எழுத்தில் அதிகம் ஊன்றியவன். முக்கிய
மாக அவருடைய காதம்பரியில் மிகவும்
சுடுபட்டவன் தான்!"

"மிக்க சந்தோஷம். உங்களுக்கு இந்தச்
சுபையின் வாழ்த்து என்றும் இருக்கும்."

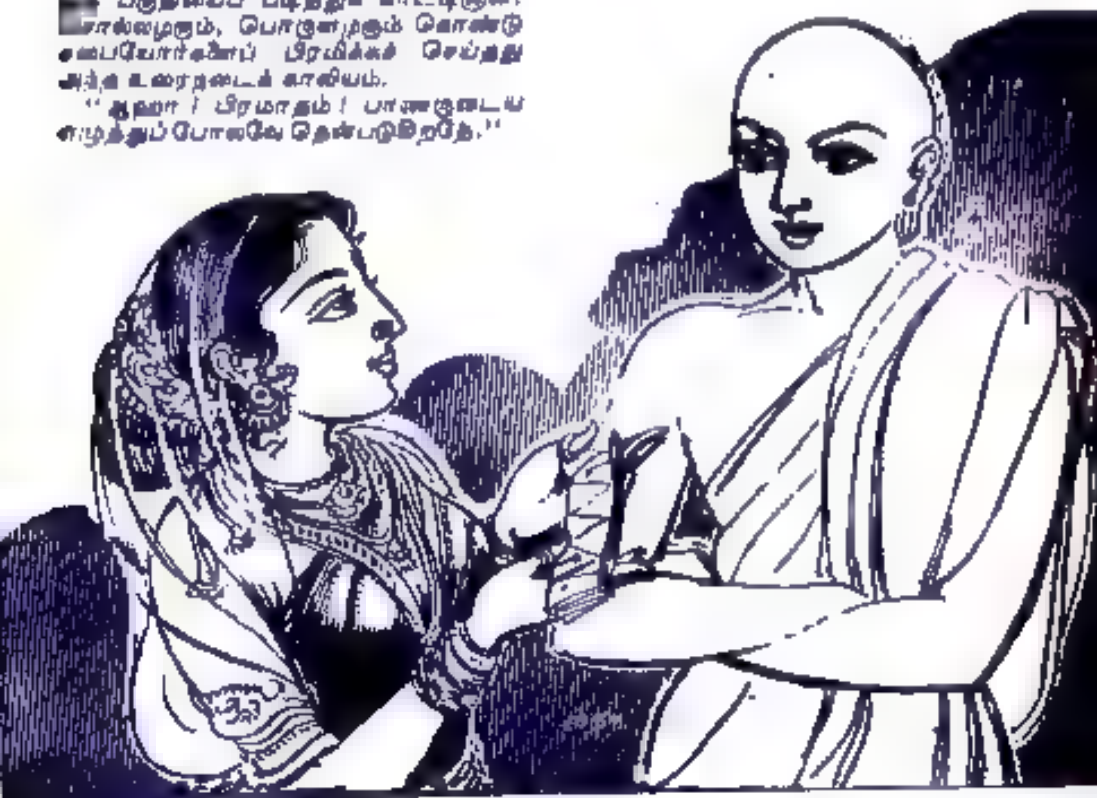
"சுபையின் வாழ்த்து மட்டுமல்ல,
அந்த இளம் கவிஞனுக்கு இனி என் பரி
பூரண ஆதரவும் கிடைக்கும். சுபைத்
தலைவரே! நம் ஆதரவு பெற்ற கவினில்
இந்த இளைஞனும் ஒருவருகாட்டும்" -
என்று மன்னர் போனார்.

திலகாவின் உள்ளம் பூரித்தது. அந்தக்
கவிஞன் இனி தலைவரிலேயே இருப்
பான். அடிக்கடி அரண்மனைக்கு வரு
வான். அவனை அடிக்கடி சந்திக்கலாம்!
பேசலாம்.... இந்த இன்ப நிலைகளிலே
அவன் உள்ளம் அலைமயிந்தது.

அவ்வாறு திலகம் அகாதுக்கு மறுக்க
முடியாத இனமாலி விட்டது. சுபைபா
னைக் கொடுத்த சுபை அனுதானே.
அரண்மனையிலிருந்து திலகாவின் உள்ளத்
தில் தணபாலன் குடியேறி, பதிந்து விட்
டான். தனக்கும் அவனுக்கும் திருமளம்
செய்து விடுவதாகத் தந்தை வாக்
களித்து விட்டதாகவே எண்ணித் தன்
எண்ணங்களை வதுவாக்கித் கொண்டே
போனான் திலகா.

"இளவரசி!" - தோழி கமலா திலகா
வைக் கூப்பிட்டாள்.

"என்ன?"

“நீங்கள் இப்பொழுது அந்தத் தனபாலன்தானே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?”

“ஆமாம்!”

“நீங்கள் ஒரு இனவாதி, அவர் ஒரு கவி. இருவருக்கும்.....”

“கமலா! என் தந்தையை உனக்குத் தெரியுமல்லவா? அவருடைய உணர்வுத் திசு உத்தமத்தியாசமே தொன்றுதடி!”

“என்னமோம்மா, ஒரு இனவாதி ஒரு கவிஞனைத் தந்தையின் அனுமதியுடன் மனாந்ததாக இதுவரையில் நான் கேள்விப்பட்டதில்லை!”

“போடி! அபசருகம் போய் அப்படி வேண்டாம் சொல்லாதே. எனக்கும் அவருக்கும் திருமணம் தடையிலாமல் நடக்கும் என்று சொல்லடி.”

“அது போதுமா? அவர் மனத்துக்குக் உயக்கைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர் என்று தெரியவேண்டாமா, இனவாதி?”

“அதை நீதான்டி தெரிந்துகொண்டு வரவேண்டும்!”

“உடிய சேக்கிரம் தெரிந்து, சொல்லி நேன், அம்மா!” என்று தோழி கமலா.

அதன் பிறகு கமலா பன்முறை தனபாலனின் உள்ளத்தை அறிவதற்கு முற்பட்டாள். ஆனால் தனபாலனைத் தனிகமலிச் சத்திக்கும் வாய்ப்பை அவளுக்குக் கிட்டவில்லை.

ஆனால் திகை மட்டும் தன் எண்ணங்களை, தன் ஆசைகளை வளர்த்துக் கொண்டே போனாள். திகைநகரத் தனபாலன் காதலிக்கிறான், இயல்பான என்பது யாருக்கும் தெரியாது.

தனபாலன் திகைநகரின் உள்ளத்தில் பதிந்த பிறகு பலமுறைகள் கவிபரங்கம் நடத்தது. ஒவ்வொரு முறையும் கவிதை என்ன முறையில் திகையவும், தனபாலனும் வாதம் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களின் சத்திப்பும், பேச்சும் அத்துமீறியே நின்றன.

அரண்மனைக் கட்டுப்பாடுகளையும் பீறி ஒரு நாள் கமலா தனபாலனின் இருப்பிடத்தைக் கண்டுபிடித்தாள். ஆவதுடன் கதவைத் தட்டிச் சென்ற அவளுடைய கரத்தைக் கதலியே இருந்த பூட்டு தடுத்தது. அவளுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. மேதுவாக அக்கம் பக்கத்தில் அவளைப் பற்றி அசைந்ததான், அவன் எப்போதோ காலுக்குப் போயிருப்பதாகக் கொண்டிருக்கான்.

காலுக்கு என்றால் திரைநடமாடவா, அல்லது தந்தாளிசமாகவா? அதெல்லாம் சொல்ல அவளுக்கு யாரும் அங்கேயில்லை. அபே நிலைதான் திகையுக்கும். தன் தந்தையை அது குறித்துக் கேட்க முடியவில்லை அல்லவா.

அடுத்து இரண்டு மூன்று சபைகள் தனபாலன் இல்லாமலே நடந்து விட்டன. ஏதோ வேண்டா வெறுப்பாகப் போய் உட்கார்ந்திருந்தான் திகை. தனபாலன் இயல்பு சபையில் அவனுக்கு என்ன வேலை? அவன் உன்சம் கவர்ந்தவன் இயல்பு இடம் வேறேச் சென்றிருந்ததில் விடப்படுவான்?

ஒரு வருஷம் ஓடி விட்டது. மறுபடியும் ஒரு நாள் கவிபரங்கம் நடத்தது. வேண்டாவெறுப்பாக அங்கு உட்கார்ந்திருந்தான் திகை.

கிமரென்று தனபாலன் குரல் கேட்டது. அந்தப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான். ஒரு இளம் சங்காசி - மோட்டைத் தலையுடனும், காலி வஸ்திரங்களுடனும் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தார்.

“வா! இது?”

“நான்தான் மன்னவா, தெரியவில்லையா. நான்தான் தனபாலன்.”

எல்லோருக்கும் தாக்கி வாரிப் போட்டு விட்டது.

“நீ தனபாலனா?”

“ஆம், என் உறவினர்களைச் சந்திக்க என் சொந்த ஊர் சென்றிருந்தேன். அங்கே ஒரு கனூன சத்தியாசனையச் சந்தித்தேன். அதன் விளைவதான் இது ஒரு ஆண்டு அவரிடம் கனூன கிரத்தங்களைச் சுற்றத் தேர்த்தேன், பிறகு இங்கே வந்துள்ளேன்!”

“தனபாலா! உன்னை கனூன மதம் கவர்ந்த காரணம் யாது?”

“உலகின் நிலநிறத்த மதங்களுள் ஒன்று கனூன மதம் என்பது என்னைக்குடைய அபிப்பிராயம்.”

“அது எப்படி?”

“மன்னவா! நான்கள் அனுமதித்தால் கனூன மதத்தின் கொள்கைகளை ஒரு காலிய உருவிக் உருவாக்கிச் சபையில் முன் வைக்கிறோம்.”

“தயவு. எனக்கு மற்ற மதங்களின் பீது வெறுப்பு கிடையாது. ஆகவே நானியலிருந்து நினம் சபை கூட்டும். ஒவ்வொரு நாளும் நீ கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எழுதி இங்கு படித்துக் காட்டு.”

“நன்றி, மன்னவா!”

அன்று சபை கூலித்தது. அது மட்டுமா? திகைநகரின் என்னும், கனூன, மலிந்தி எல்லாம் கலந்து விட்டன. அவனுக்குத் துக்கம் நெஞ்சை அடைத்தது காலாடிடம் சொல்லிச் சொல்லிப் புலம்பி யழுதான் கனகா.

அதைத் தவிர, அவளால் வேறு என்ன செய்ய முடியும்? இனி இந்த ஐயமத்தில் அவன் தனபாலனை மணக்க முடியுமா?

தனியார் தந்தை குழுவின்மேல் அரங்கேற்றத்தில் குழந்தைகள் நிகழிவு போட்டி
பாடகர்களிடமிருமிருந்து. இந்த விழாவில் கலந்துகொண்டிருந்தனர். ஆறு-பேர் அரங்கேற்றம்
பாடிகளை செய்து போட்டி. கலந்துகொண்டிருந்தனர். இந்த விழாவில் அரங்கேற்றம்
பாடிகளை செய்து போட்டி. கலந்துகொண்டிருந்தனர். இந்த விழாவில் அரங்கேற்றம்

தனியார் தந்தை குழுவின்மேல் அரங்கேற்றத்தில் குழந்தைகள் நிகழிவு போட்டி

அவளை அவளால் மறக்க முடியவில்லை! நினைக்கவும் முடியவில்லை. அவள் அதற்கும் இதற்கும் மத்தியில் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தாள். இனி, தான் ஏன் வாழ வேண்டும் என்று தோன்றியது அவளுக்கு. ஆனாலும் இனி அவள்தான் கிடைக்க மாட்டாள். ஏதோ ஒரு காலியம் எழுதுவதாகச் சொல்லி யிருக்கிறேன். அதைக் கேட்டு விட்டுச் சாலோம் என்று அவள் உள்ளம்.

ஒரு பொருளை ஆசைப்பட்ட பிறகு அது கண்டிப்பாகக் கிடைக்கவே கிடைக்காது என்று தீர்மானமாகத் தெரியும். வரையில் மனம் கம்மா யிருந்து விடுமா?

மறு தான் சளைக்காது. தனபாவன் தன் காலியத்தைப் படிக்கத் துவங்கினான். உரைநடைக் காலியம்தான். ஒரு காகத் காலியமாகப் பாடி அதிலே ஹை மத்திஸ் கொட்பாடுகளையும், பெருமைகளையும் புருத்திருந்தான் அவன். சிறந்த காலியம். சைப்பிரீசன் அந்த ரிகஷர் ரசித்தான்.

பல இனங்களாயின. அவனுடைய காலியம் பாடுகிற மேல் பூத்தியாவி யிருந்தது. அன்றைய இனம் வழக்கம் போல் தன் காலியத்தைப் படித்தான் தனபாவன். அன்று மிகவும் அதிகமாக ஹை மத்தியை, மறுவீரரையும் புருத்திருந்தான் அவன்.

பொதுவான பாடு திறந்த மன்னன் தான். ஆனாலும் அன்று எவ்வளவோ அப்படியாகி விட்டது.

"நிறுத்த, படிப்பதை!"

சைப்பிரீசன் திறந்தது; தனபாவன் திறக்க மாட்டான்; திலகா தனித்தான்.

"தனபாவா! நீ அளவுக்கு மீறும் புருத்து விட்டாய்."

"இல்லையே, மன்னவா! திருமூலப் பெருங்குறியை என் போன்ற கிரியாவதும் வரணித்து விட முடியுமா!"

"நிறுத்த, தினம் என்னைவிடப் பேரீயவரு?" என்று.

"மன்னவா!" — அதற்குமேல் தனபாவன் என்ன சொல்லுவான்?

"நீ தன்மியற்றவன். என் சொற்குறத் தின்று வேறு எவ்வளவோ புரந்திருக்க!"

"தாங்கள்தான் அனுமதிக்கோகன். தங்களுக்கு விருப்பமில்லை என்று கூறித்தக் காலியத்தை..."

"அந்தக் காலியத்தை வெறுப்பில் போட வேண்டும்."

"அப்பா!" — திலகா கூறியது.

"மன்னவா?" — தனபாவன் அகந்தி துடித்தான்.

"யாருமே மோதிகள்- இந்த ஓசை கலபுக் கட்டுகளை யெல்லாம் எடுத்து தெருப்பில் போடு."

வறுமிகுந்த மன்னன் முன் யார் என்ன பேச முடியும்? அவ்வளவு ஓட்டிகள் சிரமப்பட்டுத் தனபாவன் எழுதிய காலியம் ஒரு தொழில் கருவி எவ்வளவு விட்டது.

போதுவான் அப்படிச் செய்தான்? — அது அவனுக்கே தெரியாது.

தன் காலியம் எரிந்தவுடன் தனபாவனின் உடல் தரை மத்தெல்லாமே பொங்கி விட்டன. அவன் தடைப்பினை மாறி விட்டான்.

அன்று மாலை திடீராக தன் அத்தப் புரம் திரும்பினான். அவனும் ஏறக்குறைய தடைப்பிணமாகி விட்டான். தன் தந்தையின் போக்கு அவனுக்கும் சிறிதுமே புரியவில்லை.

புதுதல் ஒன்று, தனபாலனின் மீதிருந்த அன்பில் ஒவ்வொரு நாளும் அவன் படிப்பதை மிகுந்த ஆர்வத்துடன் கேட்பான். அன்று இரவே தன் இடம் திரும்பி அதை மறக்காமல் நினைவுபடுத்தி ஒவ்வொரு வடிப்பான், அவனைவறிவாமல் அப்படிச் செய்தது இப்பொழுது எவ்வளவு தூண்டாவிட்டது?

மனம் ஒடித்திருக்கும் தன் அப்பனுக்கு இந்த ஒவ்வொரு வடிவத்தைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்தால் அவன் உன்னை எவ்வளவு சந்தோஷப்படும்?

எப்பொழுது நடுநிசி வரும் என்று காத்திருந்தான் திடீராக. நடுநிசியும் வந்து விட்டது. நினைவு அவனை விடத்து படுக்கையிலிருந்து எழுந்தான் அவன்.

"ஏய், கமலா! எழுந்திரு." திருக்கிட்டு விழித்துக் கொண்டான் கமலா.

"இளவரலி! நடுநிசியாகிவிட்டதா?"

"ஆம்! ஒவ்வொருவருடைய எடுத்துக் கொண்டு புறப்படு."

பரக்கப் பரக்க எழுந்து, ஒவ்வொருவருடைய எடுத்துக் கொண்டு மூன் நடத்

தான் கமலா. அவளைப் பித்தொடர்ந்த தான் இளவரலி திடீராக.

பதிலில் எதுவும். மிரட்டுபவர்களை மிரட்டி, ஒவ்வொருவருக்கு ஒளித்து, தனபாலனின் விட்டை அடைந்தான் திடீராக.

அத்த தட்டி. நடுநிசியில் சீலையில் எழுதப்பட்டிருந்த தீவருடைய உருவின் மூன் உட்கார்த்திருந்தான் தனபாலன். அவன் கண்களிலிருந்து நீர் தாசை தாசையாக வழிந்து கொண்டிருந்தது.

"கவிச்சேஷ்டரே!"

திருக்கிட்டுத் திரும்பினான் தனபாலன். அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

"எவரலி?"

"இத்தொருக்கன், தங்களுடைய காலியம்...?"

"என்ன, என்னுடைய காலியமா...?"

"ஆம்! என் தந்தையின் கார்பிக் தான் தங்களை வேண்டுகிறேன், அவர்களைக் கொடுக்காதீர்கள், தங்களுடைய காலியத்தை அன்றாடம் கேட்டு, அதற்கு ஒரு பிரேம எடுத்து வைப்பது என் வழக்கம் அதுதான் இது."

"இளவரலி! இளவரலி! தங்களுக்கு தான்..." சொல்ல முடியாமல் திணறினான் தனபாலன்.

"தாங்கள் என்னை மறக்காமல் இருந்தால், அதனைப் போதும்."

"இளவரலி! தங்களை நான் மறப்பதா...? என் காலியத்துக்கே தங்களைப் பெயரைச் சூட்டி விடுகிறேன்."

அவன் ஒரு கவிவாசலேதான் பேசிக் கொண்டிருந்தான். அவன் எதைமனத் திக் கொண்டு அப்படிச் சொன்னான் என்று அவனும் புரிந்து கொண்டவற்றை முடியவில்லை.

அவனும் அதற்குமேல் தன் உள்ளத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை.

"கவிஞரே! மிகவும் நன்றி, தாங்கள் இனி இங்கு இருக்காதீர்கள், காலியத்துடன் எங்கேயாவது போய்விடுங்கள்."

"உத்தரவு, இளவரலி! இனிமேல் என் காலியமும் கதாநாயகியும் தங்களைப் பெயராகத் திகழ்வார்கள்."

"பலி!"-இவ்வளவுதான் சொன்னான் திடீராக. அடுத்த கணம் வெறிப்பிடித்தவன் போல அங்கிருந்து ஓடி விட்டான் அவன்.

அன் என்ன பேசினான், ஏன் ஓடினான் என்று அறிய அந்தக் கவிஞன் முயலவில்லை. தனக்குத் திரும்பத் "தினகரி" இடைத்து விட்டான் என்று திம்மதியாச அன்றிரவே அத்தனை விட்டுப் புறப்பட்டான் தனபாலன்.

கதலும், தமக்கு ஒரு "தினச மஞ்சரி" என்ற காதல் கதை விடைத்தது. ஆனால் தனபாலனுக்குத் திடீராக திடீராகவும் இல்லை! அதை அவன் உணரவும் இல்லை.

[விடமொழிவிடுந்து]

வெறடன்ஸா

முல நோய்க்கு

எங்கும் விடைக்கும்

புதுமுகத்து டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்!

சந்திரம் அண்டு கம்பெனி

358, மொகல் தெரு, ரங்கூன்

REGISTERED

காடகமேலை

மலைச்சாரல் மொகவி

“அப்பே!”

“ஆவிரே!”

“திருமுனை கிரித்துச் சிக்குமே சென்றா
முனர; நான் அந்தச் சந்திச் செறி வந்த
மொங்கும் வருவாண்டு!”

“நீங்கள் போதி மரணங்கள் அம்மி என்
ஆதலால்; நான் அநில உடல் சிந்திக்கும்
ரோஜா மன!”

இவையென்ற காதல் வானங்கள் இது
தாடகத்தில் கிடையாது.

“யோம்! என்னவா நம்ம கைவெயலும்
வேலையைக் காட்டினேன், கைவெயலுக்கு
தம் காட்டி இவ்வகையிலே போலி இவன்
பெட்டர் ஐயாவிட்டே ‘மாமியார்’ இடமே
தந்துக் கொடுக்க, தெரிந்தால்!”

ஹாஸ்யம் என்ற பெயரிலே எழுதப்படும்
இது போன்ற கொடுமை மொழிகளும் இந்த
தாடகத்தில் கிடையாது கிடையாது.

மலைச்சாரல் மாதவியின் புதுமைகள் பல
இருக்கக் காண்கிறோம். ஆனால் அத்தனையும்
சீரமைப்பதற்கு இவற்றையெல்லாம், ஏதாவது
தோல்வியுண்டாக, ஹாஸ்யமும் வாதமும்
தவறாமல் தனித்து நினைவாக நாடகம்
போதின போக்கிலேயே இவற்றை எழுதின
அழகு சொல்லி முடியாது.

மீய்மதி ஆனந்தி எழுதிய மலைச்சாரல்
மாதவியைக் கவிமயில் வாரா வாரம் படித்து
வாசகர்கள் மயிழைத்திருப்பார்கள். அந்தச்
கதைகளில் திவ்யகவிமயி தவறாமல் கதை
தாரி தவறாமல் முறையில் தாடகமாகி இம்
மாதம் 18-ம் தேதி ரவிக் ரத்தினி கைவெயல்
அரங்கேற்றியிருக்கிறாள்.

வெள்ளைகள் ஒரு துறவைக் கதாநாயகன்.
“கவ்யாணம் வெண்டாம்” என்ற சொல்லிலே
கவ்யாகடத்திலிட்ட தடுத்தா கவியினர்.
மாறுகிறிரட்டாக வேலை பார்க்கக் கதை
மலைப் பிரதேசத்துக்கு வரும்போது மலைச்சார
லிலே மாதவியைப் பார்க்கும் காதல் சொல்
கிறார். காதலித்ததுடன் என் கண்ணுக்கும்
என்னுள் அன்பே” என்றவது “இன்னுமீரே”
என்றவதுபோலிருக்கா? அதுதான் கிடையாது.
பேந்தன் பேந்த மிகிக்கிறார், காதல் எப்படி
அவனிடம் சொல்வது என்ற தெரியாமல்
தவிக்கிறார். திரு கை. ஆர். கிருஷ்ணசாமி
கதைகள் தாடகமாகியே தொடு வெள்ளைகளுக் கடிக்கும் இருக்கிறார்.
கதைகளிலே மாதவியைப் போன்ற கதா
நாயகியைக் காண்பது அரிதாக இருக்கலாம்.

ஆனால் காதலர்களின் எத்தனையோ மாதவி
கள் இருக்கிறார்கள். நான் கவியை இந்த
கவன் கதை அம்பிகாவலே காட்டுகிறேன்.
கவன் படித்துப் பட்டம் பெறத் தான் கதை
கிறேன். அவன் உத்தரப்பிரதேசத்தை தவிர
கருவரன் அருவரவிக்ரும். போது மாதவி
கக் கவ்யாண காதல் தான்மேல் கைவெயல்
“அமிட்டா” திரு ஆர். சிவசுந்தரபாரதியன்
மாதவியைத் தோல்வியே.

அருவரன் மத்தா ஒரு கிரித்திராண
கதாநாயகியும். இவ்வகையிலேயும், அடியும்
முடிந்த உத்தரம் படைத்தவன். இந்த
இரண்டு கருவரவிகளும் மாறி மாறிச்
சொல்பதும் போது திரையிலே காட்டாது.
மிகக் கவ்யாண இந்தப் பாத்திரங்கள் ஏதோ
அட்டபெயராக தவறு “சமரக்” காக்கி கிட்ட
டார் திரு கிரிசுந்தரன்.

தாடகத்தை நினைவு கட்டிக் சொல்
தவர் திரு கை. என். நடராஜன். அவரே மிக்
அதிக விஜயவாணகரத் தோல்விக் கதைகள்
போடு போடுகிறார். தமது அருமை மனவியை
“அப்பே. அம்முருட்டி” என்ற அழகத்து
வழிச் சொல்லக் கரு இருக்கிறார் காட்டி. என்
கவ்யாண சொல்கிறார் காட்டி உத்தர
அருவரன் இடம்: கவ்யாண “தோர்” த. க.

அருவரனின் காதலி கிருவென் அப்பப்பது
ஒரு பெண்மணி அவள், “கவ்யாண” தான்
சொல்வது அவர் தடையாண்டு: போதுதான்
கவ்யாணக் முடிவெது. கிருஷ்ணன் குட்டி
காதலும், அந்த அருவரன் கவிதையாக தடி
திருக்கிறார்கள், கிட்டாவும, மனியுள்.

இப்போதெல்லாம் தமிழ் நாட்டில்
ஒவ்வொரு லட்ச அமைச்சர் தாடகங்கள் நடப்
பாதுப் பார்க்கிறோம். அந்தந்தப் பல தாடகக்
கள் “அமைச்சர்” என்ற திவ்யகவி கதைதான்
பார்க்கும்போது ஒவ்வொரு கவ்யாண அமைத்து கிரு
கிள்தான். மலைச்சாரல் மாதவியும் ஒவ்வொரு
தந்தை எட்டும் தடிக்க முயல்கிறது. அதில்
முழு பெந்தி காண வேண்டுமானால் ஒரு அடியும்
பட்ட உத்தமையை உணர் வேண்டும். அது
“புத்தகத்தில் படிப்பது வேறு, மொகவியை
பார்க்கப்பது வேறு” என்பதுதான். புத்தகத்தில்
படிக்கும்போது மிகமிக கவ்யாணவரன் இருக்கி
ரும் படிப்பதின் மொகவியைச் சொல்லப்படுகிறார்.
தாடகத்தில் கைவெயல் படிப்பதில் கவ்யாண
செய்துத் ஏதாவது மாற்றி கவ்யாணத்தாரிக்
கவ்யாணத் திவ்யகவி துத்ததரமாக அமைக்கும்.

புதிதான கணேஸ் ராம்ஸ்

TTT Special Award: Guggenheim

1000

திருமேயுரையில் உள்ள இரண்டாம் பீரோஸ் காலியோஸ்குடி (மதராஸ்) ரோட்கோட் வீட்டு (இந்திய அரசின் சொத்து) கட்டிடத்தின் பின்புறம் 15. மெய்மீட்டர் ரோட், சென்னை-16 மாதிரி கட்டி அதில் கட்டிடம் கட்டி (50 சதுரமீட்டர்) மெய்மீட்டர் வீதி போடவேண்டுமென்று

謝長廷、陳水扁、宋楚瑜

முதலி : மதுரைய கம்பெனம், 39, மேன்
ரோடு, கோல் மார்க்கெட் : சென்னை
இதில் கவர்னர், 18 சதுர ஹாபில்
ரோடி : மதுரை கம்பெனம், பத்திரிகை
மார்க்கெட் : ச. கி. ப. புரவலியுடன்
கி. ரி. கோல்கோட் பள்ளி (கவர்னர்)

பேராய்வு: சென்னை இன்ஜினியர்ஸ் கவுன்சில்,
30-ம் ஸ்ட்ரீட், ராஜகோட்டை, சென்னை

உதவிப்புரம் : கங்கைப்படி வட்டாரம், 307,
ஏம். கம். ரோடு மாவட்டம் : கிழக்கு

தென்னாதிமலை, மதுரை, திருச்சி, கோயம்புத்தூர், கரையோரம், மதுரை

உலகத்தின் : அமைதி உலகம், 103,
அமைதி உலகம் ரோடு

உள்ளுறை: வரலாறு மீட்டல் 40, 22, 23
பாக்கெட். காப்பகம்

உறுப்பினர்: எஸ். எம். அகிலாநாதன்,
2019 நவம்பர்

தேவநாபுரி : கி.பி. 1950-51
தேவநாபுரி : தேவநாபுரி மாவட்டம், தேவநாபுரி.

பஞ்சாப் வீதி
புதுச்சேரி : பாண்டிச்சேரி கோவைப்பேர்துரு

[illegible]

திரு. க. பி. பூர்: தாங்கள் அளித்து கட்டுப்பாடு,
33-ஏ, மார்க்கெட் வீடு

4-ஆ. தலைவர் அவர்களே கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே

94

விற்பனையாகின்றது !

விப்டேகா

மலிவுப்பதிப்பு மலர்கள்

● 2016年1月1日起

ஸ்ரீ மொ. இராமலிங்கம் சேனா

— *Journal of the American Medical Association*

I. இது மூலப் பக்க விஷயம்

— 1999 —

பக்கம்
கனம் இயற்றாளர்

பக்கம்
கனகுதியம்

2. வினாக்கள் எதற்குரியன?

தமிழ்ப்
பெருவிடுதி

தமிழ்ப்
பெருநிலை

500

Price: \$2.25 per lb.

附：各縣人口總數表

பத்மாவதி சரித்திரம் (அகம்)

தமிழக அரசு

1980

— பழையபத்திரம் —

தமிழ்நாட்டின் பழங்கால கட்டிடக்கலை

U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR

[illegible]

செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி அமைச்சர் கருத்து என்ன?

13. புரஞ்சனன் கதை

பிரசேதாக்க தனம் செய்து கொண்டிருக்கையில், நாரதர் அவர்களுக்கு உடைய தந்தையான பிராணை பரணைவுக் களம் சென்றார். அவரிடம் "அரசோ! கர்மாவிலும் எந்த தவத்தைத் தேடுகின்றீர்? துன்பத்தை அழிக்கவும் தங்கமையை தங்கவும் அவை நிறமற்றவை" என்று கூறினார். அதற்கு அரசன் "கர்மாவில் கிடந்து உழலும் எனக்கு அநியாத கம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. ஆகையால் உலக விவகாரங்களால் கட்டுண்டவனுக்குத் தங்கைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் வழி என்ன என்பதை எடுத்துவரப்பீர்" என்று வேண்டினார்.

நாரதர் அதற்குப் பின்புருமாறு பதில் கூவரத்தார்: "மன்னரே! வேண்டிக்கு வேண்டி என்னால் அடங்காத பக்கனைக் கொன்றிருக்கிறீர். உங்கள் வரவை அவை வேறுவகையில் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. உங்களைக் கண்டதும் பாய்த்து வந்து இருப்பு போன்ற கொம்புகளால் சிறிப்பதற்குச் சித்தமாயிருக்கின்றன."

ஒரு கதை சொல்கிறேன். கேளுங்கள்:

"புரஞ்சனன் என்று ஒரு அரசன் இருந்தான். அவனுக்கு அமிதாநம் என்றொரு தோழன்; பாரும் அநியாத செயல் செய்வதாக அவனுக்கு அப் பெயர் வாய்ந்தது. கைத்துடன் வாழ

வசதியான இடம் வேண்டுமென்று புரஞ்சனன் பூமிபெயலால் உற்றித் திரிந்தான். ஆனால் மனத்துக் கிளைத்த இடமொன்றும் அமைவவில்லை. பார்த்த பட்டனமெல்லாம் ஆனந்த வாய்வுக்குத் தகுதியற்றவை எனக் கண்டு புரஞ்சனன் வருந்தினான்.

ஒருநாள், இமயமலையில் தென் சாரலில், ஒன்பது கோட்டை வாயில்களுடன் துவங்கும் ஒரு தன்னைரைக் கண்டான். கோட்டைச் சுவரால் ஈரலுண்டு. அகலும் பூங்காலுளறும், மோர்வகைத் தாவரங்களும், பொன் சிவரம் பொருத்திய வீடுகளும் நிறைந்த அந்நகரை நோக்கி அங்கிலைஞல் விவந்தான். கல்லிழைந்த

தகரவின் ஒளியால் அங்கிடம் நாகராஜனுடைய தலைகரமான போகையினை என்று ஈயம் தந்தது. மன்றங்கனும், வீதிகளும், குகாடும் வீடுகளும், கடைகளும், ஒப்பெடுக்க விடுதிகளும் அங்கே நிறைந்திருந்தன. பவழப் படிக்கட்டு அமைத்த கோடி மரத்தினின்றும் கோடிக்கப் பறந்தாடின.

தகரத்துக்கு வெளியே ஒரு பூர்தொட்டம் இருந்தது. அங்கே மரமும், செடியும் அடர்ந்திருந்தன. வண்டோசையில் எதிரொலியை எழுப்பும் குளங்கள் இருந்தன. அருவியின் நீர்த் துளிகளைத் தாமதரத் தடாகத்தினாலும் தென்றல் வாசித் தெவித்துக் கொண்டிருந்தது. குயில்கள் 'வா' என்று அழைப்பது போல் கூவின. முனிவரைப் போல் மிகுதல் கனும் அமைதியாய் நின்றன.

அங்கிடத்தில் புரஞ்சனன் ஓர் அழகிய பெண்ணைக் கண்டான். அவளுக்குப் பத்து வேலைகளார்களே. ஒவ்வொரு வேலைக்காரனுக்கும் ஸ்திற்றுக்களைக்கான பெண்டிர். அவளுக்குக் காவலாக ஒரு துத்த தலை தாகம். பருவம் முதிராத பெண்மணி. வடிவழகி. மனமுள்ள வேண்டுமென்று தேடி நிற்கும் மங்கை.

அவளுடையாழிவதனத்திக்குநீர்த் பந்தலின் வர்சையும், கன்னத்தின் கண்ணம், ஒன்றெனொன்றெடுத்துக் காநிலம்

பிரசேதாக்க

தவங்கும் குண்டவர்களும், இடைபிணை அணிந்த பொன்னுடையும் தங்கமேகையும, சத்தமிரும் சைவகையுடன் பெண்யாளை போல் தடைபும், மங்கல் மேகியும், புரஞ்சனன் மனத்தைக் கவர்ந்தன. இவ்வளவு அழகுடன், பருவத்தகைப் பிரசரிக்கும்

இடைபிணைச் சமமான குள்களைத் தன் ஸ்தந்தாயியால் மூடித் கொண்டு வர்சையிக்குள் நோன்றினான்.

அன்பிலுக் அசையும் புருவமென்ற விவிலிக்கு கடைக்கன் பார்வை என்று எய்த அம்பிலுக் அடிப்பட்ட அரசன், வெட்டி நிற்கும் அப் பெண்மணியை பின்புருமாறு பேசினான்:—

“தாமஸரின் இதைப் போன்ற கண் படைத்த நீ யார்? யார் பெற்ற பாக்கியம் நீ? தனக்கு வெளியே என்ன செய்வதாய்? இந்தச் சேவகரும் பன் மக்களையும் யார்? குன் செய்தும் பாம்புதான் யாது? நீ, தானத்துக்கு தாவதியான தூர் தேவியா, அங்ஙன பரமசிவனின் பாதியான பார்வதியா, காக்கென்ற வானியா, அங்ஙன அனரிமங்கலவர்? காட்டிலே கணவன் ஒன்றைப் போல்

தனியே தேடுகின்ற இத் தாவயரின் நீ ஒருத்தியா? பத்மாவதியெய்யானும் கை நுனியினின்ற தாமஸர தவிர விட்டதா? இவ்வீ, பூமியைப் தொட்டு நிதப தாய் நீ தேவ மாதா மாய்ட்டாய், வீரனான கன் னுடன் கூடி இந்நகரிலே வாழ்வாய், கைநுனிடத் திம் ரகமயுடன் கூடிய அச் சதனைப் போகிறப்போம், ஏதனைவு உன் கண் பார் கையால் கட்டுண்டனவிர, உன் புன்சிரிப்பும், புருவமும் ஒன்று பெரிக்கொண்டு மத னனை என் மீது ஏவுகின்றன. கூத்தலாய் மறைத்து கெட் தத்தாய் சிழ் நோக்கும் உன் றகத்தாய் கண்ண ஏதின் றுப் பார், என்னை ஏற்றுக் கொள்” என்றான்.

இதைக் கேட்ட மக்கள யும் மகிழ்ந்தனர். “நம் குலத்தை நாம் அறிவோம், பரிவார விசைப் பெற்றோரையும் அறிவோம். இப்பொழுது இவ்விருப்பதை மட்டும் நான் வாமறிவோம். எமக்காக இப்புரத்தகத் செய்தலும் யாரோ! இங் வான்களும் பெண் களும் என் கடவே இருப்பவர்கள். நான் உறக்கும்பொழுது இப் பரம்பு கன் விழித்திருந்து இந்நகரைக் காக்கும், வீரனே! உன் வரவு நகரவானாக, என் இதைதாரின் உதவியால் உனக்குத் திராத போகவெனத் தருவேன். ஒன்பது வாயில் நகரத்தை நீ அடைத்து நான் கொடுக்கும் கைக்கினை தூளுண்டு அறு பவீப்பாய், உன்னைவல்வாக், வேறெவ ருக்கு நான் ஆவந்தம் அளிப்பேன்? போகெதில் இச்சையற்ற மதினை னுக்கா? இவ்வறத்தில்தான் அறமும், பொருளும், இன்பமும், மக்கட்பேறும், புலமும், துன்பமுமின்ற வேறுமும் கெட்டகும். இதைத்தவறிகன் அறிவார், பாம்பெனப் பெரும் கை பொருத்திக் குவினைக் கண் பார்வையும் வாய்த்து

வந்திருக்கும் நீக்கவே எனக்கு இதைத் தவறுதல்” என்று மொழிந்தான்.

இவ்வாறு இருவரும் மனம் கவந்து, நகர் ஏறி தூளுண்டு வாழ்த்தனர், போகையில் புரத்துளன் மக்களையுடன் கூடி விளையாடி நீர்மருகில் இறங்கினான். அந் நகரத்தின் தாயகன் வெளிநாட்டை அடைவதற்கென்று ஏழு வாயில்கள் மேதும், இரண்டு வாயில்கள் மோமாகக் கட்டப்பட்டிருந்தன.

அத்தப்பரம்போனப்பொழு தெல்லாம், மன்னன் மனை விவையும், மக்களையும் கண்டு களித்துக் காமத்துக்கு ஆளானான். அரசி செய் வதைத் தானும் செய்தவத் தான். அவன் குடித்தாய் குடிப்பான்; உண்டாய் உன் பான், அனனுடன் பாடு வான், கடவே அனுவான், சிரித்தாய் சிரிப்பான், பிதற்றினும் தானும்பிதற்று வான், அவன் கண்டதையே அவனும் கண்டான், மனைவி மேல் மோகம் கொண்ட மன்னவன் தன் மதி இழந்து ஆண்டி சொற்கெட்டு ஆளும் குரக்கு போல் ஆனான்.

ஒருதான் வேட்டையாளும் பொருட்டுக்கவசம் அணிந்து கில் ஏந்தித் தேசிக் ஏறிக் கொண்டு புர குறுகன் வெளியேறினான். பஞ்ச ப்ரந்தம் என்ற காட்டிக்,

வேட்டையில் மனம் செறுத்தி, இரக்கத் தை அகவிட்டுப் பன் விவங்குகளைத் தன் உரிய அம்புகளால் கொன்றான். குலவியும், காட்டுப் பன்றியையும், காட்டெருமைகளையும், காளைகளையும், கரு மாளையும், ஒன்றைப்பன்றியையும் வேட்டையாடி மிக்க களைப்படைத் தான். வீடு திரும்பிக் குனிந்து ஆகாரம் அருத்திக் களைப்பாறினான். பிறகு தன் மனைக்கு நறுமணக்காய் களையும் பூசிப் பூமாலை அணிந்து கொண்டு, காமம் மேலிட்டவனாய்த் தன் மனைவியைத் தேடி னான். அத்தப்பரம் சேடியவரை, மனை விவக் குறித்து வினவினான். “உங்கள் தனிக் எப்பொழுதும் போல் கவமாக இருக்கின்றனரா? கைவளைக் கடவு மன்னு போற்றும் மனைவி இல்லா லீட்டிக் அறிவுள்ளவள் எவ்வளவு இருப்பாள்? கண்ண என்ற கடலில் நான் விழுகடாக் என்றிக் கைதாக்கிக் கவிக்க வைத்து அடிதோறும் என் மதிக்கு ஒன்றையத் தரும் எட்டழி என்மே?” என்றான்.

அதற்குச் சேஷமாம், "அரசே! தரை யில் கிடக்கும் உன் மனைவியைப் பார். ஏன் இந்தக் கொடியோ. நான்கள் அநி யோம்" என்றனர். அவம்போவையாக் கீழே படுத்திருக்கும் தன் மனைவியைக் கண்டு மன்னவன் வருத்தம் கொண் டான். அவனைப் பண்பாறு தேற்றினான். தான் சொட்டு, மடிமேல் வைத்து அணைத்துக் கொண்டு பின்னொரு பேசினான்: "பணியைச் செய்பவரின் தவறாத நிகழ்தலே நயம். பிரபு விதிக்கும் தண்டனையானது சேஷனுக்கு வாய்த்த அருளையாகும். ஆகவே, கரும்பெனக் கறத்த உத்தலுடைப மாமே! அன்பினால் கவிழ்த்த மூகத்தால் உன் அன்பைப் பார். உன்னை வருத் தினவன் யார்? மூவுலகிலும் தேடிப் பிடித்து அவனைத் தண்டிப்பேன். தின மின்றிப் புன்முறுவல் நீக்கி, சிவந்தால் கருக்கிய உதவலும், கண்ணிரால் நனைத்த கொக்கையும், கோவைச் சிவப் பிங்கா உதவும், உன்னிடம் இதுவரை நான் கண்ட திங்கையே? தனியே வேட்டை யாடச் சொந்ததற்கு மன்னித்து விடு. நாய் வரும் கணவனை ஏற்காத மக்கள யும் உண்டோ?" என்று குவாவினான்.

இங்ஙனா கணவனைத் தன் வசம் ஆக்கிக்கொண்ட புரஞ்சுனி, அவனுடன் அநேகம் ஆண்டுகள் ஆனந்தம் அனு பவித்தான். கால வகையில் கட்டுண்ட மன்னனும் இரவோ பசுவோ என்றுகூட அறியாதவனும் நாளைக் கழித்தான். மனைபானே மகத்தான மோஷமென்று என்னி மதி இழந்தான். இங்ஙனா இனமயப் பருவம் கணமெனப் பறந்து போயிற்று. நூற்றுக்கணக்கான மக்க னைப் பெற்று வாழ்தலான்க் பாதிமயக் கழித்து விட்டான். பிறகு அவர்சொக்கு மனம் சென்று வைப்பதில் ஊக்கம் அடைந்தான். அவர்சொக்கும் குழத் தைகள் பிறந்தன. விடெக்கும் வாயி வென்றும் குடிசென்றும் பொரு ளென்றும் பல்வேறு பற்றுதல்கள் புரஞ் ஞானிடம் ஊன்றி விட்டன. தவறு தன் மனமையக் கருதாமல் என்மக் கழிக்கும் அரசனுக்குச் சிறிது சிறிதாக, மன்னவரின் மேல் மனமக் கொண்டவருக்கு வேறுப் பைத் தரும் முறையே தோன்றிவது.

கண்டவெனக் என்று பெயர் கொண்ட ஒரு கந்தர்வ ராஜன் இருந்தான். அவ னுக்கு முத்தாரத்தறுபது வேலையாட்கள்: கறுப்புப் வெண்புழமாகக் கணவருடன் கூடின முத்தாரத்தறுபது கந்தர்வப் பெண்கள், இவர்கள் அனைவரும் சேர்த்து புரஞ்ஞானுடைப தலைநகரைத் தகர்க் கத் துணிந்தனர். ப்ரஜாநரன் என்ற பாய்பு அவர்களை எதிர்த்துத் தனிமை

யில் ஞானுண்டு போராடியது. ஆனால் இறுதியில் அதுவும் தளர்ச்சி அடைந்தது.

தீர்த, காலதேவனுக்கு ஒரு பெண் இருந்தாள். அவளும் கணவனைத் தேடி ழுடியரும் திரித்து வந்தாள். ஆனால் ஒரு வரும் அவளை விரும்பவில்லை. அமல் கவமே பொருத்திய அவளுக்கு "தூர் பதா" என்று பெயர்.

ஒரு சமயம் தான் (தாரதர்) பிரம்ம லோகத்திலிருந்து பூமியில் இறங்கின தருணம், என்மேல் மோகம் கொண்டு, தான் துறவி என்று தெரித்தும், என்னை அடைப விரும்பினான். மறுத்த என்மீது பெருஞ் சாபமொன்றை இட்டான். "மூலியே! என்னைத் தன்விரிவிட்ட தக்கன் ழுக்கத்திலும் தெடு தான் தக்கமாட்டான்" என்றான். பிறகு என்சொகிலைக் கேட்டு, பல்மென்ற மயவராஜனைக் கணவனாக வகித்தான். ஆனால் "பயம்" என்ற அரசன் அவனைத் தான் ஏற்றுக் கொள் ளாமல் 'இங்ஙனமிக் அனைவரையும் தீ மனநவர இருந்து அனுப்பிப்பாய். இதோ இருக்கும் என் தம்பி 'ப்ரஜ வாரன்' என்பவனும் உனக்கு உதவி யாக இருப்பான். இங்ஙனா தாம் மூவ ரும், என்னு சேனைபுடன் கூடி, கண்ணுக் குப் புலப்படாமல் மானிடருள் திரித்து அனைவரையும் அழிப்போம்" என்றான்.

தூர்பகாவுடனும் ப்ரஜவாரனுடனும் கூடிய பயம் என்ற அரசன் இப் பூமியில் திரித்து வந்தான். ஒரு நாள் அவர்கள் புரஞ்ஞானுடைப தலைநகரை முற்றுகை

பேட்டைவர். காவலின் மகன் அங்க
ணத் தன் வயிவாக வடப்படுத்தினான்.
தகரவாலிகன் வழியாக உன்னேறி வல
னர்கன் குடிக்கிப் பவவாறு துன்புறுத்தி
ணர்கள். புரத்தினனும் துபரத்தகு
ஆனானும், கத்தர்வரானும் வலன
ரானும் தன் பதவியினின்று தன்சப்
பட்டு, பருத்திறவைப் பறி கொடுத்து,
கடி நிற்றும் மைத்தரும், மத்திரிகளும்
அவமதிக்க மனைவியின் ஆணையை
இழந்து காவலின் மகன் வலையில் அகப்
பட்டுப் புரத்தினன் என்ன செய்வது
என்று தெரியாமல் திண்டாடினான். தன்
தகரை விட்டு வெளியேற எண்ணம்
கொண்டான். இதனிடையே ப்ரஜ
வாரந்தகரத்தை எரிக்க ஆரம்பித்தான்.

ப்ரஜாகரக என்ற பாம்பு தன்னுள்
இயன்ற அளவு போர் செய்தது. ஆனால்
ப்ரஜவாரனுடன் அதனும் எதிர்த்துப்
போராட முடியவில்லை. பாம்பு தப்பித்து
ஒடிவிட முயன்றது.

புரத்தினனுக்குத் தன் மனைவியை
விட்டுப் பிரிய மனம் வரவில்லை. தன்
மக்களையும் பொருளையும் விட்டிடவும்
பற்றியே எண்ணி வருத்தினான். ஆனால்
வலனர்கள் அவனைத் தங்கள் நாட்டுக்கு
இழுத்துச் சென்றார்கள். அங்கே இவன்
மூன்று வாகங்களில் கொன்ற பக்கங்கள்
இவனைத் தாக்கின. மனைவியின் மிதே

மனத்தைச் செலுத்தின புரத்தினன் மறு
படியும் விதர்ப்ப தேசத்து மன்னனுக்கு
மகனாகப் பிறத்தான். வீர கங்கமாச
மலைத்தவறன் என்ற பாண்டியனை இப்
பெண் மணத்தான். இவர்களுக்குக் கரு
மிழி வாய்த்த ஓர் பெண்ணும் ஏழு
மைத்தர்களும் பிறந்தார்கள். அழகு
மிருத்த அப் பெண்ணை அகஸ்தியர்
மணத்து கொண்டார்.

புரியாத தன் ஏழு மைத்தருக்கும்
அளித்து விட்டு மலைத்தவறன் கண்ண
னைக் குறித்துத் தவம் செய்யும்
பொருட்டுக் குவாசலம் என்ற மலைவய
அடைத்தான். சத்திரனைப் பின்
தொடரும் விரணம் போல் அவன்
மனைவியும் அவனுடன் சென்றான்.
அரசன் தூண்கள் தவம் செய்து கடவு
னென்ற மிழ்ச்சியினே மூழ்கினவனுவித்
தான் என்ற தத்துவத்தை அறிந்து
மூத்தியில் முடிவுற்றான். கவித்திருக்கும்
நெருப்பருங்கல் எரித்தறிந்தும் கட்டுரைத்
தன் ணைவன் அருகிலேயே இருந்து பணி
விடை செய்து வந்த விதர்ப்பன் மகளும்,
அவன் இறந்ததும், பரிதவித்துப் புலம்பி,
தானும் சிதை ஏறி உயிர் மாய்க்கத்
துணிந்தான்.

ஆனால் அச் சமயம் அவன் மூன் ஒரு
அத்தனாக் தோன்றிப் பின்வருமாறு
சொன்னான்:—

“நீ யார்? யாருடைய மகன்? சிதையி
லெக்கும் இந்த மனம்தான் யார்? மூன்று
னிக் குன்றுடன் நட்புறவாடினது நினைவு
இருக்கிறதா? அவிக்குதான் என்ற
தன்பின் விட்டுச் சித்திரிப்பதைத்
தெடிச் சொன்றியே. ஆதியில் நாம்
இருவரும் மாணசப் பொய்களையில்
அன்னக்கொக இருத்தோம். அதை
விட்டகன்று மன்னுயலகை வாலகை
வுடன் வருத்தி அழைத்தாய். அங்கே
ஒரு மக்கையாக நிர்மானிக்கப்பட்ட
மானிகளையில் இன்புற்றிருத்து. உன்னு
டைய உண்மைபாண தெய்வீகத்தை
மறந்து. இத்தப் பரிதாபமான
கொளத்தை அடைத்திருக்கிறாய்.

“நீ விதர்ப்ப ராஜாவின் மகளும் அல்ல;
இம் மானிடம் உன் கணவனும் அல்ல;
புரத்தினனின் பதியும் அல்ல. என்னு
டைய மானையினும் அப்பொழுது
ஆனென்று என்னினும்; இப்பொழுது
கற்புநியாப் பெண்ணென்று என்னு
ளெய். உண்மையில் நாம் இருவரும்
அன்னங்கள். நானும் நீயும் ஒன்றே
வாலோம். புரித்தவருக்குப் பேதம்
இல்லை. கண்ணாடியிலும் கண்ணிலும்
காணும் தான் வேருவவது?” என்றான்.
இங்ஙாறு தான் அன்னத்தால் உப
தேசம் பெற்றதும் மாணசப் பொய்களையி
லிருக்கும் அன்னத்துக்குத் தன் தன்மை
தெளித்து விட்டது.

யுனைபெட் சுமர்ஷியல் பாய்க் விமிபெட்

தலைமை ஆயின்: கங்கத்தா

ரிக்கி பொலித் திட்டம்

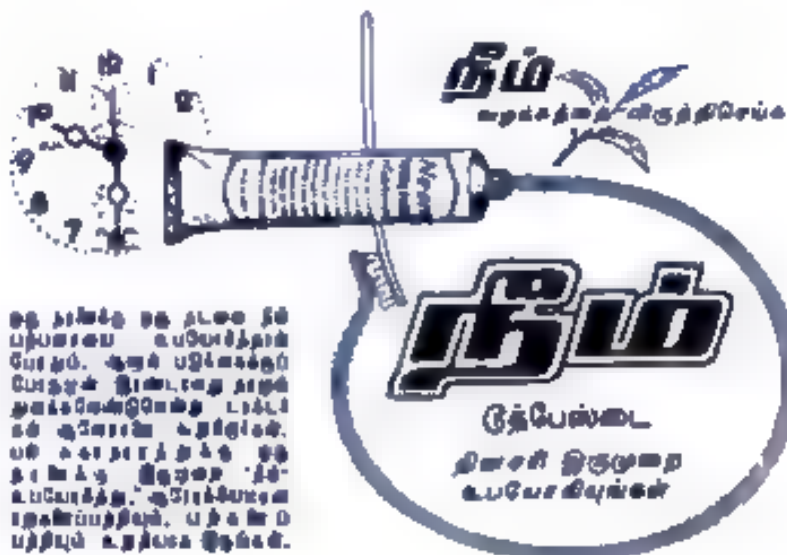
மாநக மாநகம் ரூ. 10/-
கட்டிசுக்

48 மாநகங்களில் ரூ. 500/-
ஆகவும்

88 மாநகங்களில் ரூ. 1000/-
ஆகவும் வசூலிடுத

ஜி. டி. பிரிஸ்
சென்னை

கலி. டி. சந்திரன்
கோவரக மையேஜக்

ஒரு நாளைக்கு ஒரு தடவை நீம் பற்பனையை உபயோகித்தால் போதும். ஆறு பழக்கங்களுக்கும் போதுமான இயல்பானது தாதுக்கு நுகர்வோருமேயுள்ள டாக்டர்கள் ஆராய்வு செய்திருக்கிறார்கள். உபயோகித்தால் ஒரு நாளைக்கு இருமுறை 'நீம்' உபயோகித்து, ஆரோக்கியமானதாகிப்பயத்திலும், பதனாகிப் பற்றியும் உதவியாக இருக்கலாம்.

நீம்

தேப்பேஸ்கட்

விளாசி இருமுறை உபயோகிப்பவர்கள்

கல்கத்தா கெமிகலி கம்பெனி லிமிடெட். கல்கத்தா-29.

தென்வித்திய ஆரில்: 5/149, பிரான்ஸ், சென்னை-1

மண்டி P.S. ராமசரமாவின்

சக்திசஞ்சீவி

குழந்தைகளின்

நாலை, தலைக் கட்டிகளுக்கு

எங்கள் மாதாந்திர சுற்றுப் பிரயாணம் வழக்கப்போல் தடைபெறுகிறது. தங்கும் இடம், தேரம் வழக்கப்போல், ஆயுர்வேத முறைப்படி எல்லா வியாதி எலும்பும் சிவந்தவை அளிக்கப்படும். விவரங்களுக்கு எமக்கு எழுதவும்:

எங்கள் கம்பெனியை மருத்துகம்

1. குமாரசஞ்சீவி - வாயு படிபடா, குழந்தைகளுக்குக் கட்டி வராமல் தடுக்கக் கூடியது.
2. குக்குட சஞ்சீவி - கக்குவான் இருமல் மருத்து.
3. மலூ சஞ்சீவி - மாத்த எண்ணெய்.
4. தாக சஞ்சீவி - பிராணி வாயு எண்ணெய்.
5. கண்டசக்தி எண்ணெய் - தொண்டை சதை வளர்ச்சியை ஆபரேஷன் விடாமல் குணப்படுத்தக் கூடியது.

ஸ்ரீ சக்தி விலாஸ வைத்யசாலை, கருர்

வினா ஆரில்லம்

1. கனோல் ரிபிடிங்கம், 2/2, ரிபிடி டிராடு மன்சோன்வாசம், பெங்களூர்-3
2. 24, டவுன் ஹவுஸ்கள் ரோடு கும்போரம் (தஞ்சை ஜில்லா)

ஸ்டீல் பூர்த்தியின் வாயிலிலே

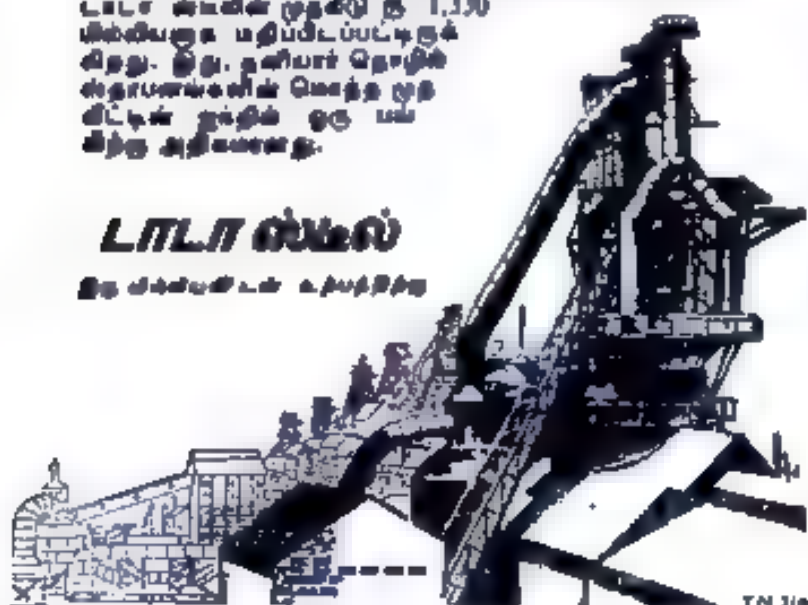
கடந்த அக்டோபரில் ஜாம்பொட்பூரிலே ரூ 70 மில்லியன் செலவில் புதிய ப்ளாஸ்ட் பவர்ஹைஸ் இயங்கச் செய்தது. உற்பத்திச் சக்தியை ஆண்டொன்றுக்கு இரு மில்லியன் டன்ளுக்கெடுத்து 1955 ஆகஸ்டில் டாடா ஸ்டீல் தொடய்லி விரிவான திட்ட பூர்த்தியின் ஆரம்பமாகும்.

உலகிலுள்ள மிகப் பெரியவைகளில் ஒன்றான இப்புதிய ப்ளாஸ்ட் பவர்ஹைஸ், வரொன்றுக்கு 1,650 டன் இருப்பு உற்பத்தி செய்யும். இதற்கு முன்னர், ஏழு ஒயர் ரோல்ட் பவர்ஹைஸ்களுள்ள மூன்றுவது ஸ்டீல் செல்டிங் ஓர்ப் பூர்த்தியாகப்பெட்டது. ஆண்டொன்றுக்கு இது மட்டுமே 1.3 மில்லியன் டன் ஸ்டீல் இவ்வாட்டல் உற்பத்தி செய்யும். தனியே ரூ 100 மில்லியன் செலவில் இரு மில்லியன் டன் இலாபரி ரோலிங் சக்தி கொண்ட புதிய ப்ளாஸ்ட் மில் இப்பொழுது இயங்கி வருகிறது.

தாதுப் பொருள் சேகரிப்பதிலிருந்து உருக்கு ரோலிங் தயாரிப்பு வகையிலுள்ள ஒவ்வொரு நிலையின் இயக்கமும் பூரணமாகி, விரிவான திட்டம் 1958 இதழிலே பூர்த்தி பெறும். 1955-60 இல் ஜந்தாண்டுகளில் விரிவான திட்டத்திற்கும், வருடா வருடம் இயந்திரங்களைப் பழுது பார்ப்பதற்கும் புதிய இயந்திரங்கள் அமைப்பதற்குமாக டாடா ஸ்டீலின் மூலக்டு ரூ 1,330 மில்லியனாக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது, தனியார் தொழில் ஸ்தாபனங்களில் மொத்த முதலீட்டின் துத்தில் ஒரு பங்கிற்கு அதிகமானது.

LITL ஸ்டீல்

இரு மில்லியன் டன் உற்பத்தி

TN 3100

The Tata Iron and Steel Company Limited

பாண்டிமா தேவி

என்காம் அத்தியாயம்

கோட்பாற்றுக் குணவீர பண்டிதர்

இடைபாற்றுமங்கலத்தில் கொள்ளை போன செய்தியையும், கரவத்தபுரத்திலிருந்து வந்த போரில் செய்தியையும் மகாமண்டலேகவரர் எய்வளவுக்கெய்வளவு இரகசியமாகப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கருதினாரோ, அவ்வளவுக்கு அவர் நினைக்குமூன்பே அவைபொதுவாக வெளியில் பரவி விட்டிருந்தன. இடைபாற்றுமங்கலத்திலிருந்து அம்பலவன் வேளாளும், கரவத்தபுரத்திலிருந்து மானகலசனும் செப்திகளை அரசன்மீனக்குள் கொண்டு வந்தபின்பே அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற அக்கறை அவருக்கு உண்டாயிற்று. ஆனால் அந்தச் செய்திகள் அரசன்மீன எயிலக்குள் வந்து சேருவதற்குமுன்பே வெளியில் பரவி விட்டன என்பதை அவர் உணரவில்லை.

இடைபாற்றுமங்கலத்து சிகழ்ச்சி மறுநாள் பொழுது புலகும்போதே கற்றல் புறங்களுக்கு எட்டி விட்டது. போர் வரப் போகிறது என்ற செய்தியைச் சூழ்நிலை இருக்கிற விதத்தால் மக்களை அனுமானித்துக் கொள்ள முடிந்தது. ஆகவே செய்திகளை வெளியில் தெரிவாமல் ஒடுக்கி வைக்க வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு அவர் புரிந்து கொள்ள முடியாதபடி அவருக்குப் பெருந்த ஏமாற்றத்தை அளித்து விட்டது.

'அரசரிமைப் பொருள்கள் கொள்ளை போய் விட்டன' — என்ற செய்தியை அடுத்து — வசத்த மண்டபத்துத் துறவியைக் காணவில்லை — என்று அம்பலவன் வேளாள் கூறுவான் என்று அவர் கணவிலும் எதிர்பார்க்கவில்லை. குமார பாண்டியன் தன்னிடமே இரகசியமாகத் தங்கியிருப்பதாகவும், உடனே அவரை அரசன் மீனக்கு அழைத்து வருவதாகவும் மலாராளியார் முன்னிலையில் அவர் ஒப்புக் கொண்டிருந்தார். நாளை நடக்கப் போவதை மட்டுமல்ல, தூற்புது ஆண்டுகளுக்குப்பின் என்ன நடக்கலுடியும் என்று அனுமானிக்கிற அளவுக்கு அறிவும், சித்தையும் உள்ள அவரே இந்த இடத்தில் புள்ளி பிசவி விட்டார். இடைபாற்றுமங்கலம்

மகா மண்டலேகவரருடைய தணக்கு தப்புக் கணக்காலி விட்டது.

குமார பாண்டியன் இராசசிம்மன் தன்னை மீறி எங்கும் எதற்கும் போகத் துணிவான் என்று அவர் நினைத்ததில்லை.

அவன் மீறிச் செல்வ வழியின்றித் தம் அருமைப் புதல்வியையே துணை வைத்து விட்டு வந்தார். எவ்வோரையும், ஏமாற்றி விட்டுத் தனது முன்னோர் செல்வத்தையும் கொள்பதிக் கொண்டு போய் விட்டான் அவன். அவன் தான் அவற்றைக் கொண்டு போயிருக்க வேண்டும் என்பதும்

நா.பார்த்தசாரதி

நடந்த நிபந்தனைகளினை ஒவ்வொன்றாக இளைத்துப் பார்த்து அவராக அனுமதித்துக் கொண்டது.

இப்போது மகாராணியாளுக்கு என்ன பதில் சொல்வதென்ற நிகைப்பு அவளுக்கு ஏற்பட்டது. எவ்வோரையும் அனுப்பிவிட்டு அவர் மறுபடியும் மகாராணியாரைச் சந்திக்கச் சென்றார். மகாராணியும் அவரையே எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருப்பது போல் அக்கேயே இருந்தார்.

"வாருங்கள்! நீங்கள் குமாரபாண்டியன் இராசசிம்மனைப் பற்றி நாம் தனிமையில் ஏதோ பேச வேண்டுமென்று கூறி விட்டுப் போயிருந்தீர்கள். அதனூடாகச் வேறு எவ்வும் போகாமல் ஒவ்வொரு கணமும் உங்களை எதிர்பார்த்து இங்கேயே காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்."

மகாராணியின் வார்த்தைகளில் நம் புதல்வனைப் பற்றி அறிவுக் காத்திருக்கும் ஆவல் தொனித்தது.

நம்பி எதிரே யிருந்த இருக்கையில் அமர்ந்தார். நல்ல கண்ணடியில் சிறிது புதை படிந்தாற்போல அவர் மூக பூவம் ஒளி மங்கியிருந்தது. எதையோ நினைத்துப் பெருமூச்சு விட்ட பின் மகாராணியாளுக்கு மறு மொழி கூறத் தொடங்கினார்.

"தேவீ! குமார பாண்டியரை எந்தெந்த உயர்ந்த நோக்கங்களோடு இடையாற்றலுடையதில் என்னிடம் மனதவாகக் கொண்டு வந்து நங்கள் செய்திருந்தோ, அவற்றுக்கு முற்றிலும் மாறாக அவர் நடந்து கொண்டு விட்டார்."

"அப்படி என்ன செய்தான் அவன்?"

"அதைத் தங்களிடம் மட்டும் தான் நான் சொல்ல முடியும். எல்லாருக்கும் தெரிந்தால் குமார பாண்டியருடைய பெருமைமையே நாம் விட்டுக் கொடுத்தது போலாகி விடும்."

"நீங்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் பெரிதாக ஏதோ செய்து விட்டான் போல் அல்லவா தோன்றுகிறது!"

"பெரிதுதான்! நெற்றியிலுள்ள நம்முடைய பாண்டிய மரபின் மாபெரும் அரசரிடம் உங்கள் கண்ணிகள் கொள்ளை போனதாக இப்போது செய்தி வந்ததே; அதைச் செய்தவர் இடையாற்றலுடையவர்தான் வந்து தங்கியிருந்த தங்கள்குமாரர் இராசசிம்மனே தான்."

"என்ன? இராசசிம்மனு அப் படிச் செய்தான்? இங்கிருந்து கொண்டு அவன் தான் அதைச் செய்தானென்று நீங்கள் எதைக் கொண்டு முடிவு செய்தீர்கள்?" —மகாராணியின் முகத்தில் விவரப் புறம் எவ்வளவும் பதிந்தன.

"இன்று நாம் எங்கொருங்கு விரும்பும் இடத்தில்தான் இடைவாற்றையுடைய பட்டினம் இருக்கிறது அதைச் செய்துவிட்டுச் சொன்னான். கொன்ற போது செய்தியை அந்த மண்டபத்திலிருந்து துறவியைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அன்று பகலில் அவரை யாரோ தேடி வந்திருந்ததாகவும் அவன் கூறினான். நீங்கள் எல்லோரும் 'கொன்ற போயிற்று' என்ற அறியாமையே அதிரச்செய்தது அதைப்பற்றி

அவன் கூறிய குறிப்புக்களை ஊன்றிக் கவனிக்கவில்லை. வசந்த மண்டபத்தில் தங்கியிருந்த துறவி தான் தங்கள் புதல்வர் குமார பாண்டியர் என்பதை முன்பே தங்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்."

மகாராணி வானவன்மாதேவி எதுவுமே சொல்லாத தோன்றலாக அவருடைய முத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

"தேவி! கொன்ற போது செய்தி வேண்டுமென்று என் முன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்களும் பரவிவிடுகிறீர்கள். அதுவும் அதைச் செய்தவர் குமார பாண்டியர் தான் என்பது இப்பொழுதுக்கு எங்கொரு தங்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரிந்திருக்க முடியாது. ஒன்று வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள் ஒன்றாக ஒன்றாக தாராளமாகச் சொல்லுங்கள். நான் பூமிக்கும் சிந்திக்கும் இடமாகவும் கொள்ளப்பட விரும்புகிறேன்."

இன்னுந்தான் என்று அவர் அங்குக்கும் தெரிந்திருக்க தீவரமாகியிருக்க.

“மகா மண்டலேகவரரே! குமார பாண்டியன் எந்த நோக்கத்தோடு இதைச் செய்தானோ? ஆனால் ‘அவன் தான் இதைச் செய்தான்’ என்ற இந்தச் செய்தி வெளியே பரவினது போது, மக்களிடையே அவரின் பற்றி என்னை என்று இழிவான பேச்சுக்களெல்லாம் மோமோ பேசி விடுவார்கள். செய்கை கொண்டு மனிதனை அளக்கிறவர்களே என்கும் நிகழ்ந்துள்ள உதகம் இது. எண்ணங்களையும் மனப்பொக்கங்களையும் மதிப்பிட்டுப் பார்த்த மார்ட்டர்ஸ்டோ! இதுவும் என் போதாத வாகத்தான்!” மகாராணியின் குரல் தழுதழுத்தது.

“தக்கனக்கு அந்தப் பம்பு தேவை யில்லை! குமார பாண்டியனின் பெயருக்கு எந்தவிதமான கண்களும் ஏற்படாமல் கவனித்துக் கொள்ளும் பொறுப்பு என்னைச் சேர்த்தது.”

“மகாமண்டலேகவரரே! உங்களுக்குத் தெரியாததில்லை. இது உண்மையானதாகவும், நோதனனாகவும் தான் மிக் கொண்டு தான் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதென்றால் அவனை தம்பித்தான். மறுபடியும் அவன் முகத்தைப் பார்த்த வேண்டும். அவனை இந்த நாட்டில் அரசனாக உதாசனம் செய்ய வேண்டும். என் மகன் காவத்தின் பாண்டிய அரச மரபு இருந்து அழிந்தது என்ற பழமொழி எதிர்காவத்தின் வந்துவிட்ட கூடாதித என்பதுதான் என் கவலை. துயர! இந்தப் பிள்ளை இப்படி என்னைவரையோ செய்கத் தவாகததைச் செய்துவிட்டு நெருக்கி வராமல் விடுவி விடிக் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறானே?”

பேசிக் கொண்டு உத்த மகாராணி மெல்லிய விசம்பிவராத பேச்சைத் துறந்தினார். கண்கள் கலங்கிக் கண்ணீர் துளித்து விட்டது. முகத்திலிருந்து கவலரத்தைப் பார்த்தபொது வாய்விட்டு

அழுது விடுவாரோ என்று மகாமண்டலேகவரர் பயத்தார். அந்தப் பெருத்தேவி உன்னம் குழந்தை அழுது காட்டி வயிப் பராத்தக பாண்டியர் அமரபதவி அடைத்தபொது ஒரு முறைதான் மகாமண்டலேகவரர் பார்த்திருக்கிறார். “இந்த அரசாங்கமெல்லாம் அங்கனையை எதிர்காவத்தின் இனி என்றமே அழகிடக் கூடாது” என்று அப்பொது தம் பொறுப்புடன் என்னவி கவத்திருத்தார் மகாமண்டலேகவரர்.

“தேவி! இதென்ன? இப்படித் தான் உணர்ச்சி வரப்படலாமா? வானுடைப கண்ணீரையும் எக்களால் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியும்! ஆனால் மகாராணியளியே தாக்கனை கண்ணீர் சித்திருக்க என்ன செய்வது?”

“கண்ணீர் சித்தாமல் வேறென்ன செய்வது? வடக்கு எக்களியில் ‘பொர் இதோ வந்து விட்டது’ என்ருருக்கள். இராசசிம்மன் வருவான் என்று நம்பிக் கொண்டிருத்தேன். அவனோ தன்னோடு மோகமம் இந்த அரசரிமையப் பொருள் களையும் எடுத்துக் கொண்டு அசட்டுத் தனமாக என்னென்னவோ செய்து விட்டுப் போயிருக்கிறான். எனக்கு ஏது திம்பதி? என் தாய் கன்னியாகுமரி அங்கனையை அடிக்கடி வழிபட்டு என் துயரக்களை மறக்க முயலலாம் என்றால் உன் வெளியில் புறப்படுவதே என் மருக்கு அபத்தமாக இருக்கிறது.”

“கவலைகளை வெல்லாம் எனக்கு விட்டு விடுங்கள்! அவற்றுக்காகவே தான் இருக்கிறேன். தங்களைப் போன்றவர்களுக்கு அதிகக் கவலைக் இருத்தால் திம்பதி இராது. என்னைப் போன்றவனுக்கு அதிகக் கவலைக் குழம்போதுதான் சித்தனை திம்பதியாகத் திட்டமிடும். உங்கள் மனம் குழம்பிவிடுக்கிறது. இப்போது உங்களுக்குத் தனிமை தேவை. தான் பின்பு வந்து சந்திக்கிறேன்.”

மகாமண்டலேகவரர் அங்கிருந்து புறப்பட்டு விட்டார். துயரம் குழந்தைக் கொண்டு வரும்பொது, மிகவும் வேண்டிய மனிதர் எதிரிக் இருத்தாலே அழிவானும் போலத் தோன்றும். அழுது தனித்துக் கொள்ளவும் துணிவு இருக்காது. தனி மனயின் விட்டு விட்டாக ஒருவாறு தனிமையும் என்று கருதியே அவர் அங்கிருந்து சென்றார். அவர் சென்றபின்பும் தெருநேரமாக மகாராணி அமைதியாகக் கண்ணீர் வடித்தவாறு அநே இடத்தில் வீற்றிருத்தார். அமைதியோ, நிம்மதியோ ஏற்படுகிற வழிபாடில்லை. கவலைகளை மறக்க, அல்லது மறைக்க ஏதாவது புதிய பேச்சு வேண்டியிருத்தது. கோட்டாத்தினுள்ள சமையப் பக்கியின்

குணவீர பண்டிதர், கமலவாகன பண்டிதர் என்று இரண்டு சமணத் துறவிகள் இருந்தனர். அவர்கள் எப்போதாவது சில சந்தர்ப்பங்களில் மகாராணியைச் சந்திக்க வருவதுண்டு. வந்தால் நீண்ட நேரம் சமயசம்பந்தமானதத்துவங்களைப் பேசியிட்டுப் போவார்கள். அவர்கள் வந்து பேசியிட்டுச் சென்ற பின்பு அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் மனத்தில் அழக்கைத் தூட்டித் துடைத்து வரவேண்டியவாறாக ஒரு சாத்தி, ஒரு தம்பிக்கை வாழ்க்கை முழுவதும் நல்ல விதையாட்டு என்ற பயமற்ற ஒரு எண்ணம் — ஏற்படும். இத்தமாதிரி தாழலும் படைத்தவர்கள் உலகில் அத்தியுத்தரப்போவத்தால் அகம்படுவார்கள். வாழ்க்கையில் அவதம்பிக்கை ஏற்படும்படி பேசியிட்டுச் செல்பவர்களை பெரும்பாலானோர்.

பேச்சைப் போறுத்தமட்டில் மகாராணிக்கு எடை போட்டுப் பார்த்த அனுபவம் உண்டு. இடைவாற்று மங்கலம் தம்பி பேசி விட்டுப் போனால் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர் மனத்தில் அவரை எண்ணிப் பேசிக் கும்படி செய்து விட்டுப் போவார். தனபதி வங்காள தேவன் வெடிப்பாகப் பேசி உணர்ச்சி பூட்டுவான். அதங்கோட்டாசிரியர், பழக்கவிலாசிரியர் போன்ற பண்டிதர்கள் காரண காரிய ரீதியாக அழுத்தம் படப் பேசுவர். நாராயணன் சேந்தன் குதர்க்கமும் சிரிப்பும் உண்டாக்குவான்.

ஆனால் கோட்டாற்றுச் சமணத்துறவியின் பேச்சு இவற்றெல்லாம் மாறுபட்டது. வாடும் பவிருக்குப் பருவமறித்து பெய்த தழைக்கச் செய்யும் மனமுடையோர் அது. சில துயரமான நேரங்களில் மகாராணியே சிவிகையை அனுப்பி அவரை வரவழைப்பதுண்டு. சமீபத்தில் சிறிது காலமாக அந்தத் துறவி வாத்திகரை போயிருந்ததால் அரண்மனைப் பக்கம் வரவில்லை. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன் அவர் திஷம்பி வத்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். நிம்மதியற்ற அந்தச் சூழ்நிலையில் அவளா வரவழைத்துப் பேசினால் மனத் தெளிவு ஏற்படுமென்று அவருக்குத் தோன்றியது. உடனே சிவிகையை எடுத்துப் போய் அவரையும் முடித்தால் மதினெருவரையும் அழைத்து வருமாறு கூட்களை அனுப்பினார். சில நாழிகைகளில் அவர் வந்து சேரும்வரை தனிமையும், கவலைகளும் மகாராணி வாரிசின் மனத்தை வாட்டி எடுத்து விட்டன. இரண்டு துறவிகளுமே வந்திருந்தார்கள். ஒளி தலையும் தூய மூலமும், முண்டிதமாகப்பட்டு வழுவுறு வென்று மின்னும் திசையாக அருகொளி வலியும் அந்தத் துறவிகளின்

தோற்றத்தைப் பார்த்தபோதே நிம்மதி வந்துவிட்டது போலிருந்தது. மகாராணி எதிர்கொண்டு எழுந்து சென்று வணக்கி அவர்களை வரவேற்றாள். ஒருவருக் கொருவர் தலம் விசாரித்துக் கொண்ட பின் வாத்திகரை அனுபவங்களைச் சிறிது நேரம் கூறினார்கள் அவர்கள் இருவரும். அந்தச் சமயத்தில் அதங்கோட்டாசிரியரும், பழக்கவிலாசிரியரும் வேறு அங்கு வந்து சேர்த்தார்கள். “சரியான அமைப்பு விட்டது!” — என்று நினைத்து மனத்தையு பெற்றார் மகாராணி. “கவாடா! கவாடா! உணர்ந்துகொண்டு வயக்கும் இயக்கு முதல்முதலாக எப்போதுமனித மனத்துக்கு உண்டாவிற்று?” என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டு விட்டுக் குணவீர பண்டிதருடைய முகத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தார் மகாராணி.

குணவீர பண்டிதர் தம்போடு வந்திருந்த கமலவாகனரைப் பார்த்துச் சிரித்தார். பின்பு கூறினார்:

“இப்பக்களை உணர்ந்து மகிழும் இயக்கு ஏற்பட்டபோது!”

மகாராணி இதற்குப் பதில் சொல்வதற்குள் அதங்கோட்டாசிரியரும் பழக்கவிலாசிரியரும் குறுக்குக் கேள்வி கேட்டார்கள். பேச்சு அவர்கள் நாய்க்குக்குள்ளேயே விவாதம் போலச் சுழன்றது. மகாராணி அதன் தயக்கத் திவிரியுந்து அனுபவிக்கலானார்.

“சமணர்கள் எப்போதுமே நினைவமைப்பதால் வற்புறுத்தலார்கள்!” — அதங்கோட்டாசிரியர்பிரான் இடைமீடல் குறுக்கிட்டார்.

“நினைவமை ஒன்றே நினைப்பது. நினைப்பதாகத் தோன்றுவதெல்லாம் நினைவாது” என்றுதான் சமணர்களின் னாய்க்க எல்லாம் உறுதிவந்தா?” என்றார் பழக்கவிலாசிரியர்.

“நீங்கள் எங்களுடைய கொள்கையைத் திரித்துக் கூறுகிறீர்கள். நினைவமைப்புகூறித்து எல்லாச் சமயங்களிலே உடன்படுகின்றன. எங்கள் னாய்க்க உண்

மகமது ஒலிக்குமார் சொல்லும்போது எப்போது இருக்கிறது. திருக்குறளும் திண்பாடும்மகமது சொல்கிறது. எங்கள் மகமதுதான் எழுதிய நான்குபாடும் திண்பாடும்மகமது சொல்கிறது. திருக்குறள், 'காழ்க்கை திண்பாடது, சொல்பும் திண்பாடது. இளமை திண்பாடது, உடல் திண்பாடது' ஆனாலும் காழ்த்து பார். மகமது 'மகமதுசொரு அறம் பிறழாமல் வாரா. புழு எழுது' என்று நம்பிக்கை வைக்கிறது. நான்கு பாடாரை மனித இயக்கம் மகமதுதான் சொன்னு பல்லாறுதல் சொல்கிற பிறழ்க்கிறதும்" என்று குணசீர பங்குதர்.

"எங்கே? திண்பாடும்மகமது பற்றி ஒரு பாட்டு சொல்லுங்கள்!" என்று அவரை கேட்டார், அதுவரைமகமது சொல்லும் இருந்த மகாராணி.

"இளமை திண்பாடும் திண்பாடும்
தந்தை
மகமது அப்போது மகமது
தந்தைமகமது
உளவரை திண்பாடு சொல்கிற மகமது
மகமது
திண்பாடு உளவரைமகமது தந்தை
மகமது சொல்கிற!"

குணசீர பங்குதரின் குரல் கனிகொண்டிருந்தது.

"இதுதான் எங்கள் தந்தை. இவ்வாறு இருப்பதை என்னுக்கும் இருக்குமென்று என்னிடம் நான்கு நம்பி ஏமாறுவதில்லை. என்னுக்கும் இருக்கும் அது எதுவோ அதைப் பற்றி சொல்ல முடியுமே!"—அவரே விளக்கினார்.

"தமிழ் இளம்பெருந்தலைவர் பெரும் பாண்டன் மகமது பாடல்கள் இதைத் தான் வற்புறுத்துவதற்கு" என்று அதற்கொட்டாரிசார் உத்திரர்.

"சிறந்தகாரனுக்கு ஏழு வர்க்கும்கு மேலும் ஒரே மாநில அன்புதான். உலகத்திலுள்ள இன்பம், துன்பம் எல்லாம் உணர்ச்சிகளையும் நான்கு பிறிதும் பார்க்கலாம். எல்லாமே திண்பாடானது என்ற உணர்வில் அடங்கியவை. திண்பாடானது வெறுக்க வில்லை. அதுதான் பற்றுகிறதும், 'என்னுடைய நான்குபாடும் வளராத' என்ற

பெருமை திண்பாடும் மகமது பூர் சொன்னது ஏதற்கு சொன்னதற்கும் குழந்தை மாநில உளவரை இருக்கிறது. நான்கு தூர இருந்து அந்தக் குழந்தை மகமது பார்த்து அதுதான்மகமது மகமது தானவர் போலிருக்கிறதும், வாரணம் 'அந்தப் பூர்சொன்னது வளர விரும்பு' என்ற உளவரை என்னுக்கு நான்கு தெரிந்திருக்கின்றன!" என்று குணசீரர்.

"விவாத முறைக்கு உளவரை மகமது ஏதற்கும் ஆனது நடைமுறைக்கு ஒன்று வராது" என்று பங்குதரின்மகமது.

"நடைமுறைமகமது பற்றிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் அங்கு பண்படுத்திவரவர்கள் அந்த இளம்பெருந்தலைவரும் திண்பாடு வளராத" என்று பங்குதரின்மகமதுமகமதுமகமது பற்றி கொடுத்தார். விவாதம் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு இருந்தது. அந்த உளவரைமகமது வளர்த்து கொண்டு போனதற்கு மகமது மகமதுக்கு அதுதான் ஏற்பட்டிருந்தது.

தினட நேரம் பெருக கொண்டிருந்தது விட்டுக் குணசீர பங்குதர் புறப்பட எழுந்தார். எல்லாருமே மகமதுதான் வளர எழுந்து நின்றுனர்.

"கவாயி! ஒரு நேர விண்ணப்பம்."

"என்ன?"

"நான்கு தந்தைகள் பாடினார்கள்; அந்தப் பாடலை ஒரு ஒலியை எழுதிக்கொடுத்து விட்டுப் போக இயலுமோ?" இருந்ததா போலிருந்த திண்பாடுக் கொண்டு கேட்பவாபோலக் கேட்டார் மகாராணி வானவன்மாதேவி.

"ஆஹ! ஒலியும் எழுத்தானியும் கொண்டுமகமது சொல்லுங்கள். இப்போதே எழுதிக்கொடுத்து விட்டுப் போகிறேன்" என்று அவர். ஒலியும் எழுத்தானியும் வந்தன. குணசீரர் வளரவரை சொல்ல, மகமதுமகமது ஒலியை எழுதினார். எழுதி முடிந்ததும் மகாராணி அதைப் பண்படுத்தியோடு வளர்க்க கொண்டார். அந்தப் பாட்டுக்கு அங்குமே மகமதுதான் கொடுத்த மகாராணியார் வளர்க்க கொண்டதைக் கொண்டு அதற்கொட்டாரியும் பங்குதரின்மகமது ஆச்சரியத்தோடு சிறிது அருமைமகமது அடைந்தனர்.

இந்தம் அந்நியம் மானகவசனுக்கு நேர்ந்த துன்பம்

"திண்பாடும் தாட்டுப் பாடல்கள் விவரத்தில் வடக்கு எங்குக்கு அனுப்பப் படும். அதுவரைமகமது எங்குப் பாடல்கள் எழுப்பாடுமகமது திண்பாடு மகமதுதான் மகமதுதான் மகமதுதான் சொல்ல சொல்லுவது"

என்ற குருத்தடங்கிய திரு குருத்தோடு மானகவசனை அன்று வளர்த்துமே அவரை மகமது எழுத்தபுரத்துக்குத் திருப்பி அனுப்பி விட்டார் மகமதுமகமது. மானகவசனும் தாமதமின்றி

உள்ளத்தைக் கொள்ளி கொள்ளும்
குழந்தை பெய்சியின்
உன்னத நடிப்பை காணுங்கள்

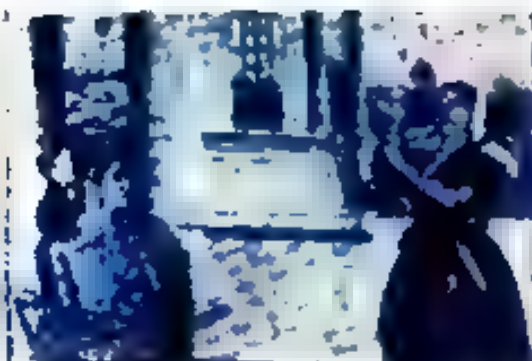

சுருஷாபாணி & மூவிட்டி இயக்கம்

நான் வளர்த்த தங்கை

செவிய கிரேன் ராக்கி
ராஜகமலாசி அனா
தென்னுடெங்கும்

விநாயகம் சிவசுப்பிரமணியம்

அட்டர் ஸ்ரீ சி. சி. ஸ்ரீராம ஸ்வாமி அவர்
வித்தியாசமாக சொல்லு 'அட்டர்' தலைப்
பட்டம் என்ற சொல்லில் ஆக்கிக்கொடுக்க
வும் விவரமாகவும் கூறுகிறார். தோட்டை
யார் கிணியாதல் எழுதியவர் 'அட்டர்' என்
றுக் தட்டைக்கல் திண்டிடி தட்டினார். தட்ட
வந்தில் ஒரு வட்டியை வேலை வைக்கலாம்.

உடனே புறப்பட்டு விட்டார். வகுப்பி
யோடு வந்ததற்குமே முன் விவாதப்போதை
வழியே சென்றார். சரியாக நடுப்பகுதி
தோத்துக்கு முன்விவாத போய்க்கிட முடி
வும். குறிவைக்கலிவரவாசல் செறுத்தி
றும் அதற்கும் முன்னுக்கிடப் போய்க்கிட
வாம். அந்த தோத்துக்கு அங்கே போவ
தற்கும் ஒரு நன்மையுள் இருக்கிறது.
படம் உணவை முன்பிறை அந்தமோட்
டத்தில் அந்த வேடிக்கைத் தப்பி
வந்தில் உபாசிப்பதற்கு இடமேய் வை
திருத்ததற்கு முடிந்தக் கொடுக்கலாம்.
வாணமும், மயிரியோடா ஒருவருக்கு
கொருவர் வேலி சென்று கொண்டு
அந்த கோட்டத்துக்கு வந்து செல்வோ
ருக்கெல்லாம் அருமை உணவோடு
தாக்கெல்லாம் அளிக்கும் அண்டரா
தித்தலையும், கோதைகளையும் திணக்கும்
யோது அப்போதே அவர்களைக் கண்டு
விட்டது போன்றிருந்தது அங்குக்கு
வாயத்தாத்திவிருந்து முக்கியமான
திருமுக்கைத் அரசுமனைக்குக் கொண்டு
வரும் அவரத்தின் ஒரு ஒருவரை
தான் அந்த அந்தமோட்டத்தில் தக்க
சாப்பிட்டுக்குக்கிறார் அவர். இருக்கும்
அந்த ஒருவரைப் பழக்கத்துக்கு
யோயே அவர்களை அங்குமேயுடைய மனத்தின்
ஆழப் பதித்திருந்தார்கள்.

"ஒருக்கை குட்டிகை இவ்வாறு
வயது முத்த அந்தத் தப்பினை அதை
ஒரு குறைவாக எண்ணிக் கவனிப்போடு
தாக்கிய தெரிவிக்கலாம். அதனுக்கு
வையயோ வகுப்போடுகளை வேல்வாய்
முத்தத்தையாக திணத்த அன்பு
கொடுத்த அவர்களைக் முடிந்தது. அந்த
கோட்டத்தையும், அங்குத் தாக்கெல்லாம்
தட்டிற்றுப் பட்டும் போதுமா? உணவு

ஒருவரும் கிணியத்தையும், அன்பு செல்வ
தற்கும், உபாசிப்பதற்கும், ஏதற்கு
வந்து வந்துள்ள அண்டராதித்தமும்,
கோதைகள் போன்ற ஆக்கத்தால்
அந்தமோட்டத்தை அளித்த. முன்
தாக்குகிறார்கள். சேர். கோழி நாடு
வந்தில் எத்தனை அந்தமனைகள் இருந்
தால் வந்த? அங்கெல்லாம் அண்டரா
தித்தமும், கோதைகள் இவ்வாறுவரை
அவை அந்தமனைகளாக முடியுமா? கிணி
ப்பதற்கு ஆகியவரை அந்தமனைகள்
அங்கு! உட்கட்டத்தும் தரை வழியாக
வும், எவ்வாறு தோண்டிவிடுத்து மாத்
தினைகள் வந்தாலும் அவர்களை வேல்
வாய் அவ்வாறு தப்பிக்கலாம். உட்க
பித்தமோடா என்னும் கோதைகளும்
அண்டராதித்தமும் தான் மார்த்தகம்
யோதும் இத்தாட்டில் உண்மையான
யோதர்கள்! 'உன்பு கொடுத்தோர்
வந்தி கொடுத்தோர்' என்ற தத்து
வத்தை வெப்பித்திக் கொண்டு வரும்
வந்திகள் அவர்களைதானே? — அன்பு
ஒரு அந்தத் தாக்கை மனத்தில் முன்
விவாத மனியவாரமும், அவர் மனவி
யுமே திருத்தித்தாக்கலாம். அவர்களைப்
பற்றியே அவர் அறிவாக்க செத்தித்
தார். தான் கொண்டு போனும் அரசா
கல் சென்று, அதன் அவராய் ஆகியவை
உட அங்கெல்லாம் அவனுமேயுடைய மனத்
தாக்கை வந்தித்திக்கலாம்.

ஆகும் தன்பாக்கில் அவர் முன்பிறை
அந்தமோட்டத்தை அண்டத்தமோடு
வெந்தும் ஏமாற்றமடைந்தார். அங்கே
அண்டராதித்த மனையையும், கோதை
களும் இல்லை. "கோதைகள் முத்துக்கு
விழாவைப் பார்ப்பதற்காகப் போய்க்குக்
கிறார்கள்" என்று அந்த கோட்டத்துப்
பயிவாட்டம் கூறினார்கள். தாதுக்கு
அங்கும் அங்கே படை உணவு செட்
தது. ஆகும் அண்டராதித்தமும்,
கோதைகள் பக்கத்திலிருந்து கிண்கி
கிண்கிப் போல் உபாசாரம் சென்று யோடு
தே எப்போடு மாதிக் இல்லை அது! அங்கு
அதிக தேரம் தக்க உட விருப்பமிக்க
வந்த உடனே புறப்பட்டு விட்டார்
அவர். கோதைகளிலிருந்து திருப்பி
றும் தான் சென்றுதே அந்த எண்ணி
வந்ததால் திருப்ப வேண்டும் என்று
வாதுக்குத் தெரியும். ஆகும் முத்துக்
குவி விழாவைப் பார்த்துப் போய்க்குத்த
வந்த அவ்வாறு அவராமாதத் திருப்ப
மோட்டர்கள் என்று தோன்றியதற்கும்
அவர்களை வழியில் செல்வோவது எதி
வந்திக்கலாம் என்ற தப்பிக்கவைய
அவர் கவனிப்பு விட்டார்.

அந்த திண்கி இடைவழியில் எங்கும்
தக்கவாய் பவந்தத்தைத் தோடத்ததாம்

அன்று இரவு நடுக்கமத்துக்குள்ளாக ஓடுவாறு அவன் கரவத்தபுரத்தை அடைத்துவிட முடியும். வெப்பிலின் பிருதியையும் வானில் அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக மேகக் கதறலால் மிதப்பதையும் கண்டு மகிழ வந்து நடுவே பிரயாணத்தைத் தடைப்படுத்தி விடாமல் இருக்க வேண்டுமே என்று கவனியா விருத்தது அவனுக்கு. ஏதாவது ஊர்ப்புறத்தை ஒட்டிச் சென்று கொண்டிருக்கும்போது மகிழ வந்தால் குதிரையைப் பட்டியலிட்டு எங்கேயாவது தங்கிக் கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் தொல்லைதான். மூன்று மைல்களிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட தொலைவுவரை அந்தச் சாலைமீல் ஊர்கள் இடைவீகடையே வரும். அதன் பின் கரவத்தபுரம் வரை வசிக் சேலிலும், அடர்ந்த காடுகளை வளிர்த்து கொண்டும் செல்வது சாலை. 'எதற்கும் கொஞ்சம் வேகமாகப் போவதே தவறு' என்ற எண்ணத்துடன் குதிரையை விசைவாகச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தான் அவன். சாலையில் எந்த இடங்களிலும் சிறு சிறு ஊர்கள் இருந்தனவோ, அவ்வெல்லாம் உடனடிக்கொண்ட கவகலப்பு இல்லை. எங்கோவும் முத்துக்குளி விழாவுக்குச் சென்றிருந்தார்களோதவாய் ஊர்கள் அமைதியாக இருந்தன. அனேகமாக அந்தப் பெருஞ்சாலையில் சிவிலகனன், பாண்டகன், குதிரைகள், காந்தலையாகச் செல்வோர் என்று போக்குவரவு இருந்து கொண்டே இருக்கும். அன்றைக்கோ அதுவும் குன்றியிருந்தது. அவனுடைய குதிரைதான் சாலையை ஏகபோகமாக ஆக்கிரமித்துச் சுதந்திரமாகச் சென்று கொண்டிருந்தது. மானியம் சிறு துறையில் இருந்தது. பெருமையாகப் பெருமையாகத் தான், அதனும் அவனுக்கு அதிக இடைவழி இல்லை. எங்கும் தீர்க்காமல் சென்று கொண்டிருந்தான். ஆனால் இருட்டுநிர் சமயத்துக்குச் சாலை மலைச்சரிவை ஒட்டிச் சென்று கொண்டிருந்த போது மகிழ கவனியாகப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டது. மின்னளும் இடியுமாக மேகம் இருட்டிக் கொண்டு இயற்கையான இருளோடு கலந்து கருமைக்கு அழுத்தம் கொடுத்திருந்தது. காணப் பெருக்குதலின் வடிவாத் கண்ணை யாரோ உடைத்து விட்டுவிட்ட மாதிரி மகிழ் கொட்டியது. இருணிக் கழி அறிவதுகூட வர வரக் கடினமாகிக் கொண்டிருந்தது. ஏதாவது ஒரு பாழ்மண்டபம் அடப்பட்டாக்கடப் பிரயாணத்தைத் தாற்காலிகமாக நிறுத்திக் கொண்டு தங்கிவிடலாமென்று அவனுக்குத் தோன்றியது. பெருமையக் காலங்களில் இடி அதிகமாக இருக்கும் போது காட்டு மரங்களின் சீரே தங்கு

கொழும்பு 'ஸ்டோர்' பத்திரிகையின் தலை ஆசிரியர் திரு வி. வி. ஆதித்தனாகும். சென்னை காவல்துறையில் சேர்ப்பதற்கு நிரூபிக்கவேண்டியிருந்த சேர்த்த தடைப்பத்திரைமத்தம் சேர்ப்பதற்கு நிரூபணம் தடைபெற்றது.

வது தங்கவதங்கியே என்ற அச்சமும் அவனுக்கு இருந்தது.

அந்தச் சமயத்தின் சமயஞ்சேலியோக சாலைபோரத்தில் ஒரு பாழ் மண்டபம் தெரிந்தது. அதில் காட்டுச் செவ்வணாய் தெருப்பு ஒட்டிக் குளிரி காப்பத்து கொண்டிருந்தார்கள் சிலர். அந்த வெளிச்சம் இயல்பானது அப்போது இருந்த இருட்டில் அந்த மண்டபம் அவ்விருப்பதோ, அதில் ஆட்கள் உட்கார்த்திருப்பதோ அவன் கட்டியனுக்குத் தெரிந்திருக்கவே முடியாது.

அவ்வளவு மகிழ்ந்தவர்களுக்கும் அவனுடைய குதிரைக் குளம்போலி அவர்களுக்குக் கேட்டிருக்க வேண்டும். எங்கோவும் சாலைப் பக்கமாகத் திரும்பிப்பார்த்ததை மாணவனன் கண்டான். குதிரை தனியாமல் மண்டபத்தின் மூர் புறத்தினால் கட்டியலிட்டு, உடைகளைப் பிழித்து விட்டுக் கொண்டான். உட்கு தெப்பமாக திரைத்திருந்தது. மகா மண்டலவெவரனின் திருமுன் ஓலை இடுப்புக்குள் பத்திரமாக இருந்தது. "அந்தக் காவல்தில் இந்தப் பாழ் மண்டபத்தைக் கட்டிய வுள்ளம் யாரென்று தெரிந்தால் இப்போது அவனுக்கு நாம் எவ்வோரும் சேர்த்து ஒரு தங்க திரைவு மண்டபமே கட்டி வைத்து விடலாம்" என்று சீர்ப்புடன் சொல்லிக்கொண்டே அவர்களுக்கும் பக்கத்தில் தாளும் போய்க் குளிரி காப்பத்து உட்கார்த்தான் மாணவனன். அவன் சீர்ப்போ, பெச்சோ அவர்களிடையே பதிக் சீர்ப்புக்கணியோ, பெச்சுக்கணியோ உண்டாக்கலிவீன. தங்களுக்குள் ஒருவர் மூத்ததை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். மாணவனன் அமைப்போருட் படுத்தாவிட்டாலும் மனித இயல்பை மீறியதான இருந்தது. அவர்கள் நடந்து

கொண்ட விதம். இத்தயாரிச் சம்பத் தில் 'தீவன் யார்?' எங்கிருந்து வகுநீ திரை?' என்று விளக்கித் துறிய மூவம் வகுநீயை எதிராக மலித இயந்தம். அதற்குக்கூட அவர்கள் மூவகிலும். அதுமே மானவரை அவர்களிடம் போக வாய்ப்பாக இருந்து விடவில்லை.

"ஆனால் தீவனென்கயார் யார்? கொந்தம் ஒத்தும் ஒளிவிளா யார் துற விட்டுக் காந்தமடையாகத் திருப்பியும் போது மனமில்லி அன்புக்குக் கொண் டாரெனோ? அடா! எதற்கு இவ்வளவு அவரையாகத் திருப்பியிரை?" துறிக் குக் காந்தியை எவ்வாறெனத் திருப்பி விடுகக் கூடாது?" என்று அவ் போடு விளக்கித்தான்.

அவர்கள் இந்த விளக்கிப்புகும் பதில் கொடுக்கவில்லை. தங்களுக்குள் மூவரை போருவர் பார்த்தும் சிந்தித்தகொண் டார்கள். மானவரைக்கு மூவம் உண் டுப் போயிற்று. மேலமை திறத்திற் கொண்டார். வேற்று மூவம், புது ஆட் டை எந்த வேறுபாடுகூறியப் போய் புது மூவம் அண்டாதித்தம் தம்பதிகள் அவன் திரைகில் மறுபடியும் தோன்றினார்கள். 'மனிதனுக்கு மனிதன் போய் புறமிக் கொள்ளத்தானே மொழி, உணர்ச்சிகள் எவ்வாய் இருக்கின்றன? அதற்குக் கூடத் தங்கமும் சில பிரகிருதிகள் இப்படியும் இருக்கின்றதையே'—என்று எவ்வாறு விபத் தாக அவன். ஒன்று அவர்கள் வாயை வரை விடுகக் போன்றும், அப்பது அழித் திறும் இவிய நயிற் மொழியே தெரியா தவர்களை விடுகக் போன்றும் [என்று அவனுக்குத் தோன்றியது.

மிகமுடியும் விடுவியாடா சிவிய. நேரமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அத்தப் பாழ்மண்டபத்திலேயே எங்கோரும் மூவக்கு மூவம் எழுந்து படுத்தனர். ஒளி எவ்வதற்காக மூட்டியிருக்கத் தி விளத்த மண்டபத்தின் இருள் குழித் தது. படுத்த சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் மானவரை அவர்ந்து துங்கிவிட்டார்.

தன் துக்கக் கெத்கத்தின் யாரோ உடம்பைத் தொட்டு அழக்குகிற மாதிரி இருத்த உடம்பைத் தொட்டு அழக்கி இருப்பைக் கட்டுவதையோ உணர்வே துறவி எழுத்தான். அவனுக் எழுத் திருக்க முடியவில்லை. ஏதோ கொண் டுயங்குதல். காந்தத்தை எவ்விதம். காப் உதரியது. தன்னை யாரோ பன மாகப் பிடித்துக் கொண்டு, மானவரும் முடியிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந் தான். அடுத்த வணம் முதலிலும் தன் விதும் பவமாய் அடிமை விழுத்தான்.

அவனுக்குத் தன் திரை நயதரியது. அப்படியே எழுந்து விழுத்தான். அதன் பின்னர் பாழ் மண்டபத்தின் நடத்த தொன்றும் அவனுக்குத் தெரியாது.

போலது மிகுத்த சிறுவன் ஒளி மேலேறி மண்டபத்துக்குள் விழுந்த போது வலி மொறுக்க முடியாமல் மூவகிக் கொண்டு மேலம் எழுந்திருக்க முயங்குதல் அவன். எழுத்த நடக்க முடியவில்லை. மூட்டுக்கு மூட்டு வகித் தது. அத்த நேரத்தின் தெய்வம் அவ னுக்கு ஒரு அருமையான உதவியைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தது. இப்பி விழுத்த திருமூலமும் மண்டபத்துத் துறவிக் கட்டியிருத்த குதிரையும் அவ லிடமிருத்த பரிபா விழுத்தான். கொந் தைத் திருவியாவுக்குப் போவிருத்த அண்டாதித்தமும், கொந்தமும் அத்தப் பாதையாகத் திரும்பி வத்தார்கள். அவன் இவரத்து கைக்கிட்டான்.

"யாதிரப பதறி தம் அநிலம் சித்திக் கிடுவியோ. அவர்களத் தெய்வம் தம் பக்கத்தின் துறியாகக் கொண்டு வந்து சேர்க்கின்றதென்பது எவ்வளவு பெரிய உண்மை?" என்று அவர்கள் அத்தப் பாதையில் வண்டிவிட்டு வணங்கினார். அவன் மேல் சிந்தித்தது. அவர்கள் அக்கு கொண்டு வந்து சேர்த்த குதிரைகில் வழுத்திருக்க மாணவரை.

அத்த தப்பதின் அத்திவிடிக் அவன் அடிமே வந்து பதறிப் போனார்கள். நடத்ததை தெய்வம் அவர்களிடம் விவரமாகக் கதிரும் மாணவரை.

"நாடு முழுவதிலே கெட்டுப் போய்க் கெட்கிறத அப்பா! தங்கமே மேலில்க் இதக்கி நடக்கவே எவ்விதம் இது!" என்று தொட்கிக்கொந்தமையின் நடத்த குறையத்தம் அவனுக்குக் கொண்டுக்கை.

அடி, உதை பட்டது கூட அவன் வழுத்தத்துக்குள்ளாகவில்லை. 'மூவிய மான அராக்கத் திருமுத்தத்தைத் திருட் டுக் கொடுத்த விட்டுடாமே, எவ்வ ஆடுமோ — எவ்வ ஆடுமோ?' என்று எவ்வாறு அறிவித்த அவன்.

"பரவாயில்க் அப்பா! நீ எவ்வ தெய்வம். உக்கி மூவிக் வந்துக்கு அழைத்துப் போக எத்பாடு செய்க் தேன்" என்று கொந்தமைய அவ்வகுதிக் துறிய வயத்துவிட்டுத் தான் மட்டும் பக்கத்த னார் வரை நடத்து போய் ஒரு சேலையைக் கெத்கும் ஆட்களும் தயார் செய்து கொண்டு வத்தான் அண்டா தித் தவணமன். சிலகை அவ்று மானம் போழுது எவ்வும் நேரத்துக்கு அவ்விக் வயத்துபுத்தத்துக் கொண்டு போய்க் சேர்த்தது. (தொடரும்)

எவ்வளவு ஂ பாக்க

புதிய தயாரிப்பு

நவ்-தால்

நவீன வித்தளை பாட்டலாக்

50 ஆண்டுமே புகழ் பெற்ற கம்பென
சிறந்த பூட்டுகள் தயாரித்த முதிர்ந்த
அனுபவத்தையுடையவர்கள், கோத்ராஜ்
நவ்-தால் பாட்டலாக் தயாரிக்கப்பட்டது.
அது உறுதியானது, பாம்புநற்கு
அழகானது இலுக்கும். சிறந்த முறையில்
அதில் அமைக்கப்பட்டுள்ள
இயந்திர துணுக்கங்கள், இதர சாலிகள்
நிறப்பற்கு இடம் கொடுப்பதில்லை—
நவ்-தால் பாட்டலாக்
அதற்கென்றே தயாரிக்கப்பட்ட
சலிதான் நிறக்கும்.

- ★ வித்தளை கிள்களும் கால்களும்
- ★ உறுதியான தயாரிப்பு
- ★ ஆஸ்திரியா இலுக்கப்பட்டதது
கச்சிதமாக வெளியூர் இலுக்கப்
பட்ட உறுதியான டிராவிட்டுகள்
- ★ தகுந்தவர்க்குக்கும் கால்கியை
கோட்டிங் கொடுக்கப்பட்ட
கிள்கள்

7 கிள்கள்
கால்க : 2 1/2"
ரூ. 8.50 க. க.ப. தான்

கோத்ராஜ் ஷோரூம்களிலும், ஸ்டாக்கிஸ்ட்களிடிலும்,
இரும்பு சாமான் கடைகளிலும் கிடைக்கும் . . .

பாதுகாப்பு
இருக்கிவிட்டால்
குதிரைமேயானவர்கள்

அவனுக்கு
வேண்டியது
தனாத சக்தி
ஆம், அவதான்
ஷாலிமர்

ஷாலிமர் சிஸ்டம்ஸ் பிரைவட் லிமிடெட், மும்பை-15

1-0

இருக்க உய்கிறீர்
தொத்தாவு செப்பிறதர்

அப்படியானால் *Alambic*
கனிகோடின்
டெர்ப்-வசாகா

இன்றே உபயோகிக்கவும்
இதனால் கீழ்க் கீழ்க்காணும் குணமடைவீர்கள்
குழந்தைகள் கூட இதே விதப்பத்
தூள் அருந்துவார்கள்

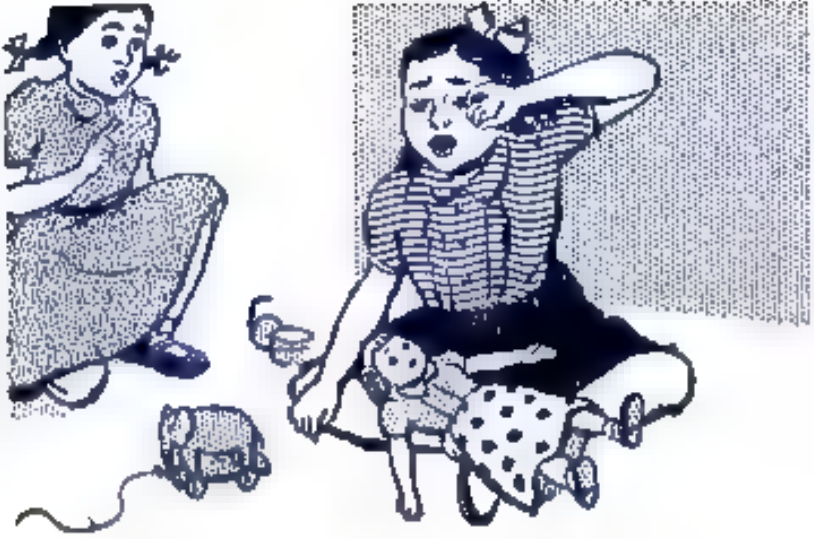
அமெரிக்க செல்கள் வரிக் கம்பனி லிமிடெட்,
மலேசியா-3

1997 கிருத்த உத்தரவாண வந்தகாலாக்,
சுருத்தகாலாக் தயா கிப்பவாக்

875-30-1A 775

1997

செல்லம் அழுதது ஏன் ?

பித்தலம் வேலை : பித்தலர்கள் உடைத்து வரவிடும் கண்ணிலும் மிதநீர் திரிந்த என் கண்ணின் எட்டிடகளை என் கைத்துக்கொண்டிருந்தேன். அதே சமயம் பக்கத்து வீட்டுப் பப்பிவுடன் கிளியாடிக் கொண்டிருந்த என் குழந்தை செல்லம் திடீரென வீசிட்டு அலுதான் ; அந்த அதிர்ச்சியில் கைபல் லாரியே என் கையில் ஏறிவிட்டது. கோபத்துடன் திண்ணைக்கு ஓடிவந்தேன். அதே சமயம், பப்பியின் தாயார் கண்ணம்மாவும அங்கு நடிவந்து செல்லத்தை வாரிபெடுத்து சமாதானம் செய்ய முயன்றாள் ; "ஆகு அடிச்சாம்பலா என் செல்லக் குழந்தைதான் !"

"மாமி, ப...ப...பப்பி என் பொம்மையோட வுளை அழுக்காக்கிட்டா, மாமி!" என்று விசித்து விசித்துக் கூறினாள் செல்லம்.

"அவ்வளவுதானே, பப்பிதான் சாம்ப சவலா அடிச்சுட்டு, உன் பொம்மைக்கு புதுசா ஒரு வுள் வாங்கிப் போட்டுடலாம், வா!" என்று நேற்றி வீட்டு, இருகுழந்தைகளையும் தன்னோடு அழைத்துச் சென்றாள் கண்ணம்மா. கண்ணம்மாவிடம் காணப்படும் தங்கமான குணங்களில் ஒன்று, தன் குழந்தைகளைப் போலவே பிதர் குழந்தைகளையும் அவகினைத்துக்கொள்ளும் தன்மை. தன் தந்தை பனக்காரர் என்ற செல்லம் என்னவையும் அவனிடம் கிடைப்பாது. இவ்வாறாக கண்ணமிட்ட வண்ணம் அப்படியே கண்ணவர்த்து விட்டோன். அப்பறம் செல்லம் வந்து என்னை எழுப்பினான். கண்ணிழந்துப் பார்த்ததும், செல்லத்தின் கையிலிருந்த பொம்மைக்குப் புதுக்கவுள் போட்டுருந்தது தென்பட்டது—முன்பிருந்ததைப் போலவே இருந்தது இந்தக் கவுளும், இந்த ஏதாபு எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. இதை ஆட்டுரேபிக்க கண்ணம்மாவின் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோனேன்.

கண்ணம்மாவோ "புதிதாகக் கவுள் ஏதும் வாங்கவில்லையே, சில துணிகளை என் துலக்க வேண்டியிருந்தது, கையோடு கவலாக அந்தக் கவுளையும் கொண்டு" என்று. அழகாயிருக்கிறதே போக! வீட்டில் துணிகளைத் துலக்கத்துக் கொள்ளும் வழக்கம் எங்களுக்குக் கிடையாது; சமையல் செய்ய வேனியே அனுப்புகிறோம், அப்படியிருக்க, மோதிரக் கையிலும் துணி துலக்கப்பதாகக் கூறினாள், கம்புகிறவன் காது? "அதெப்படியும்மா துலக்க நீக்கி, அடித்ததி துலக்கலும் சத்தங்கடக் கேட்காமல்?" என்றேன்.

என் பேச்சில் கம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் இதோ இந்தத் துணிகளைப் பாலுங்கள். இப்போது நான் இன்றியோட்டு முடிந்தேன். ஆனால் அடித்துத் துறையுக்கும் சத்தம் போடாத வரணம்....."

ஆனால் என் கவனமோ அவன் பேச்சில் லயிக்கவில்லை. வெகு பணிச்சென்று கத்த மாத விளங்கிய அந்தத் துணிகளை மீது என் பாதையையும் பறிகொடுத்துவிட்டேன். எனினும், அதே சமயம் என் மனதை உறுத்திய விஷயம் வேறொன்று : நன் செய்கையைப்பற்றி காதுபேர் என்ன நினைப்பார்கள் என்பதை யோசித்துப் பார்த்தான் இவர்? இதையே என் இயனிடம் கேட்டதும், அவன் சிரித்து விட்டு "அவ் வேளையிலே கேட்டால், என் வெறுமையை செய்வதற்கு என் என் உச்சப் படவேண்டும். நாம் தூய் விவசாயமே எனக்குப் பிடிப்பதில்லை. என் கையாலேயே என் துணிகளைத் துறையுத்துக்கொள்வதில் எவ்வளவுவோ சிக்கலையிருக்கிறது. அன்றாடம் உடுத்திக்கொள்ள சத்தமான துணிகள் கிடைப்பதோடு அதை சீடித்து சித்தமும் செய்கின்றேன்" என்றான்.

"சீடித்து உறுத்தித்தொடாவது; அதென்னமோ? எங்கள் வீட்டுக்குதான் விதுவிதுவேண்டுமென்று சிரித்துவிடுவதும் வாங்கின கருக்கொடு விட்டுப்போய் விடுவதும் என் காதாணமாயிவிட்டன; கருத்துத்துக்குப் பாதடத்தை புதுத்துணிகள் வாங்கி மாற்றிவிடுக!"

"அடித்துத் துறையுப்பதற்கான அகவ சித்திதான் இல்லை. ஆனால் கால்களோ அடித்துத் துறையுக்காமல் என்னைச் சொப்பிளும் சவகை செய்கிறோம்?"

பச்சைதழுவல் சித்த சொப்பான என்னைச் சொன்னால் துறையு கொள்கிறதென்று என் தும், என்னுக்குத் தெரிந்தும் தெரியாமதழுவல் என்னை அழுக்குகளையும் கொடிப்பொழுதில் அசத்தினிடும் துறையு அதுதான் உறுத்தான் என் தும் விசைக்கிட்டு நின்று கண்ணம்மா.

இப்போதெல்லாம் காதுபேர் கிளப்பாததப்பற்றி காதுபேர் அக்கறைப்படுவதில்லை. துணிகளை வீட்டிலேயே என்னைச் சொப்பிளும் சவகை செய்துவிட்டு அதென், அது சிக்கனமான சொப்பானம் என் தும், சித்தியும் பெரிதுமாக சமீப கற்பனையுபுது உறுப்புகளை

சத்தமாகவும் பணிச்சென்று பெறுப்பதற்கு ஒரே ஒரு விக்கி என்னைச் சொப்பானம் என் தும் என்னைச் சொப்பானம். இப்போதெல்லாம் அன்றாடம் உடுத்துவதற்குத் துய்கையான துணிகள் எங்கெல்லையோருக்கும் கிடைத்துவருகின்றன: சித்திரங்கள் கதக்கப்பட்ட ஆடைகள் அணித்து நெல்லும் கிணமையும் கால்களையும், கைகளையும் கொட்டுக்கும் மனதத்துக்கொள்ளும் அயிரியும் இனி என் என்வருக்குக் கிடைப்பது. சிக்கனம் என்னும் என்னைச் சித்திதும் சிக்கனம், ஒருகுடும்பம் பெண் மணிக்கு இதையிட வேறென்ன வேண்டும்?

பொன் மணல்

நீராவி' தூக், பூ-கர்ப்ப சாக்
நிரம் பொன்ற மந்த சாக்
நிரகவிப் புற நோக்குடன்
ஆற்ற நடித்தார்; புத்தம்
புதிய தூக்கியும் பந்தியை
விடவும் 'கொத்தும் குத்த
த'த் தக்கெருடன் எந்தை
செய்த அவர் தம் அந்நிய
வளர்த்தப் பக்கவப் படுத்
திக் கொண்டார் நெர்மனி,
நோக்கம் குதிரை துறைய்
பே நானுமிக் கிருஞான
ஆராய்ச்சி தீரமான முத்
செய்த வதால் அவர் கிருஞா
னக் கட்டுமானம் புத்த
கொக்கும் அறங்கு நெர்
மன், நோக்கம் இதரநிய
பாணுமிக் பரிசேயம் பெந்
ருர். இப்பெரிப்பட்ட கிரை

“ஆதா!” என்ற அநிபந்தனம்
எத்தி, தம் விப்பனம் காட்டிக் கொண்டு
வெறு குனிந்து வெண் அம் அமைக்கு
கவியை கவியை எழுத்தார். அது பழங்கு
கறப்பும் கைத் திரையாகித்தே. அதைத்
தட்டி உடைத்ததும் உப்புதத்தில் சில மய்யம்
திரமான புகளியும் நோடுகளும் தெக்
பட்டன. அவற்றைப் பார்த்தும் வெறு
வுக்குப் பட்டும் படாமதும் ஏதோ பழைய
நிலைய நோன்றியது.

“இது என்ன பொருளை விடுக்கலாம்?”
என்ற நித்தித்துக் கொண்டு அவர் அந்த
மய்யம் புகளியைப் பேசும் கத்தியாக் தேறி
ஞர். மய்யம் தீரக் கண்ணுக்குக் கெடுபெண்
பிரகாரித்துக் கொண்டு சில சிறு துண்டுகள்
உகிர்த்தன. “எத்தமோ?...அதுவான...”
என்றுயோசித்து, “எதெமையோது...அதிரை
மாயையும் தோது. ஆனால் நோதிகாமம்
ஞ்ஞம் கொள்வதற்கு இப்பி...” என்ற அவர்
குதந்த நீர்புறங்குத்துக் அவர் வந்தார்.
“உயோ-எத்தம் கைப்புகள் ‘கைப்படி’
‘கைப்படி’ கைக் கட்டிகள் ஓசை மன
மிக் நிதிரை பூட்களிக் கிட்டபுற அருக்குத்
தெரிக்க கியையும். ஆனால் கை-கைப்படுத
கத்தைத் துண் தரை மட்டத்தில் கிடைக்கும்
என்று அவர் எதிர்பார்த்தவகிலை. எதுவான
இருந்தாலும், நோதிகைக் உரிய கியையும்
அது. ஆயின அது போன்ற பன கைவினை
எடுத்துக் கட்டிய கைபிக் போட்டுக்
கொண்டு ஞானது பரமபுட்டன் அவர்
கிட்டும் பக்கம் திருப்பினார்.

வேறுபொருள்கள் பிரதி உபயுக்த
தானும் கைத் கைப்பித்தும் ஒரு நித்த
கிருஞானி. அருக்கு எப்பொருளும் என்
கியைத்தகையும் கைவித்து ஆராய்த்து நித்தி
கும் குதாய் உகும். அருளுடைய உபாத்தி
வாய்க்கக் சிறி அகித்த ஆதரவும் அவர்
இயல்புக்கு ஒத்தே இருந்தது தவிர என்ன
நிரத்திக் தம். என்ன, பட்டம் பெற்றதும்
அவர் கட்ட நித்தியாக் ஒரு கைவகையாகி
மிக் ஆகிரையாக் அகிர்த்தார். அங்கிருக்கும்
பொது அவர் உயிர்தர சாயல்க், வெண்திகம்,

பயன் ஞானத்தானும் கைவிடும் அன்பு
ஞன் உபயுக்ததானும் அவர் தம் மானுமிக்
கிருக்கு ஒரு ஆகிரையாக் கிளங்கி வந்தார்.
ஆனால் கருத்துக்கள் கையிற் கையிற் உபாத்தி
கைத் தொழிலிக் அருக்கு ஆராய் குதாய
ஆரம்பித்தது. தம்முடைய மானுமிக்
கெய்வத்தையும் கைமுத்தையும் பவிட்டுக்கு
கையும் கைவிடும் பிந்தாவத்திக் அவர்க்க்
செய்யப் தொழித்துக்கும் எப்பத்தம் இன்னமிக்
இயல்பு அவர் மனத்தை கியையும் உறுதி
தியது. எம். ஏ.யும் எம். கைவினை, யும் பத்தி
கிட்டும் பகர் சிறு குமாய்க்கைகளாகத்தான்
அவர் குத்தது. அவர்க்க் கிரை செய்யும்
கைவிடும் நோத்ப்புப்படுபே பொதுமானது
என்று நினைக்க வேண்டும். தம்முடைய
பாட்டு கைத் பெண் கைவகைத்துக்கும் பிக்
பாட குதாயத் திணைக் இருப்பதெனக்
அப்பொருள்களிக் ஆற்றத்தம் கிள்காரரு
மான கைத் கிருஞான அநிய சருகத்துக்கும்
தாட்டுக்கும் பயன்படக்கிலையே, சரானமான
பன கைட்டும் சமாதாரணம் அருபவத்த
குமாய்க்கைகள் பவித்து கெட்டுஞ்செய்த
என்று நினைத்த நினைத்து அவர் கருத்தினார்.
பொருள் கட்டத்துக்காகத் தொத்தெடுத்தும்
பவித்தெய்க்கப்பட்ட உயரிய குதிரையை
துட்டா கைவகைப் பூட்டுவது போல் கிருத்
தது காட்டிக் திணை.

அதுவாத்திரமும், அதைவிடப் பெரிய
நிக்மொன்றும் இருந்தது. அந்த உத்தெச
கைத் பெருமைப் படியிற்றுக் அவர்க்குமைய
உடிக் இனித்தும், கைவினை அநியக்கும்
கைத்திகும் கைவினைமய்யாக் குதந்தெக்கம்
கைப்பட்டும், கைமுத்தையாக் உத்தெசம் குத்தி
யும் போய், அவர்க்க் பொறுப்பற்ற ‘புக்
துருவி’ காழ்க்கைகெ தெழி பெற்றிருத்
தார்க்க்: தம் நோத்த குதந்திரமும் கைமு
பாணம் கைத்திற் காழ்க்கை நடத்தினார்.
இவற்றையும்க் என் சிவனம் நடத்தினார்
இவ்வாறாக் அவர்க்க். கியபாரத்தி
தும் தொழில்க் துறையிதும் குதந்திரப பன
அய் தாடுகமிக் இக்குதர அய்வகை
இப்பி. இக்கெய்யாக் உத்தெசத்தி. தாம்
நடத்துவது பயவத்த தொழினோ, பயவத்
தொழினோ, தாமும் ஒரு ‘புகுதுருவி

தொட்டகாரென்று வந்த சந்திரன் அவர் வந்ததை வந்துவிட்டது. அப்போது இருக்கும் திட்டத்தைத் தவிப்பை மூலத்தில் அவரால் வந்த முடியாது. பிரச்சனைகள் மூலமாகவும் பத்திரிகை வாரியர்களும் ஏதாவது தம் தொகைகளைப் பரப்புகாம். பணம் கிடைக்காமல் எத்தனை வருஷங்களில் கிடைக்கும்-வாங்கலாக நிச்சயமற்ற விஷயங்கள். ஆகவே அவர் அமைதியைக் கிடைக்கும் அகவெனினி விருத்தி ஒன்றைக் கொள்வதே தான் அப்போதத்தில் செட்டிக்கடிவா வாரியர் என்று அவர் நினைவித்தார்.

அதன் பிறகு சில வருஷங்கள் அவர் அரசாங்கத் தொழிற்சாலைகளில் வந்ததைத் தொழிற்சாலைகளிலும் ஆக வேலைகளில் அங்கத்திருந்தார். புதுக் காலத்தில் திட்டம் அவர் மனப்பொருளுக்கு ஒத்திருந்தது. ஆகவே ஒழு மனத்தையும் செலுத்தி உழைத்து அவர் அநேக புதிய செய்முறைகளையும், உண்மைகளையும் கண்டெடுத்தார். பின்னாண்டு அந்நேரங்கள் அவருடைய சாதனைகளையும் கட்டுரைகளையும் மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டினார்கள். அவருக்கு 'ஸர்' பட்டம் கிடைக்க இருப்பதாகக் கூடப் பிரசுரமாகி உலகமே. தன் சம்பளம்; உலகம் வரி வசூல்; மன அமைதி.

இப்படி இருக்கும்போது ஒருமுறை அவர் தனது வாக்கிங்கொண்டு தம் சொந்தத்துக்கு சென்றார். அவர் பண வருஷங்கள் வட இந்தியாவிலேயே, அதிலும் தரகர்களின் செத்த பத்திரிகையிலே இருந்து கிட்டதான் இப்பொழுது எட்டென்று சொமத்துக்கு வந்தது. அது அவருக்கு ஒரு புது உணவாகியே தொன்றது. மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் சொமத்தில் மனத்தைக் கவரக்கூடியதாக ஒன்றுமில்லை. செய்லிஸ் சொக்சித் சொக்சுருத்தது. மிகச்சிற விநியோக கிடைப்பு; பொழுது போக்குக்கு வந்தாலும் கிடைப்பு.

பார்த்து ஒன்று தூரத்துக்கு குடியாவதற்கு அருகிலாக விவரமாக வந்தது. ஒட்டிய வந்ததுடன், பருப்பிட்டு கொண்டுவிட்டார்கள். அதுவும் சில வருஷங்கள் வந்துவிட்டது. செய்லிஸ் இருந்தது; பெருப்பாவாணையாகவும் பத்திரிகை சொட்டலையும் சந்திக்க வந்தது இருந்தது. பாயம், குடியாவதற்கு வந்த பணம் கிடைத்ததாலும் கிடைக்க வந்ததாலும் பட்டம் தவிரவும் உழைத்து வந்தார்கள்.

மேலோடுகொண்டிருக்க அந்தக் குடியாவ வந்ததில் மனப்பூர்வமான அன்பு உண்டா பித்தது. அவர்களுடன் மனப்பூர்வமும் செய்லி விட்டது. தனத்திலும் தவறாமல் பருப்பிட்டு அவருக்கு, மனநிலைமையாக, காலமும் உலகமும் கிடைக்கப் பக்கமாகவும் சொக்சிக்கு சொட்டார் வந்ததுவும் சொக்சுருத்து வந்தார்கள். அவரோ அவர்களுக்காக ஒன்றும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. வந்ததை வெங்காயம் பெற்றுக் கொண்டு பித்தாக்கு ஒன்றும் கொடுக்காத பாயத்தைச் செய்வதால் என்று அவர் தம்மைத் தாழ்வு வைத்துக் கொண்டார்.

அவர் உத்திரவாகத்தை மூலதப்படி ராஜி தரம் செய்தவிட்டுத் தம் புத்தகங்களையும் விருவாகக் கருவிவையும் வைத்ததொண்டு சொக்சுருத்திரையே வந்தது ஆரம்பித்தார். அதன் பின்னா, தம் பாயம் உலகமே வந்த திசு அவர் அந்திரோக ஒரு பூரிப்பு அவருக்கு கிடைத்தது.

அங்கம் பக்கத்து சொமத்தாருக்கு அவர் பணத்திலும் உலகமும் செய்ய முடிந்தது. அவர்களுடைய திணைகளை 'செய்ய' செய்து அவர் பணத்தினைக் கூடிய சொக்சினைக் கந்திரி; கிடைத்த திணை சொக்சித்த அவத்தின் குணதொகையினி விவரம். இது புகையினைத் தவறு அந்தை வந்தாழ்க்கு தவறு எப்படி சொக்சு சொக்சினைக் கந்திரி; மன சொக்சினைவும் செய்து பதிருக்கிற தவறு என்னு

[illegible][illegible][illegible][illegible]

தொழில்நுட்பத் துறையில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு இவ்வாறு ஒரு உரிமை வழங்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. தொழில்நுட்பத் துறையில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு வேலைக்குப் போகும்போது இவ்வாறு ஒரு உரிமை வழங்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. தொழில்நுட்பத் துறையில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு இவ்வாறு ஒரு உரிமை வழங்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

தேவநகரம், 1987.05.01

இந்த வேங்கித்த அப்பா, ஒரு கவி
போன்ற பேச்சை பேசுவதில் வாய்மை
இருக்கிறது. சிறந்த கவிதை (முதல்
ஆரம்பம்) செப்பம்மை. இது உலகத்தின்
வாய்மை உணர்ச்சியின் வாய்மை அல்ல
ஒரு கவிதை அல்ல. இது ஒரு கவிதை
கவிதை! இது ஒரு கவிதை அல்ல...

[illegible]

அழகின் அபிவிருத்தி

தங்கள் "ஹாஸலைன்" க்ரேஸ் உபயோகித்த
 திருமணங்கள், வெள்ளித் திருமணங்கள், சாதாரண
 பரிசுரங்கள் உங்களுடைய தோற்றத்திற்கு
 விரைவில் கெடுதலாக மாறும். கெடுதலாக
 தங்கள் க்ரேஸ் "ஹாஸலைன்" க்ரேஸ்
 உபயோகித்த சருமத்தை மீட்டும் க்ரேஸ்
 அழகையும் மீண்டும் பெறும்.
 மற்றும் அது சருமத்தை மென்மையாக்கி
 மிகவும் மென்மையாக மாற்றும்.

"HAZELINE" SNOW TRADE MARK

"ஹாஸலைன்" க்ரேஸ்

சுமார் 100

ஒரு பரிசுரம் வெளியில் தயாரிப்பு

இருமல்!

இதர சீக்கும்
நந்தமான் குணத்திற்கு

பி. ஐ. காப் ஸிரப்

பெருமல் குணம்

ஈறுகளை உறுதியுடனும்

பற்களை ஆரோக்கியத்துடனும்

சுவாசத்தை நறுமணத்துடனும்

இருக்கும்படி

பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்

பளிச்சென்று ஒளிலீசும் வெண்மையும்

ஆரோக்கியமுமான பல் வரிசைகளை

அடைய வேண்டுமானால்

போர்ஹான்ஸ்

பற்பசையை உபயோகியுங்கள்

ஈறுகளின் உறுதிக்காக என்றே டாக்டர்
ஆர். ஜே. போர்ஹான்ஸ் கண்டுபிடித்து
அளிக்கும் விசேஷத் துவர்ப்புப் பொருள்
கலந்துள்ள பற்பசை இது ஒன்றுதான்.

Geoffrey Manners & Co. Private Ltd.

மீமிதக் குரக்கு வண்டலிக் குஞ்சுவத
தாக் இந்த உராக் உடாக். இவ்வலிக்
தீவ் பூமி ஆப்பிக்கக் காடுகள் இவ்வ்.
வெதர, பொன்னியோ, மனையா ஆகிய நிய
லிக்தாக் இவை காணப்படுகின்றன.

'உராக்' பரிப்பதற்கு அவ்வுடனையாகத்
தாக் இருக்கும். அராக்வு விவரமான ஒரு
கிழங்கியோவ். மூத்தநிய வறுதல்பு
இருக்காது. தாக்கியவியதுயோவிய காணப்
படும். உறுதியான தோக் உடலிக் குட்டாகக்
தோள தோள வெக்திருக்கும். உய்ணப்
பெர்தோக் காடுகளிக் பெரு மைய 'கோட்டுக்
கோட்'கென்று கோட்டும். குகையினாக
'உராக்' வகிலும் பொன்னியோலிக் மைய
அலிக். இவ்வலிக் குராமல்கித்த உடக்
இருப்பதாக் எத்தகை மைய பெய்தாதும்
மைய தீர் தோலிக் படாமக் வந்தித் குடி
லிடும். உடலிக் சிதாவுகா திலியும் தோள
இருக்கும். தவிர இந்தக் காடுகளிக் வெகக்
க் காணலம். வெக மூதலிய வகிலும்
பூக்கலிக் தொக்கலிக் இருத்த தல்கிலும்
'உராக் உடாக்'கித்து இத்தகைய தோள
மல்கித்த தோக் பயனுடையதாக இருக்கிறது.

தவிர வகில்க் உராக் தலைய தாது
அத்தகையத்கு மேல் இருப்பில்கை ஆளுக்
இந்த உராக்துக்கு இந்த உடக் பெரியது.
மத்த மல்கித்த குரக்குகளில்க் இந்த மல்கை
யோடு உயரமானது. வகில்கை குட்டை
வானகை. வகில்கைய. இதற்கு ஓடு பெய்
வது பெய் இந்த வகைக் தோம்ப தள
மானகை. அராவது கோல்கை, கிப்பாக்கலி
இவ்வலிக் வகில்கை உராக் உடாக்லிக்
வகைக் தளமானகை. திக்குப்போது இந்த
வகைக் தளகையத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கி
லும். தல்கிலும்போது இந்தக் தளமான
வகையக் கோத்தபடி தல்கிது மேல் தாக்கிக்
கொள்ளும். இப்படித் தாக்கிக் கொண்டாக்
தாக் இதற்குத் தல்கை மூடியும்.

'உராக்' அமையமாகத் தளகலிக் இவ்வு
யதே இவ்வ். வகில்கையில்தாக் வகில்கும்.
இதக் தளமானகைப் பூமில்க் இதற்காகக்
வகில்கலிக் மீதே வகில்பதற்கு ஏற்ற வகை
லிக் அமைத்திருக்கின்றன. கில்கலிக் பத்திக்
கொண்டு இது வகையாகியது. கில்கலிக் கில்க
தாவுகாது ஆக்கியவாக வகில்கலிக் இருக்
கும். இவ்விதமாக இது ஒரு மல்கில்க் குகை
கைத் தார்த்தத் தல்கில்கைக் கட்டலும்.

மரக் கில்கலிக் வகில்குத் மல்கெ குகை
கெத்த மெகல்கலிக் ஆகி அதல்கிது
ஏகையமாக இல்கலிக் பரமித் மெத்தெக்த
புக்ககையகத் தல்கை் செங்கு கொள்ளும்.
உராக் இவ்வு மூலகலிக், மல்கை் பெரும்க்
புருகையபும்க் பூமி வகில்கில்குத்த இருபத்
கெத்த அடி உராக்திக் அமைத்தல்கை இந்தப்
புக்ககையில்கையே ககையாக வகில்கலிக்
கொண்டும் தாக்கியபடியும் வகில்கும். இதல்க்
பெரிய மல்கித் குரக்கு மகா தோப்பெது.

ஆக உராக் உடாக் குட்டிகலிக் தோள
தோண்ப்பையோ அதை உருகெடு புரகெடு
கில்கலிக் தல்கில்க் தொத்தரவு செங்கு
வகில்கை் கில்க்புரகில்கை, ஆகவே குழத்த
கில்க் தல்க் உராக்கலிக் பொதுப்பில்க் வகில்க்
வகில்க். இது தல்கில்கைப் பொய் கில்க் குட்டி
உராக்கலிக் குரகலிக் ஆகித் தொகலிக்
கொடுப்பில்கை. கில்கலிகையே பழகலிகை
லும். கல்கலிகையும்க் தோக் காட்டுகித் கெத்தக்
கொண்டு கில்கில்கை. ஆகக் குட்டிகலிக்
செங்கும்க் அட்டகலிக் கில்கை மூடியாதாகை
இருக்கும். இவை ஒரு பழத்தகத் தில்கை
தற்குத் குக்பது பழகலிகை் கில்க்கும்.

உராக் உடாக் குடும்கல்க் குடும்கல்கை
வாழும் குராமல்கையது. மல்கில்கைத் தாக்கு
வகை வகை அல்கலிக்லிக்ருத்த கில்கில்க் செங்கு
வகில்கை் கில்க்பும்க், ஆகக் தல்கில்க் பரத
காத்தகக் கொள்ள வெக்குத் தோழ்க்போது மூல்க்
கெத்துடக் கில்கில்கும் பொருகும். —குத்த

புதித்தேவன் தோய்க்கு வரும்போது மனிதரையப் போலவே தானும் ஏதாவது தீர் செயல்கள் புரிய வேண்டும் என்ற துடிப் போடுதான் வந்தான் கிட்டு. ஆனால் இப் போது அவருடைய அவயவகாலமாக விழுகிற கெட்டுப் போன்காரரைக் காட்டிலும் அவன் உடல் எடுக்க ஆரம்பித்தது. தன் இருதயத் தடிப்பு நீண்டு விட்டதோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படவே யார்கிலே கைவை வைத்து அழுத்தில் பார்த்துக் கொண்டான். கொஞ்ச வேக வேகமாக அடித்துக் கொண்டுவந்த உணர்ந்ததும் அவருக்கே வெட்கமாகப் போய் விட்டது.

ஒரு ஞாயிற்று பார்த்த கதிரியைத்தேடிப் பிடித்த இழுத்த விதத்தில்தான் தான் கிட்டுவுக்குக் கொஞ்சம் நிதானப் பட்டது. கைவிழ்த்துப் பாட்டரி விளக்கின்

அதற்குள் முக்கியமாக இரக்க வேண்டும். கிட்டுவின் வாய் முழுவதும் நத. 'எங்கே. எந்தக் கடத்திலே, யாருடைய கை கெடிக் கொண்டிருக்கிறது?' எனவும் புரிவாத நீயாவியும் யாரோ என்னை ஏதோ ஆபத்தில் கெடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் உணர்ந்து விளங்கிச் செல்லப் பந்தத்த அவன் உடல் இங்கும் அங்கும் பாட்டரி விளக்கின் ஞாயிற்றுப் பாய்ச்சியபடி பரபரப்புடன் நேடினான். யாரைக் காப்பாற்ற வேண்டி, யாருடைய அபாயகரமான நீயைப்பத தெரிவிப்பதற்காக அந்தச் செய்தி எழுதப் பட்டிருக்கிறதோ அவரை. அங்கு எங்கும் காண வில்லை. 'ஒரு வேளை, மனிதர் கொள்ள செய்திருக்கிறார் அவன் மாயச் செய்தான் இங்கு வந்த ஏதாவது ஆபத்

மூன்று நண்பர்கள்

நில் இப்படிச் செக்கி கொண்டிருப்பாரோ? என்று ஒரு கணம் நினைத்தது அவன் மனம் உடனே. 'சே! சே! அப்படி பெய்காய் செக்கி கொள்ளக் கூடியவர் இல்லை'

ஞாயிற்றுச் சந்திரனும் பரவ விட்டான். அவன் கைகளைக்கொண்டு அந்த ஞாயிற்றுப் படுத்திக் காட்டியது. விழுந்து கெட்டுப் போன்காரர்களுக்குச் சந்தித் தூரத்திலே தாரையில் காணாத கெட்டியால் ஏதோ எழுதப்பட்டிருந்தது. கிட்டுவின் இருதயத் தடிப்பு தாங்க முடியாத அளவுக்கு அதிகமாகிற்று. ஞாயிற்று விளக்கின் உதயிவால் அந்த ஆராய்ச்சிதான் நினைவிழப்பதற்கு முன் அந்த அந்தப் போன்காரர்தான் எழுதி இருக்க வேண்டும். அந்த ஞாயிற்று விளக்கால் காணாய்ப் பற்றி இருந்த கண்ணாம்பு அடையாளம் வெண்மையாகத் தெளிந்தது. சிக்கென முடியாத வேதனையிலே ஏதோ செய்தியைச் சொல்ல வேண்டும் என்ற கடமை உணர்வோடு எழுதப்பட்டிருந்தது அது. இறுக்கலாக இருந்தாலும் கிட்டு அந்த எழுத்தை நன்கு கவனித்துக் கொண்டான்.

"அங்கே—அந்தக் கடத்திலே—அவர்களை செக்கி கொண்டிருக்க..." முடியவில்லை.

என்று தானே மனதாளும் செய்தி கொண்டு விட்டான்.

என்று நேடியும் அந்த நிலைமையைக் கவனமாகப் பாடியும் காணாத எவ்விதப் பலனாகியும் வாது போகவே சட்டென்று போன்காரரின் நினைவு வந்தது அவருக்கு. 'மகடயம்! நான் ஒரு முட்டான்!' என்று தலை மீல் குட்டிக் கொண்டான். 'விழுந்து கெட்டுப் போன்காரர் உயிருடன் இருக்கிறாரா, அவருக்கு ஏதாவது உதவி தேவையா என்பதைக் கவனிக்காமல் எண்ணுக்குத் தெரியாத யாரையோ நேடிச் கொண்டிருக்கிறேனே என்ன மடத்தனம்? போன்காரரின் முக்கியமான தெளிவித்தால் அவரிடமிருந்தே விளையத்தக்க கிடுகிகலாமே' என்று பத படியும் முன் கடத்திலுக்கு ஒரு வந்தான்.

கிட்டு எப்போதமே கொஞ்சம் அவரைக் குடுக்கை மனியின், திரையையோ கதிரியையோ, நிதானமோ கிடைப்பது. போன்காரரின் முக்கியமான புறங்கையை வைத்துப்

பார்த்தான். இலேசாக மூச்சு வரவது போலிருந்தது. இல்லை! போலையும் தோன்றியது. குப்புறக் கிடந்த அவரைப் பாரட்டிக் கிடத்தினான். அவர் மார்புப் பக்கத்துப் பொத்தான்களைக் கழற்றிக் காக்கிச் சட்டைக்குள் கையை விட்டு இதயத்துடிப்பை ஆராய்ந்தான். இலேசாகத் துடிப்பு இருந்தது. 'நல்லவேளை! உயிர் இருக்கிறது. உடனே இவருக்கு உதவி வளிக்கவேண்டும். ஆனால் எப்படி?' என்ற பிரச்சனையைக் கிளப்பிக் கொண்டு குழம்பினான் கிட்டி. உடனே 'ஏன்? போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் விஷயத்தைத் தெரிவித்தால் போகிறது.' என்ற எண்ணம் பளிச்சிட்டதும், 'அதனால் சரி' என்று நில வறையை விட்டு நிரே தாவலில் வெளியே வந்தான் கிட்டி.

"ம்...ஆனால்?"
நாலாவது பாய்ச் சரில் செல்லும் ஒலிகளின் கடி.

வானத்தைப் பிடித்த இழுத்த நிறத்தவதபோல் கிட்டிவின் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்தி நிறுத்தியது அடுத்தத் தோன்றிய ஒரு எண்ணம். 'நானே போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் இந்த விஷயத்தைச் சொல்வலாமா? சொன்னால் அதில் பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுடன் இங்கு மதுடையும் வரவேண்டும். அவர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லியாகவேண்டும். 'நிலவறைக்கு நீ எதற்கு வந்தாய்?' என்று கேட்டால் என்ன சொல்வது? மனி, ரேகா! இவர்களின் ரகசியங்கள் பலவற்றை வெளியிட வேண்டி இருக்கும். தொல்லை... ஆகவே போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போகக் கூடாது. அப்படியானால் ஆபத்தான நிலை யிலுள்ள இந்தப் போலீஸ்காரருக்கு எப்படி உதவுவது? 'கோரா' என்ற வார்த்தையின் மர்மத்தை வேறு அறிந்தாக வேண்டும். அம்மாவிடம் நான் சரீத்திர ஆசிரியர் வீட்டுக்குப் போவதாகச் சொல்லி விட்டு வந்தேன். அங்கு போனால் இந்தக் 'கோரா' வுக்கு விளக்கம் கிடைத்தாலும் கிடைக்கும். ஆனால் மயக்கமடைந்து ஆபத்தான நிலையிலுள்ள ஒரு மனிதனை இப்படியே விட்டுச் செல்வதும் மூன்றாவது. 'ம்... போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் செல்லாமல் போலீஸ்காருக்கு இதை அறிவிக்க முடிவாதா?' இப்படிப் பலவித எண்ணச் சுறவில் செல்வதறியாது தவித்தான் கிட்டி 'எப்படி...? எப்படி...?'

இவரென்று தன் கொத்தி யில் ஒங்கிக்குத்திக்கொண்

டான கிட்டி. 'இந்த யோசனைகள் எல்லாம் ஏன் எனக்கு உடனே தோன்றவில்லை?' என்று எண்ணியபடியே வீதியில் வேகமாக ஓடலானான். சற்றுத் தொலைவிலிருந்த சிவப்புப் பெட்டியை நோக்கித் தான் அவன் அப்படித் தலைதெறிக்க ஓடினான். அந்தப் பெட்டி என்ன தெரியுமா? அதையும் 'பப்ளிக் டெலிபோன் பூத்' போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு டெலிபோன் மூலம் அந்த ஜவானின் நிலையை விளக்கவே அவன் அப்படி ஓடிக் கொண்டிருந்தான். ஓடும்போதே, 'பொதுஜன டெலிபோனில்' பேசுவதற்குத் தன்னிடம் சில வறை ஏதாவது இருக்கிறதா என்று டிராயர் எப்படி ஆராய்ந்தான். கால ருபாய்தான் இருந்தது. 'இரண்டாறு ரிக்க லல்லவா தேவை? இந்த அதிகாலையில்

தண்ணீர் சப்ளை

விஷயமாக உங்கள் தேவை

எதுவானாலும் சரி.

அதற்கென்றே டெமிங்
பம்புகள் உள்ளன.

டெமிங் மார்வெல்
எடுக்கும்

டெமிங் ஆபிரிக்கர்
தொழிற்சாலைகளுக்கு

டெமிங் டூப்ளே
விரைவ தண்ணீர் சப்ளைக்கு

● வீடு, தொழிற்சாலை, ஹோட்டல், ஆஸ்பத்திரி அல்லது விரைவ தண்ணீர் தேவைகளுக்கு நம்பகமான உறுதியுடன் உயமான விலையில் பம்பு செட்டுகள் உள்ளன.

- கைவசம் உள்ள ஸ்டாக்கிலிருந்தும், வந்துகொண்டிருக்கும் ஸ்டாக்கிலிருந்தும் எந்த மாதங்களையும் விசுவாசம் சப்ளை செய்யமுடியும்.
- கம்பைர் சாமான்களுக்கு நீங்கள் கவலைப்படவேண்டியதே இல்லை. அவை எப்போதும் கிடைக்கும்.
- எங்கள் பொதுப்பு, சப்ளை செய்த பம்புகளை பொருத்தவதுடன் நின்றுவிடுவதில்லை. உங்கள் என்னுடைய சரி, வெளியூரானாலும் சரி, பம்புகளை அவைப்போது சரிபார்த்து ஒட்ச்செய்வதும் எங்கள் பொதுப்பு. இதற்குவேண்டிய எல்லா வசதிகளும் எங்களிடம் உண்டு.
- ஒரு மூலதன எவகன் கம்பெனிக்கு விஜயம் செய்து வேரில் எல்லா பம்பு செட்டுகளையும் பார்க்கவும். டெமிங் பம்புகளைப்பற்றிய ஆலோசனை எப்போதும் எங்களிடம் எளிதில் கிடைக்கும்.

தண்ணீர் சப்ளை விஷயத்தை கைவசம் தீர்த்துவைக்கக்கூடிய விபுலகர்கள்
சுஸன் என்னிசியரிங் கம்பெனி லிமிடெட்.

5-7 செகண்ட் லைன் பீச், மதுரை.

மத்திய

தி பயனீர் சைக்கிள் ஹவுஸ்

மேலக் கோபுர வீதி, மதுரை

பெரியாங்கிவெருடீ

எட்டாம் அத்தியாயம்
அத்தானுக்காக அலங்காரம்

நடராஜனை அடித்துவிட்ட பின்னர் தான் மணி தன்னுடைய வலது கை தடுக்கித் தூடித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித்தான். அந்த தடுக்கிதை நிறுத்த எவ்வளவோ மூன்று பார்த்தான்; முடிவாகியது, இடது கையைக் வலது கையைக் கெட்டியாகப்பிடித்துக்கொண்டால் உதறல் திறக்கும் என்று எண்ணினான். அப்போதும் இரண்டு கைகளும் மாகக் சேர்ந்து தடுக்கிவை வந்தி நித்தவியின.

நடராஜனுக்குச் சிரிப்பை வந்து விடும் போகிறுத்தது. "மணி! என்னை அடித்து விட்டு நீ ஏன் இப்படி தடுக்கிச் சாடுகாய்? உன்னை ஒன்றும் செய்து விடமாட்டேன். கவலைப்படாதே" என்று.

இரண்டு கைகளிலும் மூத்தகைப் புதைத்துக் கொண்டான் மணி. தவறு என்று அங்குக்குப் மட்டால் யாராவ இருந்தாலும் அவை எடுத்துக் காட்ட அவன் எப்போதும் தயக்கிப்படுகின. ஆனால் கைநீட்டி அடித்துவிட்டது மக் கினை மூடியாத குற்றமாகவே அங்குக்

குத் தோன்றியது. நடராஜன் கோயில் மட்டாம் சரீர சாதாரணமாக அந்த அகதனை வாங்கிக் கொண்டது அவனை மெனும் சங்கடத்துக்குள்ளாகியது.

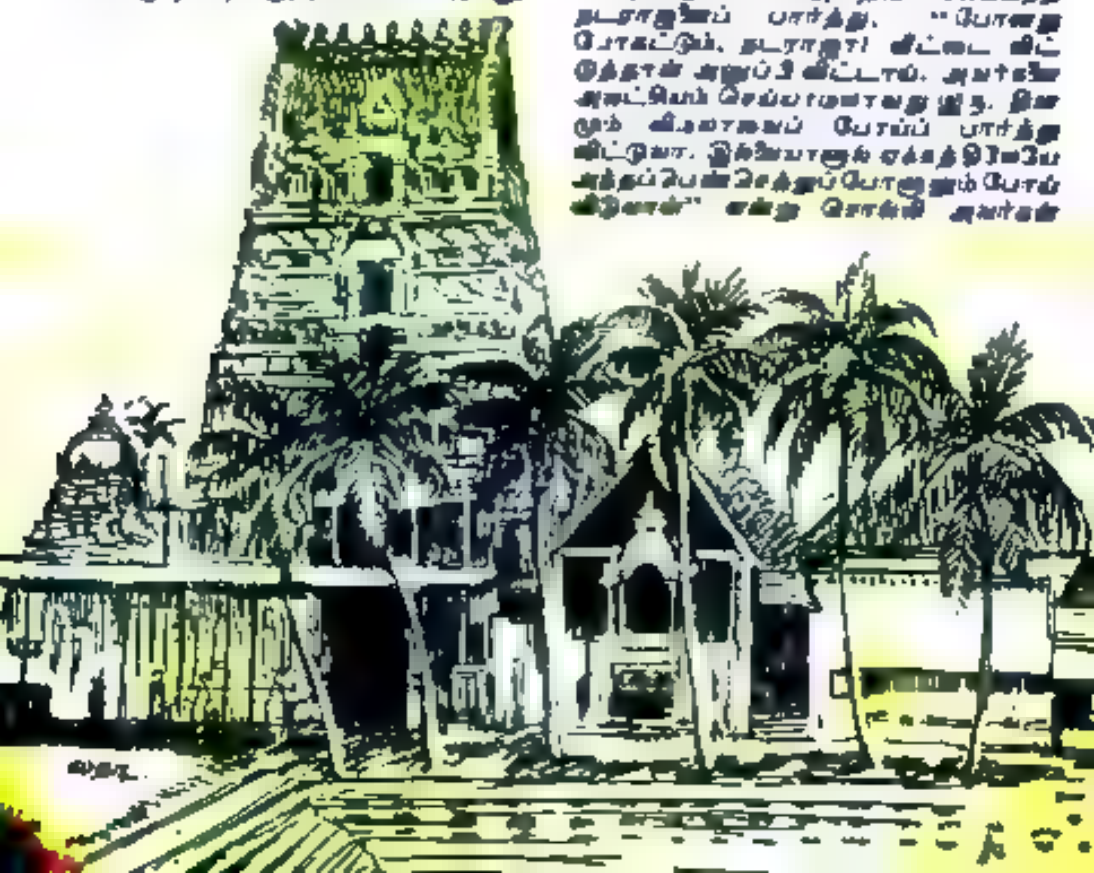
"மணி! நீ ஏதற்கு என்னை அடித்தாய் என்பது எனக்குத் தெரியும். விமலாணையும் அவன் தாயாகவரும் விட்டை விட்டுத் துரத்தி விட்டது தவறுதான். அத்தனை தண்டிப்பை அனுபவித்து விட்டது போக மனம் இப்போது சற்று திம்மதி அடைந்திருக்கிறது."

மணிகேரன் நிமிர்ந்து உட்கார்த்தான். "தவறு என்று தெரிந்துமா அந்தக் காரியத்தைச் செய்தாய்?"

"மேறு என்ன செய்யமுடியும், மணி? என்னுடைய நினைவிக் இருந்திருந்தாக் தீயம் அப்படித்தான் செய்திருப்பாய்."

"உன்னுடைய நினைவிக் தான் இருந்திருந்தாக் விமலாவைக் கல்பாணம் செய்து கொண்டிருப்போம்!" — பணிச் சேன்றுபதிக் கொள்ளுன் மணிகேரன்.

கையைப் பிசாத்துகொண்டு பதிக் போத் ததீயாமல் அகதைய கலம்வந்த நடராஜனைப் பார்த்து. "போனது போகட்டும், நடராஜா! விட்டை விட்டுத்தான் அனுப்பி விட்டாய். அவர்களை அடைவியம் செயல்பாறவது இது. நிரலும் விமலாவைப் போய்ப் பார்த்து விட்டுமா. இக்கிவானுக் ஏக்கத்தினைய அத்தப்பென்செத்துப்போனதும்க் போய் விடுவான்" என்று சொல்லி அவர்க்கெ

பெருநிலவு

ஒருவரை யோ
ருவர் பாரித்
துக் கொண்டு
விழிப்பதைக்
கண்டார்கள்.

விவாசத்தையும் எழுதித் கொடுத்த
விட்டுப் போனார் மணிசேகரன்.

விமலாவைப் பார்க்க நடராஜ
னுக்கு ரொம்பத் தயக்கமாகவே இருந்
தது. தன்னைப் பார்த்ததும் அவன் என்ன
செய்வான்? 'என்னை அனுப்பிவிட உக்க
ளுக்கு எப்படி மனம் வந்தது?' என்று
கேட்டு அழுவானா? 'தெற்று தூரத்
படித்து விட்டு இன்று உறவு கொண்
டாட வந்து விட்டார்களோ?' என்று
கொப்பிப்பானா? அல்லது 'யாரி அது?
எங்கே வந்தீர்கள்?' என்று அடிப்பை
செய்து விடுவானா?

அவன் ஏதும் எதிர்பாராத விதமாக
விமலா, "அம்மா! அம்மா! இங்கே
வந்து பாரேன்! அந்தான் வந்திருக்
கிறார், அம்மா!" என்று குதூகலத்துடன்
உக்கிரமிட்டுக் கொண்டு துள்ளிக்
குதித்துக் கொண்டு உள்ளே ஓடினார்.

அத்தானுடன் பேச அம்மாவை குறு
கைப் பிடித்துத் தள்ளிக் கொண்டு போய்
வாசம் அறையில் திறத்திவிட்டு
அந்தான் கண்ணில் படாதவாறு மறு
படியும் உள்ளே போனார். நினைக்கக்
கூடியில் தன்னை ஒருமுறை பார்த்துக்
கொண்டான். சற்றுக் களைத்திருந்த
தன்மைய வாரிவிட்டுக் கொண்டான்.

காக்கிவிருந்த புட
வையை மாற்றிக்
கொண்டு அவன்
வந்தபோது அம்மா
வும் அத்தானும்

இருவருக்குமே என்ன பேசுவது. எப்படி
ஆரம்பிப்பது என்று தெரியவில்லை. ஒரு
வரிடம் ஒருவர் பண்பட்டுக் கொண்டு
உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

"இந்த அம்மாவைக்கு ஒன்றுமே தெரி
யாது! கைகைப்பாக ஏதாவது இரண்டு
வார்த்தைகள் பேசக் கூடாதோ?" என்று
நினைத்த விமலா தானாவது ஏதாவது
பேசலாம் என்று எண்ணினான். அந்தா
னிடம் எதைப்பற்றிப் பேசுவது என்று
அவனுக்கும் தெரியவில்லை.

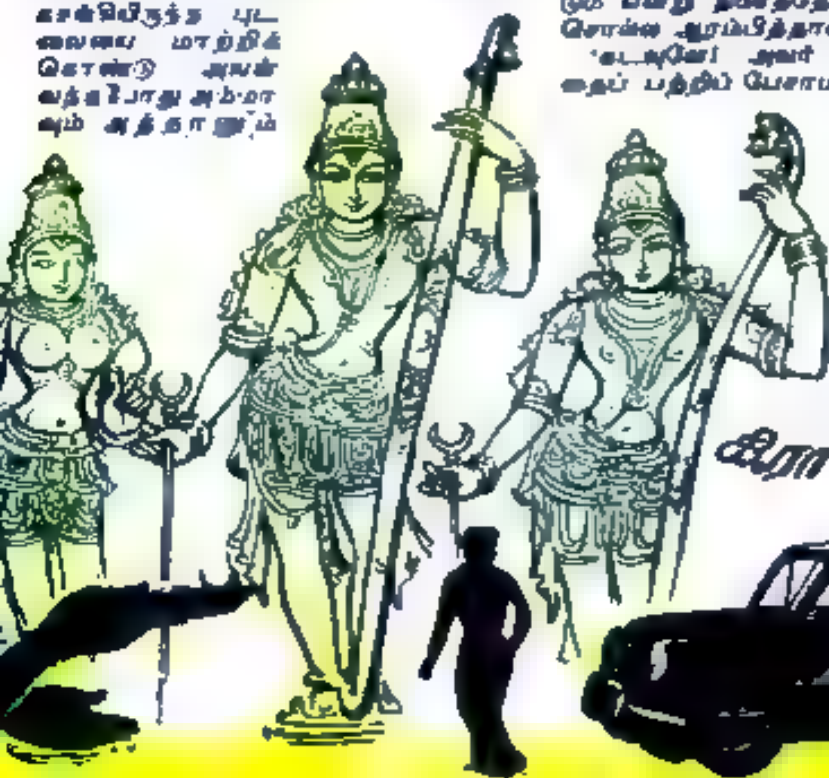
"இங்கே என்னாம் செனகரியமாக
இருக்கிறதென்னா?" என்று தொண்டை
வைக் களைத்துக் கொண்டு மெய்யப்
பேச்செடுத்தான் நடராஜன்.

"ஓ! ரொம்பச் செனகரியமாக இருக்
கிறதே! ஒரு குறையும் இல்லை. நீங்கள்
கொஞ்சகூடக் கவனிப்பீட வேண்
டாம்" என்றான் விமலா.

பேசக் கற்றுக்கூடும் தின்று விட்டது.
உரைவைப் பார்த்தார்கள்; தரைவைப்
பார்த்தார்கள்; ஒருவரை யொருவர்
பார்த்துக்கொண்டார்கள். நடராஜனுக்
அந்த நினைமையை அதற்குமேல் பொறுக்
கவே முடியவில்லை. "தான் வருகிறேன்"
என்று சொல்லிவிட்டு எழுந்தான்.
காசம் வரைக்கும் பிள்ளைஞ் சென்று
அவனை வழிவழிப்பி வைத்தான் விமலா.
"விமலா! உன்னை ஒன்று கேட்கவேண்
டும் என்று நினைத்தேன்" என்று ஏதோ
சொல்ல ஆரம்பித்தான் நடராஜன்.

"கூடியே! அவர் அந்தச் சம்பவத்
தைப் பற்றிப் பேசலாம் இருக்க வேண்
டுமே?" என்று

பிரார்த்தித்
தான் விமலா.
அந்த அடி
போடு மறந்து
விடவே அவன்
விரும்பினான்.
அப்படி ஒரு
நிகழ்ச்சி தன்
வாழ்வில் நடத்

விவாசத்தையும்

ததாக ஒப்புகொள்
ளவே அவன் தயாராக
இய்தே.

நல்ல வேளை வாக
தடராஜன் அதைப்
பற்றிப் பேசவில்லை. "நான்
வேடந்தாங்களுக்குப் போக
லாம் என்று எண்ணியிருக்
கிறேன். நீயும்..."

"கண்டிப்பாகவருகிறேன்.
அத்தான்!" - அவன் கேட்டு

முடிப்பதற்கு முன்பாகவே
பதிலளித்தான் கிமலா, கரை புரண்
டோடும் உதராகத்தோடு.

மிறுதான் அதிகாலையிலேயே எழுந்து
அத்தானுக்கும் தனக்கும் பலகாரங்கள்
தயாரித்துக் கொண்டான் கிமலா.
அத்தானுக்குப் பிடித்த மாமிரீயாக
இட்டிலிகளில் மிளகாய்ப் பொடியைத்
தடவி நெய்ஸையும் வார்த்து வைத்துப்
பொட்டலமாகக் கட்டிக்கொண்டான்.
கொஞ்சம் புனியோதரையும் செவ்வ
பிறகு உஜாஸில் குவிர்ந்த நீரையும்
நிரப்பித் தயாராக வைத்தான்.

வழக்கமாக அவன்காரத்தில் அவ்வளவு
அக்கறை காட்டாத அவன் இன்று நிலைக்
கண்ணாடியின் முன் நிற்க ஒரு மணி
நேரத்தை ஒதுக்கிக் கொண்டான். மல்
கோலா மாம்பழத்தின் நிறத்துடன் தன்
தனக்கும் அந்த உடலுக்கு ஏற்ற நிறத்
திலே பிடிப்பான ரஸிக்கையும் எடுப்பான
புடையையும் அணிந்தான். கண்ணாடிக்
கைம் கட்டி நெற்றியிலே பெரிவதாக ஒரு

பொட்டும் அதற்குச் சிறு மிகச் சிறிய
தாக ஒரு சாத்துப் பொட்டுமாக மிருத்த
பிரயாசைப்பட்டு இட்டுக் கொண்டான்.
காதுகளில் லிமிக்கியும் மாட்டிலும்
பொட்டு அழகு பார்த்தான். பிறகு
மாட்டலை மட்டும் கழற்றிவிட்டுப் பார்த்
தான். அது இவ்வாமலிருந்தாலே தன்னுட
இருப்பதாகத் தோன்றியது அவனுக்கு.
முழங்காவளவு நீண்ட உத்தலை இழைய
வாரிப் பின்னிப் பட்டுக் குஞ்சைத் தை
வைத்துக் கட்டினான். நெற்றியிலே
இரண்டு கோச் கருங்கிணைப் புரளாட்டி
பின், கைநிறையக் கைவந்த நிறக்
கணிலே கற்றி பெருத்தத் தகையிலே
குட்டிக் கொண்டான்.

எட்டு மணிக்கு வந்து விடுவதாகச்
சொன்ன அத்தான் ஒப்பது மணியாடு
யும் வரவில்லை. 'இதோ வந்து விடுவார்'
என்று சமாதானப் படுத்திக் கொண்டு
குட்டிபொட்ட பூகிப்போல் வாகலுக்கும்
உள்ளுக்கும் அவைந்தான் அவன். நிமிஷத்
துக் கொருமுறை கண்ணாடியின்முன்
நின்றுஅலங்காரம் கலையாது இருக்கிறதா
என்று நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டான்.

நேரமாக ஆக அத்தான் இங்கு வருவ
தாகக் கொண்ணதை மறந்தேவிட்டாரோ
என்ற சந்தேகம் எழ ஆரம்பித்தது.

ஜன்னலில் இருந்த கடினாரத்தின்
'டிக் டிக்' சென்ற ஒலி அவன் காதுகளில்
நாராசமாக கிழத் தொடங்கியது.
அழுதை அழுதையாக வந்தது. 'கண்ணீர்
விட்டால் அழகு அலங்கோலமாகிவிடும்.
அத்தச் சமயத்தில் அத்தானும் வந்து
விட்டான்?' என்ற பயம் கண்ணீர் பெருக்
கெடுக்காமல் தடுத்தது.

பத்துமணிவரை பொறுத்துப்பொறுத்
துப் பார்த்த அவன் ஆதரவுக்கு மரகதம்
மாணிக் கட்டிக் கொண்டு அவன்
தொனியிலே முகத்தைடு
டிவைத்துக் கொண்
டான். அது சற்று
கட்டரானது தான்

வந்து நிதும் ஒசை கேட்கவே, "அசே! நான்தான் நிச்சயமாக வந்து விடுவார் என்று சொன்னேனே கேட்டாயா?" என்றான் மரகதம்மாள்.

"நான் இன்னும் அறு ஆரம்பிக்க வில்லையம்மா" என்று சொன்ன விமலா சந்தோஷத்தில் அன்னாந்து பார்த்துக் 'கலீ'ரென்று சிரித்தாள். அந்நேரம் மரகதம் நினைவப்படியாகக் கட்டிக் கொண்டு கண்ணத்திலே முத்துவிட்டாள்.

"போய் வருகிறேன்" என்று சொல்லி மார்ப்போல வந்து தள்ளி ஓடி இறைக்க இறைக்கக் காரில் ஏறிக்கொண்டாள். கார் விளம்பியதும் "ஐயப்போ! சற்று இருக்கக், அத்தான்!" என்று கத்தியது விமலா. அவசரம் அவசரமாக உள்ளே

ஒடிச் சென்று அத்தான் வந்துவிட்ட குதூகலத்தில் நான் மறந்துபோன இட்டிவி, புளியோதரைப் பொட்டலக் கலையும் கூறாமையும் தூக்க முடியாமல் தூக்கக் கொண்டு ஒலிக்கப் பற்கள் தெரியச் சிரித்துக் கொண்டே மறுபடியும் காரில் வந்து ஏறிக்கொண்டாள்.

கண்ணுக்குத் தெரியும் வரை அவர் களை வழியனுப்பி விட்டு உள்ளே வந்த மரகதம்மாள் கண்ணனுடைய திரு உருவத்துக்கு முன் விழுந்து வணங்கினாள். கண்களிலே ஆனந்தக் கண்ணீர் படர உள்ளம் உருகி ஓரே நகனின் லாழ்வு தவழக்கப் பிரார்த்தித்தாள்.

"அத்தான்!"

"என்ன விமலா?"

"வந்து ஒன்றுயிரினே, அத்தான்!"

"ஒன்றுயிரினே என்றால் விடமாட்டேன். என்னிடம் மறைக்காதே! கொல்ல வந்ததைச் சொல்லி விடு."

"மாட்டேன்!"

"நீயுமாகச் சொல்ல மாட்டாயா?"

"முடியாது! என்ன செய்யீர்களாம்?"

"கேட்கிறபடி கேட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்."

"அப்படியென்றால்..."

"காதல் பிடித்துத் திருவிட..."

"நாடுக்கும், அவ்வளவு வதையம் இருக்கிறதாக்கும் உங்களுக்கு?"

தடராஜன் ஒரு கையால் காசை ஒட்டியபடியே மத்ரெரு கையால் விமலாவின் காதல் பிடித்துத் திருவிட ஆரம்பித்தான். அதுபடி மைல் வேகத்தில் செல்கப்பட்டைத் தாண்டிக் கார் சென்று கொண்டிருந்தது. விமலாவின் இருதயம் அதைவிட வேகமாக அடித்துக் கொண்டது. அத்தானின் கிரீஸ் தீண்டிய இடத்தில் இன்பக் குரூறுறுப்பு உண்டாகி உடல் முழுதும் பரவிவது. காதல் திருவிட திருவிட ஒரு இன்ப வேதனை உடலில் அலை அலையாகப் பரவித்தது. உடம்பின் ஒப்பொரு அணுவும் ஆட்டிக் கண்டு தனித்தனியே ஸ்பீக் கொண்டுப் பிழ்த்துக் கொண்டுபோய் ஆனந்தக் கூந்தலடி இன்பத் தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

"இன்னும் கொஞ்சம் அழுத்தித்திருக்கக் கூடாதுதா?" என்று திணைத்தபடியே, "ஐயோ! காது, காது!" என்று கூச்ச விட்டாள் விமலா.

"அப்படி வர வழிக்கு! இப்போது டிரை! நீ சொல்லியே வேண்டாம். நீ சொல்ல வந்ததை நானே கண்டு பிடித்து விட்டேன்" என்று தடராஜன்.

"சொல்லுகிறேன், பார்க்கலாம்."

"ஏன் இவ்வளவு நேரம் கழித்து வந்தீர்கள்? உங்களுக்காகக் காத்திருந்து காத்திருந்து அனுத்த விட்டது" என்று சொல்ல வந்தாள். அப்பறம் 'அத்தா ணுடன் என்ரு ஒரு தான் கோர்த்து போகிறேன். இந்தச் சமயத்தில் ஆரம் பத்தினியே குறை கூறியதாக இருக்க வேண்டாம்' என்று திணைத்துக் கொண்டாள். 'ஒன்றுயிரினே அத்தான்' என்று சொல்லி விட்டாள். அப்படித்தானே?"

"என்ன இருந்தாலும் உங்களுடைய திறமை வாருக்கு வரும்?"

"ஏறரை மணிகே கிளம்பி விட்டிடன், விமலா! காரில் ஏதப் போன சமயம் தான் பவானி வந்தாள். தேயாளி ஒருவனுக்கு ஜூரம் அதிகமாக இருப்பதாகவும், தான் உடனே உலகிப்பது நல்லது என்றும் சொன்னாள். அவனுக்கு அபாய மிக்கது என்று தீர்மானித்துக் கொண்ட பிறகுதான் என்னும் விளம்ப முடிந்தது. இந்தக் தொழிலை அப்படித்தான். விமலா! டாட்டருக்கு நேரம் பொழுது

என்றெல்லாம் கிடைப்பது. இஷ்டப் பட்ட போது கடமை அவன் அமைக்கும். அந்த அமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு தான் ஆகவேண்டும்; மறுக்க முடியாது. டாக்டரைக் கல்வாணம் செய்து கொள் பவர்களின் பாடு திண்டாட்டம்தான்!" என்றான் நடராஜன்.

விமலாவின் முகம் 'குப்'பென்று சிலந்து விட்டது. கொதிக்கும் நீரை மேலே விட்டது போல் உடல் முழுவதும் குடு பரவியது. அத்தானைப் பார்த்த முடியாமல் துள்ளல் வழியே எட்டிப் பார்த்தான். காரின் வேகத்திலே விசிய காற்று சற்று உஷ்ணத்தைத் தணித்தது. "திண்டாட்டமென்ன திண்டாட்டம்!

ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு மணி நேரம் பெரிஞ்சு போதாதா? அதுவும் முடிவானதென்றால் அரை மணி நேரம் மூலையில் போதுமே? கடமை அமைக்கட அனுமதிக்கவில்லை பென்றால் இத்த நிமிஷங்கள்...வேண்டாம்....கெண்டவா ஒரு முறை எண்ணத்தைக் கிவ்வினியே போதுமே! மனைவி என்ற கந்தாயம் கிடைத்தால் மற்றக் குறைவைப் பற்றி எண்ணிப் பார்த்துக்கூட முடியுமா என்ன?" என்றெல்லாம் முகத்தில் விசிக் கண்ணைத் திறக்க வொட்டாமல் செய்த காற்றிடம் மனம் விட்டு மாணசேகரமாய் பெரிஞ்சு விமலா. உரக்க அத்தானிடம் இப்படிப் பேச அவனுக்குத் துணிவேது?

ஒன்பதாம் அத்தியாயம் காதல் பறவைகள்

இசீக்கிவி விருந்து சும்பதாவது மையில் இருக்கிறது மதுராந்தகம்.

"கோதண்டராமனுக்கு உச்சி காலப் பூனை நடக்கும். விமலா! தரிசித்து விட்டுப் போவோமா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே கோவினுக்கு முன்னால் மோட்டாளர திறத்தினால் நடராஜன்.

கோதண்டராமன் தோபிராட்டியுடனும் இவ்வ பெருமானுடனும் தீவ்யமாக காட்சித்தார். அச்சின் நடந்து கொண்டிருந்த போது உட்பிராகார வாயில் வலிக் மாட்டியிருந்த பாவை விளக்கைக் கண் கொட்டாமல் சிறிது நேரம் பார்த்தான் விமலா. அந்தப் பாவையின் கையில் இருந்த நீபத்தில் யின்சார விளக்கை ஏற்றி வைத்திருந்த தாரகன். விமலாவுடைய உன்னத்தில் விநோதமான ஒரு எண்ணம் அப்போது ஏற்பட்டது. அந்த யின்சார விளக்கை அங்கே வைத்தவனைச் சேர்க்கத் தோன்றி வது. இரண்டு கைகளாலும் அந்த விளக்கைப் பிடித்து ஆவோம் வந்தவனைப் போல் அழுத்தி உடைத்துத் தான் தூளாக்க வேண்டும் என்று தோன்றி வது. அதன் பிறகு அந்தப் பாவை பத்தி சிரத்தையுடன் அங்குப் அருளும் திறந்து. தெய்விகக் காதலுடன் கருமமே கண்ணாக இரவும் பகலும் இடைவிடாது ஏற்றி திறும் அந்த விளக்கில் அங்கு என்னும் என்னெனவை கூற்றி. ஆசைத் திரையைப் போட்டு, பிறகு அத்தான் தன் கண்ணிலே ஏற்றி வைத்துள்ள அன்பாத நீபத்தைக் கொண்டு அந்த விளக்கை ஏற்ற வேண்டும்; காதல் உடர் விட்டு எரிச்சல் செய்ய வேண்டும் என்று தோன்றிவது.

பெருமானுக்குத் தோராநின் நடத்தது. விமலா எண்ணத்தோடர் அதுபட்டவனாய், கற்பூரம் எரிந்து பரப்பும் ஒளியிலே ராமபிரானைப் பார்த்தான். அந்தக் கண்ணிலே அருள் திறத்திருந்தது. தோ பிராட்டியின் வதனத்திலே இதழ்க் கோடியில் ஒரு மத்தகாசை வைத்திருந்தது. விமலாவின் மனத்திலே இது வலரயில் இருத்திராத ஒரு பேரமைதியும் திம்மதியும் திறந்தது.

உதயவ ஸூர்த்திக்கும் தோராநின் ஆன பிறகு கண்ணிலே ஒற்றிக் கொண்டார்கள். தீர்த்தம் அருத்திப் பிரகாரத்தை விட்டு வெளியே வந்தார்கள்.

"ஒரு சமயம் பலத்த மழையில் ஓரி திரம்பி உடைப்பெடுத்துக் கொள்ளும் என்று பயத்தபோது மிழ்க்ந்தியைக் கெப்பெனியைச் சேர்த்த கெல்கடர் துரை ஒருவர் ஊர் காப்பாற்றப்பட்டால் இவ்வகல்கித் தாயாருக்குத் தவியெய்மையுடன் எட்டுவதா வேண்டிக் கொண்டார். அதன்படியே எட்டுவதும் இருக்கிறார்" என்று கந்தவ புராணத்தை விவரித்தார் பட்டர்.

தாயாரைத் தரிசித்த பிறகு பிராகாரத்தை வலம் வந்து ஆண்டான் கன்னியை அடைந்தார்கள். அங்குக் கொடுத்த உடர்க் கோயுக்கு அங்கே அச்சின் நடத்தபோது விமலாவுடைய கண்ணிலிருந்து அவளையும் அதியமகி தாரதாரையாகக் கண்ணிர் பெருகிக் கண்ண்களில் வழித்தோடியது.

இப்பால் வந்த பிறகுதான் அமைக்க வனித்தான் நடராஜன். அவன் ஓன்றும் கேட்கவில்லை அவன். கைக் வேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை.

அதுமேயே இருந்த மதுரைத்தலைவர் ருசி
வைப் பார்த்தார்கள். எண்ணுக்கெட்
டிய தூரங்களை ஒரே தீர்ப் பரப்பாக
விளக்கிய அமைப் படுத்துவதிலே உட்
கொடுத்து தன்ம ரோம் பார்த்தால்
விவரம். விவரம் சிறிய அளவுக்குப் பரந்து
பரந்து வந்து, தாயைத் தனது பிஞ்சுக்
கைகளாக எட்டிக் கொள்ளும்படித்தான
யோம், அவை எங்கெங்கு தடுக்கின.

"யோகனா! விவரம்! பரிசீலித்து"
என்றுக் நடராஜன். வேடத்தாங்கல்
யோம் பிறகுதான் முட்டை அவிப்பது
என்று ஏற்பாடு. வந்த வழியாகவே
வணர் துத்து வயல் திரும்பிய பிறகு
இடம் புறத்தில் ஒரு வட்டி ரோட்டிக்
வண்டியைத் திரும்பினால் நடராஜன்.
சிறு யோகனா சாவிவானதால்
திரைமயம் ஒட்டினால்.

வணர் ருசி: வயல் சென்றபிறகு ஆழ
மான காக்காய் ஒன்று எதிர்ப்பட்டது.
"அத்தான்! ஐக்கிரமது!" என்று
சைத்ததால் விவரம். ஆனால் அந்தக்
காக்காய் பாரிக்கத்தான் பயமாக
இருந்ததென்பதால், காசி அதுவாசனம்
அதைத் தாண்டி முன்னேறினது.

ஒரு திசையிலிருந்து பிறகு வந்த
திருத்தி. "வந்து விட்டோம்" என்று
வந்ததால் நடராஜன்.

விவரம் தெறுமுதலும் பார்த்தால்,
அவருக்குக் கொஞ்சம் ஏமாற்றமாகவே
இருந்தது. சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு பெண்
கை உடைத்து விடுமோ என்று சொல்
துவது தனியாக ஒக்கி ஒக்கி அமைந்து
துவதுத் கொண்டிருந்தால். ஒரு
கணகைக் கூட சேத்தியே பரந்து
வந்தது. இங்கொரு பக்கம் இரண்டு
செல்லுகள் ஒருவரை யொருவர் அடித்
துக்கொண்டு எட்டிக் புரண்டார்கள்.
ஒரு கோழி அந்தக் கைவரத்தில் பவித்
யோம் அவை அடித்துக் கொண்டு
யோகனா ஒடினது.

"இதுதான் அத்தான் வேடத்தாங்க
கை!" என்று கேட்டால் விவரம்.

அவன் ஒருமேயே தெளிந்த ஏமாந்
தத்தைப் புரிந்து கொண்ட நடராஜன்
சிரித்தான். "அதோ ஒரு குதிரையடிப்
பாதை தெரிந்தது பாரி! அது வழியாகச்
சிறிது தூரம் நடந்து செல்ல வேண்டும்.
அப்படியே பாதைச் சொக்கிப் போய் விடு
வாய்!" என்றான். அவன் எவ்வளவு
சொல்லியும் சொல்லக் தானே உணவுப்
கொட்டைகளையும் வளையலையும் தூக்
கிக் கொண்டு நடத்தான் விவரம்.

குதிரையடிப்பாதை என்று நடராஜன்
குறிப்பிட்டது உண்மையில் உயர்ந்த
தற்கும் சரிக்கரை என்பது போலப்போல்
விளக்கியது. குதிரை பாதையில் இருபது

மூலம் திசை சரிவாக இருந்தது. அந்தச் சரி
விலே ஏராளமான மரங்கள் தனமுத்து
வனாற்று திழல் பரப்பின. தாழ்ந்து
வனாற்றிற்றுத் திசைகளில் திசைகள் காந்
தியே அமைந்தது. சரிவின் திரைத்
தொட்டுத் தொட்டுக் கொஞ்சி விவர
மாகவும், சரிவின் தீர்ப்பரப்பின் பிறு
தனமுத்து வந்ததால் குதிரையடைத்து
காந்து மரங்களின் இடைவே புகுத்து
அவை விசீர்த்தும் திழலினை மேலும்
தன்மை பெற்று விவரமாவும் குத்திற்று.
சிறு சிறுப்பான காந்தியே ஆடை உட்
கொண்டு ஒட்டிக்கொண்ட உடம் சிரித்
தான் அவன். அந்தச் சிரிப்புக்கிடையே
ஒரு அற்புதமான காட்சியைக்கண்டான்.

குதிரை அந்தப் பாதையில் நடக்கும்
போது திடீரென்று கண்ட அற்புதக்
காட்சியில் ஏற்பட்ட விவரத்தில் காந்தி
தவறப் போய் திசை சரிவின் கைவரத்திற்
டான் விவரம். என் தருமாதிரி ஏதோ
விழப்பான அவை அமைத்துத் தாக்கி
ஒன்று நடராஜன். அத்தானின் மார்பிலே
சொடுத்து பார்த்தபோது கைவிடைக் கை
ரும் அந்த அற்புதக் காட்சி மேலும்
மேலேயும் அழகும் வளப்பும் பெற்றுத்
தொன்றியது விவரமாகவும்.

சரிவின் தெளிந்த தீர்ப்பரப்பிற்கு
மேலே தூற்றுக் கைகளான பாதையின்
ஒரே மையத்தில் குப்பலாகச் சிறைத்
துப் பத்தனம். வேகமாகப் பத்தி
சென்ற அவை சொக்கி கைவரத்
போக் ஒரே மையத்தில் இறக்கவென
அடித்துக் கொள்வதை நிறுத்தி விட்டன.
ஒரே வேகத்தோடு தீர்ப்பரப்பை நோக்கி
அவருடன் தீன், ஒப்பாரமாக இறங்கின.
தன்னைரை நெருக்கியதும் எட்டென்று
உட்கைச் மெய்ப்படுத்திக் கொண்டு வந்த
கைத்திரையே சிறிது தூரம் திசை
தத்தித் தத்திச் சென்றன. அதன்பிறகு
அமைதியாக முன்னேறின.

"யோகனா தனிக் கிளாக்கைக் குண்டு
யோட ஆகாயத்திலிருந்து வேகமாகக்
கீழே இறங்குவது போக் இருக்கிறதன்
வனா?" என்று கேட்டான் நடராஜன்.

"ஐயோ! யோகனா! குதிரைத் தெரி
வாத இத்தக் காதுப் பாதையிலேயோர்
கிளாக்கைக்கா ஒப்பிடுவார்கள்?"
என்று கேட்டுச் சிரித்தான் விவரம்.
நடராஜனும் கரங்கல் இறக்கச் சென்று
சிரித்தான். ஏமாற்றமான அந்த இடத்
தில் அவர்களுடைய சிரிப்போகி பெரி
தாகக் கேட்டது. அதைக் கேட்டுப்
பயத்ததால்தானோ என்னவோ, சரிவின்
தருமே குடைகள் சிரித்ததாற்போல் திசை
மரக்கட்டத்தில் முட்டைவிட்டுக் குதிரை
போகித்துக் கொண்டுமுதல் ஆயிரக்
கைகளான பாதையின் ஒரு பகுதி
மதுவையும் 'தீன்'யென்று கெட்டி வான

மாளில மக்கள்

புகழும்

மகத்தான படம்

ஆர்.ஆர்.மக்சான்

காத்தவிராயன்

செய்தன

கெயிட்டி-பிராட்ஸ்

சயானி

மீதும் தென்னாடங்கம்

டைரக்ஷன்
பாமண்ணு

BB PICTURES

ஆலைக்கடங்கள் தொழிற்சாலைகள், வெகிய இலேட்டர்கள், புனை
பொக்கிகள், கட்டைகள், சேயிப்பு டாங்குகள் ஆகியவைகளைக் கட்டுவதற்
கான டிஸைன் மற்றும் இவைகளை உருக்கித் தயாரித்து விநியோகிப்பது
போன்ற எல்லாவற்றிற்கும் எங்கு எழுதவும்.

விக்கிரமா இன்ஜினியரிங் கம்பெனி

கெல்வாக்கை அண்ட் கன்ட்ராக்ட் இன்ஜினியர்கள்

2, பவகை காராவதி சாலை, அனடபுரம், சென்னை - 20

பேண் : 66074

தந்தி : "RAJWASTE"

கே. ஏ. ராஜா

வேல்ட் பேம்பர் விவசாயி

காரியாலயம் : 64, ஆக்ஸர்டியன் தெரு, சென்னை - 1
கி.நா. 2, கரந்தா முத்தியியல் தெரு, சென்னை - 1
ரீக்கூலியம் 16, புட்டிசாத்தி தெரு, சென்னை - 1

கீழ்க்கண்ட கந்தாபாத்திக்கு குடிப்பொருள் எய்தி செய்பவர்கள் :

மெஸர்ஸ். ரோடாஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்
டாங்கியர்கள், தோர்

உபயோகமுற்ற காகிதங்களை விதவித செய்பவரும் காரியாலயத்தி
னாலும், மற்றவர்களும் எங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்
எனது தயாராயான விநியோக உருதி எங்கனிடம் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

வேலிப்பேல நீண்ட இறகுக்கை தரிசு
மாக அசைத்துப் பறக்க ஆரம்பித்தன.
அவற்றில் கண்டங்கனிவிருந்த விதம்
விதமான ஒலிகள் விரம்பின.

திவச்செவியே காக்களைத் தொக்கப்
போட்டு ஒரீக்கரைவீழ் உட்கார்த்தார்
கள். விமலா உணவும் போட்டவள்
களைப் பிரித்தாள். இட்டிலி ஒவ்வொரு
தடராஜன் எடுக்கப் போனதும் சடா
ரென்று அதைப் பித்துக்கு இழுத்துக்
கொண்டாள். "தான் கொடுத்தேன்,
சாப்பிடுங்கள்" என்று கூறிவிட்டுச் சிறு
சிறு துண்டமாக விண்டு விண்டு
தடராஜன் கையில் வைத்தாள். இட்டிலி
யில் மிளகாய்ப் போடி நடவியிருத்தும்
சுரும்பாக இனித்தது தடராஜனுக்கு.

"ஏசியன் தடுவேயிருக்கும் மரக்
கனின் தண்டிப்பாகத் தீரீன மறைத்து
போயிருக்கிறது. விமலா! இவைகள்
நினைத்த மெல் பாதையை மட்டும்தான்
பார்த்திருக்கும். அவைதான் பசுமையான
திட்டுக்களாகத் தோன்றுகின்றன.
அங்கேதான் உலகின் பல பாகங்களில்
விருத்தும் பறவைகள் வந்து தங்குகின்
தன, என்ன அசையும் பார்த்தாயா?
குழியாவியிருத்தும், ஆண்டுவிளையா
வியிருத்தும், இவ்விளைந்தியிருத்தும் கூட
விதம் விதமான பறவைகள் இங்கே
வருகின்றனவாம். ஆனால் இதுவரைவீழ்
இங்கே வந்திராத பறவைகள் இரண்டு
புதிதாக வந்திருக்கின்றன, விமலா!
அவை என்னவென்று தெரியுமா?"

"என்ன அத்தான்?"

"எந்தப் பறவைகள், விமலா!"

சின்னஞ் சிறிய பிட்டில் சிறகுக்கைப்
போல விமலாவின் கண் இமைகள் பட
படத்தன. கண்ணங்களிலே குழி விழ,
தென் மணம் பரப்பும் மாலுமம் மொட்டு
லீரித்தாற்போல அதரங்களில் புன்னகை
தவழ விமலா நானித் தங்குவித்து
கொண்டாள். தனக்கும் அத்தானுக்
கும் உண்மையிலேயே சிறகு முனித்து
விட்டது போலவும் எவ்விதம் நிரம்பு
மான நில வானிலே லுடிவிலுமாய்
காதல் புரிந்து கொண்டே பறந்து செல்
வதுபோலவும் அவளுக்கு ஒரு பிரமை!

"எனக்குப் போதும், விமலா! நீ சாப்
பிடு" என்று சொன்னபோது இரண்டே
இரண்டு இட்டிலிகள் மட்டுத்தான்
பாக்கி விருப்பத்தைக் கவனித்தான்
தடராஜன். அத்தனை புரியோதரைய
வும் இட்டிலிகளையும் தானே விழுங்கி
விட்டது கண்டு விமலாக்கைக் கோபித்
தான். "நீ கொடுத்துக் கொண்டே
யிருத்தான் தான் சாப்பிட்டுக்கொண்டே
யிருக்கிறேன். எனக்கு எப்படித் தெரி

வும்? பாஸாமி! உனக்குப் பரிசுதானோ?
சீக்கிரம் விட்டுவிடுதல் திரும்பிப் போய்
விடலாம்" என்றான்.

"வேண்டாம் அத்தான்! வேண்டவே
வேண்டாம்! எனக்குத்தான் இரண்டு
இட்டிலிகள் இருக்கின்றனவே? இதுவே
அதிகம், அத்தான்! எனக்காகச் சீக்கிரம்
விடப்பி விடாதீர்கள்" என்று கெஞ்
சினான் விமலா. அந்த மருமாரம்பமான
குழிநிலையை விட்டுப் பிரிய அவன்
மணம் கொஞ்சமும் ஒப்பவில்லை. அங்கே
தான் எத்தனை விதமான பறவைகள்?
சிவந்த மூக்குடன் ஒரு பறவை; வெண்
மையும் கறுப்பும் கொண்ட ஒரு தானா;
மூலுமதும் வெண்மையான கொக்கு;
கண்ணங்கரிய பிட்டு, இன்னும் எத்தனை
எத்தனையோ!

விமலாவின் மூதுமியே ஒருநாள்தான்
போக வேண்டிய நீண்ட பின்னங்கக்
கையில் எடுத்தான் தடராஜன்.
"விமலா! உன்னுடைய பின்னங்கே ஒரு

பக்கம், உன் காலடியில் புரையும் சேலை
யின் துணியை ஒரு பக்கம் என்று இரண்டு
தானாகக் காலில் கொத்திக் கொண்டு
ஆகாயத்தில் பறந்து போய் விடும்,
விமலா! அங்காவது இன்னொரு இடுக்
கெழுப் நீ!" என்று சொன்னபடியே
பின்னலின் துணியில் கட்டியிருந்த பட்
டுக் குஞ்சைக்கைத் தன் கண்ணத்தில்
தடவிக் கொண்டான் தடராஜன்.

"ஐயப்போ! எங்கேவாவது கண்
காணாத இடத்துக்கு அவை என்னைத்
தூக்கிச் சென்று விட்டாகு தான் என்ன
செய்யவேண்டும்? உங்களை விட்டுப் பிரிந்து
எப்படி இருப்பேன்?"

"உங்களைத் தூக்கிக் கொள்ளத் தயா
ராக நீண்டு நிதும் என் கரங்களில்
போட்டு விட்டு, குறும்புத் தன்மையைக்
கத்திக் கொண்டே தானாகப் போய்
விடும் விமலா! என் கரங்களில் சிக்
குண்ட தப்பத்தினால் லுடிவியுந்த கண்
களைத் திறந்து பார்ப்பாய், அப்போது

இந்த இளைஞர் இரண்டாவது துரிதாண்டுத்
திட்டத்தின்படி பல துறை அபிவிருத்தி
முகாம்கள் ஒன்றில் தொண்டு புரிந்து
வருகிறார். இந்த மாடுபெரும்
அபிவிருத்தித் திட்டங்களின்சார்
செதியையும் சீர்ப்பாசன வசதி
களையும் இரத்தியாவின் பல பாகங்
களுக்கு அளித்து மக்களின்
துதனமான நல் வாழ்வைத்
திறப்பிக்கப் போகின்றன.

அவருடைய சிகரெட்

சிஸர்ஸ்

547253

Issued by The Imperial Tobacco Company of India Limited

better position ?

Let not lack of Specialised Knowledge handicap you! Write for FREE SUCCESSFUL CAREERS (Foreword: Sir M. Visvesvaraya) and pass, by studying at home, Engineering, AMIE (Ind.) AMI-MechE., AM Brit IRE., AMIChemE., Accountancy, Costing, AICWA, Banking, CAIIB, Secretarial, ACCS, Actuarial, FIA, Statisticians - Diploma D. Com., LCC, etc. Exams.

ISEC, P. R. TRIVE, BOMBAY-1

(Satisfying results guaranteed)

**இந்திய
மிதவும்
நம்பகமான
பேன்கள்**

பலவித பேன்களும் கிடைக்கின்றன
தேவநாபுரம் கரும்பு விற்கப்படுகின்றன

Sole Distributors:

**PENMEN'S INDUSTRIAL
SERVICES**

Madurai, Soreday (S. S.)

தொண்டை

மற்றும் மாப்பு

உபாதைகளுக்குக்

குணமளிக்கும்

பெப்ஸ் விகிட்டு

உட்கொண்டால், உங்கள் இருமல்

உடனேயே அகலும்

பெப்ஸ் விகிட்டு ஒன்றை வைத்தால் வலியைக் குறைக்கவும், தொண்டைப்புண் பிராந்தைகளை இருமல் அல்லது ஜலதோஷம் இலகுவாகக் குறைக்கவும், கொல்லவும் செய்யும். அதன் குணமளிக்கும் ஆவியை அறுபவியும் உம். பெப்ஸ் உடனே நிவாரணம் அளித்து, விவரம் குணமுட்டுகிறது. அபாயகரமான மருந்துகள் இதில் சேரவில்லை. குழந்தைகளுக்கும் கூட அபாயமின்றி கொடுக்கலாம்.

**பிராய்ஸ்கிஸ்,
தொண்டைப்புண்,**

மன்கைடீர்,

அடைப்பு,

ஜலதோஷம்

மற்றும்

இருமலுக்கு

உடனேயே

நிவாரண

மளிக்கிறது.

எல்லா மருந்து

விவரப்பிரிவிடமும்

கிடைக்கும்.

IPPY-54-TAM

ஸி. இ. புல்போர்ட் (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட்

கோல் குதகைகள் 2424 மலர் 1960-61
80, கைப்பெயர் வாய்க் தெரு, கோல் கி - 8

82. அநிகுதெனல்யம்

“மிதமு பெய்து ஏரி நிரம்ப வேணும். பனி பெய்து ஏரி நிரம்புமா?” இத்தப் பழமொழியினால் கேட்டுக் கேட்டுக் காது புனித்துப் போல் லிட்டதல்லவா? சரி, ஒரு புது மொழி சொல்வோம்.

உறிஞ்சிகள் ஒத்துழைத்தால் உடல் வளரும். ஊசிகள் போட்டால், வளருமா? இதுதான் புது மொழி. எப்படி?

உறிஞ்சிகள் விரிக்கும் சத்துப்பொருள் தான் ரஸ்தாது. ரத்தம், மாமிசம், மேதல், அக்தி (அஜை), மஜைது, சுக்ஷம் என்னும் தாதுக்களாய்ப் பரிணாமமடைகின்றன. அங்ஙனம் ‘சைமக்கப்படுகின்றன. ஏரி ஐயம் வாய்க்கால் வழி போடி வயலை நிரப்பிய பீச் கீழ் மடை வாயினாக அடுத்தடுத்த வயல்களுக்கும் பாய்வது போல் இத்தத் தாது பரிணாமம் தடைபெறுகிறது. இங் வயல்களுக்கு வடிவானும் உண்டி. நாமதேப் பார்த்து, வயல் நிரம்பியதும் அடுத்த வயலுக்குப் பாய்ச்சக் கீழ்மடைவையத் திறந்து துவக்காத விடுவது விரமமான முறை. இதற்கு மாறுக் ஐயம் நிரப்பப் பட்ட வயலிலிருந்தும் ஒரு தண்டி வள வழிபாக ஒரு ‘மோதல்’ ஏற்பட்டு தாம் நிரப்பிய ஐயமெல்லாம் வேண்டாத இடங்களில் பாய்ந்து பெரு வெள்ளம் ஏற்படுமானால்...? அது விரமத்துக்கு முரணான போக்கு.

இப்படி உறிஞ்சிகள் விரிக்கும் ஊட்டப் பொருளை அத்தத்த (மேற்சொன்ன ரஸம் ரத்தம் முகவான) தாதுக்களாகச் சைமத்திட அத்தத்த (ஒய்மொரு) தாதுவிலும் ஒரு வகையின் அக்ஸிபீச் அச்சம் இருத்தாக வேணுமல்லவா? இவ்வரப்பயிலுள்ள தீயானது ஆகாரத் தைக் கைய என்னும் அன்ன ரஸமாகச் சைமக்கிறது. குடவிலுள்ள நீ இக் கைய உறிஞ்சிகள் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் நிலைக்குச் சைமக்கிறது. பிறகு உறிஞ்சிகள் விரித்து சத்துப் பொருளை ஒய்வொரு தாதுவிலும் உள்ள தாதுத் தீ அத்தத்தத் தாதுவாகச் சைமக்கிறது. அக்கு தனக்கு வேண்டியவையத் தான் திறத்திக் கொண்டு பிற உயிர் பாகத்தை

அடுத்த தாதுவுக்கு அனுப்புகிறது. வயல் நிரம்பியதும் கீழ் மடைவையத் திறந்து அடுத்த வயலுக்கும் தீ பாய்ச்ச வகைப் போல, மலைவிலும் காட்டிலும் வெளியிலும் பெய்யும் மழை ஒடைகளாகவும் நதியாகவும் ஓடி, ஏரிலோ வேறு தீர்த் தீதக்கத்தினோ திறந்து வாய்க்கால் வழிபோடி வயல்களுக்குப் பாயும் விரமத்துக்கும், தாய் உண்ணும் ஆகாரம் சரீரத் தாதுக்களாகச் சைமத்துக் கிடைப்பதற்கும் உள்ள ஒற்றுமைப என்னி, “தாதுப் பரிணாமம் வேதார வெளிய் ஓயமம் போல” என்று தமது காலநிரல்கள் தெரிவிக்கின்றன. என்ன அழகான பொருத்தம், பாராக்கல்!

இப்படியான வேதார வெளியத்திக் ‘மோதல்’ ஐயம் வேண்டாத இடங்களில் தன்னரி ஒழுதித் தேக்கிப் பரி ரெல்லாம் அழுதிடையும் ஓர் வெள்ளம் காடு தாற்றிமடுத்துக் கொல்பவனின் வாய்த் கீழுமானால்...?

அப்படியேதான் தாதுப்பரிணாமத்திக் ஏதோ ஒரு தாதுக்களிலுப் பனி குறைவு ஏற்படவும், அக்கு பரிணாம மில்லாமல் போகிறது. அதற்கு முத்திய தாதுவில...? அது வரையில பரிணாமத் தாய் வந்து கிடைத்தவை வேய்வாய் தேக்கி திறக் கோடுகிறது. அப்படித் தான் மாமிசம் மேதல் என்னும் தாதுக் கள் அடையும் திற்பதும். அதுவேயே “காற்றடித்த” பழாதுக்குக் காதுய் கையுய் வையத்தாத் போல் வளர் சைத போடு”வதும் ஏற்படுகிறது.

இப்படிப்பட்ட தீய சாதத் தாதுவில வேணுமானால் ஏற்படலாமே! சை தாதுவே ரத்த தாதுவாக மாறாமல் திறந்து விடலாம். அப்போது ரஸ்தாது வில் அடுக தேக்கமும், ரத்த தாதுவில வறட்சி அங்ஙனம் ரத்தத்தின் குறைவு என்னும் தீய ஏற்படலாமே! ரத்தம் மாமிசமாக மாறாமல் ரத்தமாகவே தேக்கி திறவும்—மாமிச தாதுவில குறைவும் ஏற்படலாமே!

ஆமாம்! ஒய்வொரு தாதுவிலும் இங் விதமாகத் தாது விருத்தியும் தாது வின் அடிமும் ஏற்படலாம். ரத்த தாதுவின் குறைவு ஏற்படுகிறதென்று வைத்துக் கொள்வோம். இதனால் தாது பரிணாமமாகாமல் தீதக்கம் பெற்று திற்ப தாதுய் ஏற்படலாம். அங்ஙனம் ரத்த தாது தன் அளவைச் சீக்கெட்ட ஊட்டப் பொருளைச் சைமத்து, தான் திறத்திக் கொள்ளும் நிறைவு குறைவுபட்ட தரம் ஏற்படலாம். அங்ஙனம் மாமிச தாது தாது பேராக்கையிலும் ரத்த தாதுவைய அடியோடு பழியோசைவான அளவுக்குச் சரணடி எடுத்துக் கொள்

“மகன், நான் தீயவன் தங்கிப் போன
நடுத்தெரு, உன்மூன்று மூ அங்குடம்பு
நெய்யாக வந்ததே?”

“എന്തിനാ! നമ്മുടെ മണ്ണിലെ നമ്മുടെ
 ഉറപ്പിനോട് നമ്മുടെ, ഓ!”

ஆம் இவ்வுபு பெற்றதினால்தான் ஏற்பட
லாம். இப்படிப் பல காரணங்களால்
ஏதற்குமுதலு ஏற்படும். இதற்கெல்
லாம் காரணங்கள் அறிந்து சிகிச்சை
செய்ய வேண்டியவா? குடகிக்! ஆகா
ரத்தின் சத்துப் பொருளை உறிஞ்சிக்
கொடுப்பது போல், நான்க்களின் பரிசு
மத்திலும் ஒரு தாது கையத்தினின்றும்
சத்துப் பொருளைக் கொடுக்க, அதற்கு
அடுத்த தாதுக்கான உறிஞ்சுதலும்
இருக்கத்தானேயென்றும்? இப்படிவுகள்
உறிஞ்சுகின்றனவாம். நிறமமவுடன் -
ஏற்றமோ குறைவோயின்தி-சமனானில்
செயல் புரியும் தீவினை ஏற்படுத்த
வும்-அவை வாயும் ஒன்றோடொன்று
தக்க முறையில் ஒத்துழைக்கும். அவை
செயல் முயல்வதுதான் கிரமமான
சிகிச்சை குறைவாகும். குறைந்த தாது
வைபோல-கேது சத்துப் பொருளைபோ
உடனடிவாயும்-பெரிடவும் [அவசரமில்
லாமல் செலுத்திக் கிடுகிடுக்கி, விட முயல்
வது...? கட்டிக் கொடுத்த போதும்,
குத்திக் செலுத்திய அட்டளும் சத்தின்
ளாவும் தீந்தும்? ஆகவேதாம் உறிஞ்
சிகள் ஒத்துழைத்தால் [பரிசும் சக்தி
சரிவானபடி இயக்கினால்] உட்கவனலும்
என்ற புதுமொழி பிறக்கலாவற்று,
அப்படியில்கவாவிட்டால்...? நான்க்களின்
ஏற்றக் குறைவு ஏற்படுவது ஒவாத வினை
வாட்டாகத் திரும்ப. அரி போட்டதும்
ஏத்தம் வறும். திறத்திய சம நாட்
கொடுக்கெனாம்...? பழைய குருகுதான்.
மறுபடியும் ஊர்தான். இந்த ஒவாத
(ஊரி) வினைவாட்டும் போக்குகள்

(பின்னொலி) ஊர் என்னென்பது? குதறவா எத்தத்ததத் சேக்கபட உடையவாகச் செய்ய வேண்டிய (ஊர்) விவரமாத்ரோடு திற்காமல், அக் குதறவுக்குக் காரணத்துறப் போகவும், குதறி செய்து உருவிகளையும் சீர்ப்படுத்தப் பரிசுரம் எத்ததையப் பெருக்க) ஸ்வதரி செய்குத தாக் குதற.

ஆமாம், தயா! ஒவ்வொரு தாதையும் விருத்தியுமாகலாம், ஈனமுடாகலாம் என்றிருக்கிறீர்! அப்படிவானால், நமம் முதலான அழு தாதைகளும் விருத்தி அடைய நிலைகளில் ஒவ்வொன்றும் என்னைவரை குறிக்கிற தோற்றங்களிலும் எப்பவரைத் தெரிவித்துக்கொள், ஒவ்வொன்றிலும் எங்கள் சித்திரம் செயல்படுகிறது' என்று கேட்டிருக்கிறீர்னா?

அதை வேறு விஷயமாக ஏற்கலாம். இப்போதக்கு மாட்டை, மேதன் என்னும் தாதுகளை குறைபட்டால் மனிதன் உடல் மெலிந்து புயற்குருகியிருக்கிறது. அவை அதிகரித்தால் உடல் பலத்துக் காற்றடைத்தபழையதுகூட.

மாயஸ்தாது அதிகமாகப் பெருநூலாகும் காய்டர் என்றும் அபரீ என்றும் கனகண்டம் என்றும் சொல்லும் விவாதி ஏற்படலாம். கருத்திலுள்ள ரெத்திகள் அழற்சிபுறநுப் பருமனாகும் இரத்தோயிம். அப்பதம் என்றும் புறநுதோய் உண்டாகலாம்; அங்கெளம் ரீரத்திலுள்ள ரெத்திகள் அழற்சிபுறநுப் பருமனாகும் ஏற்படலாம். கருத்தகதச் சுற்றிலுள்ள பிரதேசத்திலும், துண்டகம், உயிது முதலிய இடங்களிலும் அச்சவியலான பருமன் ஆகிய நூலிகள் ஏற்படும்.

மேதகர் ஒன்றும் கொடுப்பு அதிகமாகும். மேற்கொண்ட குறிகள் ஏற்படுபின், மேதகம் சரிக்க நுழைவாத பங்கு ஏரமான ஒரு அங்கு, ஒப்பீதம் இன்னமும் உண்டாகும். சிறிது இப்படிப்பட்ட நடைத் தொகைப் போன்ற தொகைகள் செய்தாலும் பெருமூலம் காண்கத் தொடங்கும். இப்படி, பிழைப்பாகும், மாசுபடி, உலர்ந்தப் பிரதோசங்கள் மிகவும் பருத்துத் 'தொன தொன' வென்று தொகைகளாகும் தலைமை ஆறியவை உண்டாகும்.

தொடர்பு எக். இந்தக் கேள்வி...

"உடல் பருமனுக்கான விட மெலிற்
திருப்பதே விரும்பத் தக்கது. பருமனைக்
குறைக்க சுவத்தியம் செய்வது எளி
தல்ல" என்பது சான்றிரம். ஆயினும்
நாம் சில சித்திகளைச் செய்வதால், அந்
னாக ஓரளவு உடல் பருமனைக் குறைக்க
லாம். அந்த அளவு மீறிப் பருமனுக்கா
ல் திருக்கச் செய்யலாம். (தொடரும்)

Padmini Pragasini

டி.எஸ்.ஆர். & கோ

கும்பகோணம்

கார்த்திகைத் தீபாஞ்சலி!

தெய்வீகத் தேவதீடுவோம் :- கார்த்திகை
தெய்வீகத் தேவதீடுவோம்!
பொய் ஈழத் தீர்தீப்
புதுமைபாய் தெய்வீகம்
தெய்வீகத் தேவதீடுவோம்!

கோய்க் கோய்க் கோய்க் கோய்க் :- நவரவோய்க்
கோய்க் கோய்க் கோய்க் கோய்க்!
கண்ணம் தவம் தவம்
கந்திட வரமுதீதும்
கண்ணம் கோய்க் கோய்க்!

கோய்க் புனைத்தீடுவோம் :- அகிலோய்க்
கோய்க் புனைத்தீடுவோம்!
கோய்க் அகில அகில அகில அகில
கோய்க் புனைத்தீடுவோம்!

கோய்க் தூக்கிடுவோம் :- மாயகந்த
கோய்க் தூக்கிடுவோம்!
கோய்க் 'தும்' கந்தத்தீதும் மெய்க் தூகம்
கோய்க் தூக்கிடுவோம்!

தும்பம் தீர்த்தீடுவோம் :- பொருக்
தும்பம் தீர்த்தீடுவோம்!
அகில அகில
அகில அகில அகில
தும்பம் தீர்த்தீடுவோம்!

தும்பம் மனங்கிடுவோம் :- மனங்கிடுவோம்
தும்பம் மனங்கிடுவோம்!
தும்பம் மெய்க் தூகம்
தும்பம் தீர்த்தீடுவோம்!
தும்பம் தீர்த்தீடுவோம்!

—தமிழழகம்

தீப விழா

தமிழ் சீனிவாசன்

கார்த்திகை ஒரு தீப விழா
அவர் தீபத்தை எட்டிவைப்பார்

கோய்க் கோய்க் தீப ஒளி
கோய்க் கோய்க், தூக்கிடுவோம்,
கோய்க் கோய்க், தீர்த்தீடுவோம்
கோய்க் கோய்க் கோய்க் கோய்க்

'கோய்க் கோய்க், அகில அகில
கோய்க் கோய்க், அகில அகில
கோய்க் கோய்க், அகில அகில
கோய்க் கோய்க், அகில அகில

கோய்க் கோய்க், அகில அகில
கோய்க் கோய்க், அகில அகில
கோய்க் கோய்க், அகில அகில
கோய்க் கோய்க், அகில அகில

கார்த்திகை ஒரு தீப விழா
அவர் தீபத்தை எட்டிவைப்பார்

கார்த்திகை வாராள்!

தென்றல்

கார்த்திகை தென்றல் கங்குல் கிரிக்குது
கார்த்திகை தென்றல் கங்குல் கிரிக்குது
கார்த்திகை தென்றல் கங்குல் கிரிக்குது
கார்த்திகை தென்றல் கங்குல் கிரிக்குது

கோய்க் கோய்க் தீப ஒளி
கோய்க் கோய்க், தூக்கிடுவோம்,
கோய்க் கோய்க், தீர்த்தீடுவோம்
கோய்க் கோய்க் கோய்க் கோய்க்

கோய்க் கோய்க் தீப ஒளி
கோய்க் கோய்க், தூக்கிடுவோம்,
கோய்க் கோய்க், தீர்த்தீடுவோம்
கோய்க் கோய்க் கோய்க் கோய்க்

கோய்க் கோய்க் தீப ஒளி
கோய்க் கோய்க், தூக்கிடுவோம்,
கோய்க் கோய்க், தீர்த்தீடுவோம்
கோய்க் கோய்க் கோய்க் கோய்க்

முதுநிலை மத்திய வங்காள மேல்
நாட்டு விவகார இலாகாவைச் சேர்ந்த
திரு என். நாராயணசுந்தரம், செய.
அதிகாரப்பாபாதிக்கும் விவரம் நடந்தது.

திரு. கே. என். பொன்னப்பன் குமாரச்
சிறு வயதில் உத்தரத்திலும், கை,
கைது போய்க்கூடத் திருவிளையுறிய
புகழ் பெற்றவர்.

வழி

சென்னை சிமென்ட் பாக்ஸிங் கோத்திரம்
திரு. எ. வி. சுவாமிநாதன் அவர்களிடமிருந்து,
சென்னை, விருதுநகர், திருச்சி, திருவாரூர்
இவ்விடங்களில் உள்ள கட்டிடங்கள்.

தொழில் உதிக் காரியாலயத்தார்
மேல்த் திரு. தாமசுமிக்ரும், சேனா. ஐயர்
மிக்ரும் பழனியில் மேலு விமலசுமயர்
திருமலை தட்டத்த.

இதற்கும் தன அங்கீகரம் அளித்து, தன
வசம் இரு வம், சமீபமாகவேயுள்ள
புதுச்சேரி ரோ. சாலைக்குள்ளே, இரு பக்க
தரப்பாக்கும் இடமான தண்டிப்பேற்றை.

புத்தாடை புதுவையில் சென்னை
நீர் சாலைக்குப் புதுவாட்டும், சென். பிண
வீட்டும் விட்டுப் புதுவாட்டும் விவரம் சிறப்
பாக வட்டியுள்ளது.

பெருட் அம்மன் அம்பென்கையர் தந்த
நீடு ஸ்ரீராம் சி. அம்பென்கையர், சென்.
விவசாய நெய்ச்செய்தல் விவசாய சபைத் தலைவர்
தலைவர் தலைவர்.

தலைவர் அம்பென்கையர் தந்த நீடு
வி. நடராஜன் அம்பென்கையர் தந்த நீடு
அம்பென்கையர் தந்த நீடு, சென். இந்திரா
ஜகதீஸ் தலைவர் தலைவர் தலைவர்.

மனமகிகள்

நீடு தலைவர் அம்பென்கையர் தந்த நீடு
வி. நடராஜன் அம்பென்கையர் தந்த நீடு,
அம்பென்கையர் தந்த நீடு, சென். இந்திரா
ஜகதீஸ் தலைவர் தலைவர் தலைவர்.

விவசாய பண்டகையர் தந்த நீடு
ஸ்ரீராமசாமி அம்பென்கையர் தந்த நீடு,
அம்பென்கையர் தந்த நீடு, சென். இந்திரா
ஜகதீஸ் தலைவர் தலைவர் தலைவர்.

விவசாய துறையார் அம்பென்கையர் தந்த நீடு
வி. நடராஜன் அம்பென்கையர் தந்த நீடு,
அம்பென்கையர் தந்த நீடு, சென். இந்திரா
ஜகதீஸ் தலைவர் தலைவர் தலைவர்.

அம்பென்கையர் தந்த நீடு தலைவர்
வி. நடராஜன் அம்பென்கையர் தந்த நீடு,
அம்பென்கையர் தந்த நீடு, சென். இந்திரா
ஜகதீஸ் தலைவர் தலைவர் தலைவர்.

ஸட்சதீயம்

விஜயத்திற்கு ஒன்றியம்
பிடிக்கவில்லை. தெற்கு சிவநய
வெறுப்பையும், விரோதத்தையு
ம் வைத்துக்கொண்டு செல்
யும் இந்தப் பிரார்த்தனையைத்
தெய்வம் ஏற்றுமா என்று அவ
ளுக்குச் சந்தேகம்தான். அது
எப்படி அறந்தாலும் வீட்டில்
பிறந்த பெண்ணை, உள்நுழை,
ஒழுகி வைத்து விட்டுப் புகுந்
தும் பிரார்த்தனையும் தெய்வ
மில்லை என்று யார் அருதார்
கள்? உலகம் சிசிப்பது ஒரு புறம்
இருக்கட்டும். அவள் உண்மையே
ஒப்பில்லையே!

ததரியத்தையெல்லாம் ஒன்று
நிரட்டிக் கொண்டுதான் சிந்தா
மணியை தெருவ்
கிணம். அப்போதே
சாமாக்கிவிட்டு சரி
பார்த்துக் காக்கிட்டு
க் கொண்டிருந்த
சிந்தாமணி, "என்ன
விஜயம்! த் தவாரர்"
அர்ச்சகர் வந்து

சூர்-எஸ். ஜானகியார் -

சொல்லி விட்டுப் போகிறார். தாலும் புறப்பட வேண்டிய
தான்" என்று புன்னகை புத்தார்.

விஜயம் பெற்று விழுகிறதும், "சொல்லுகிறப் போவதற்கு
முன்னால் ஜானகியையும், மாயங்கிணையையும் ஒரு வார்த்தை கூப்
யிட்டு விடுவோம்!"

"விஜயம் உன்னுடைய வேண்டியப் பார்த்துக் கொண்டு
போதி" என்று இரைந்து எத்திரி சிந்தாமணி.

"இதையும் என் வேண்டியம். இதோ பாருங்கள். அன்னாள்
தக்கவர்களுக் கூவிரம் இருந்தாலும், தாக்கிடு, நீக்கம்-ஒரு
தாய்க் குழந்தைகள் - ஒன்றும் விடுவீர்கள். தடுமிக், வாரார்
பெண்ணுடைய எய்தித்தான் பூமி கிறும். அப்படியும் ஜானகி
உக்கிண என்ன சொன்னாள்? நீக்கம் மாயங்கிணையும், கைத்
தாளும் ஒடுமியைப் பிடித்துக் கொண்டால் உடல் பிறந்த
யாரும் கூடப் போய் விடுமா?"

"உன் பிரார்த்தனை திறந்ததென். எனக்கு என்னாய் தெரிந்து
தானிருக்கிறது. அகம் என்னுடைய பிறந்திருக்கலாம். அந்தத்
தொறுத்துக்கு தான் செல்வ வேண்டியவாதச் செய்தாவிறா.
இனி அங்குக்கும் எனக்கும் எந்த உறவும் இல்லை. இதய சத்
தம் இவ்வாதவர்களை, என் கிழ்ச்சியை அறும்பிறவர்களை
வாராயிருத்தாலும் அண்டகிட மாட்டேன்!"

"இப்படிச் சொன்னால் ஆவிறதா? நீக்கமும் சொன்னீர்கள்;
அங்கும் எத்திரார். யாருக்கும் போய் வேண்டியம் வார்த்தை திதா
யம் தவறுகிறதுதான். அதற்காக ஜானகியை..."

"ஜானகி, ஜானகி, ஜானகி! அந்தக் ரோதகி முட்டும் இலே
கப்பட்டவனோ? அந்த மகடயன் அன்னாடி போக போகிறதும்.

அப்படி பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு போகிறாள்! அழைத்து வந்தது, தங்கு எங்கையோ பெருந்திருவிழை. தங்கிய நாகத்தையே வானத்தில் நான். பெற்றுப் போட்டுவிட்டு அப்படியே போனபின் அழைத்து மட்டுமே இல்லாதிருந்தால். நான் இருந்த இடம் புற மூலத்திருக்கும். அவரை மரியாதைக்கு வந்த வான் போகட்டாது! என்று ஒரு வார்த்தை சொன்னது தங்கி இவன் அந்தக் கருவத்தே. அழைத்து குழுவை அவைக்காரர் வேலியே குடியும்? நான் இனி எதற்கு அழைக்கு? அவன் உதவு எங்கேயும் வேண்டாம்."

அதனால் உதவ வேண்டும் என்பார்கள்.

கேள்வியை கேட்டு அதற்கு உதவாது இருந்து சிங்கிலிங்கியை புத்திர ஒரு பெண் என்று சொன்னால் சொன்னால்? யாருக்கு தெரியுமோ? ஒரு பகலில் அழைத்து: எதிர்ப்புறம் வணக்கம், தங்கையோ திரைத்து வார்த்தையில்; பெற்ற தங்கியுடையதால் விவாதிக்கிற சித்தாமணி. அழைத்து வந்தது புறத்திலே வந்தது சொன்ன குடியை? அவரை எதிர்த்ததால் குடியை? அந்த மனிதரும் சொன்னால் கேட்கக் கூடியவர்தான். மருமகன்; பாராளுரை.

ஒரு பெட்டி வைத்தாலும், உதவித்துப் பாடுபட்ட மாயத்திலும் வருவாதினா வாய் தட்டிக் கொண்டு யாருக்கு சொன்னதற்கு, குத்தாய் தாவித்து வருவதில் விட அந்த வருவிய வாய் அதில் வந்த வந்தான். மாயத்திலே உதவிப்பதும், அதிலே திரைத்துவிட உபயோகம் வந்தபடி வைத்தாலும் பதக்கத்தில். அதுவும் அவர் வாய்தான் சிங்கிலிங்கியை பெட்டிக்கு சித்தாமணி அறிந்த அகத்தார். ஒரு பெட்டி தங்கியே அது உதவிது; நான் பெருத்ததற்குமாய்த் தருவதை வந்ததில் சொன்ன வேண்டும். இவ் தங்கையோ அவர் ஒரு வாய்த்தையே கொடுத்த விடக் கூடத் தான். மரியாதையாகப் பெற்றுக் கொள்வதே அது வந்த சித்தாமணி வில் வந்தது. 'யாருக்கு தங்கியில் தங்கியில் தங்கியே தங்கியே வேண்டியதில்' என்று மாயத்திலே குத்தாயினார்.

அந்த சமயம் அவர்கள் படுத்த படுத்த, பந்தப் பந்தவிய உதவியில். வந்ததே தடுத்த விட்டது.

"எதிலே போகிற வந்ததற்கு உதவிட்டுப் பெண்ணை கொடுத்தப் பதிலையே தந்தால் போய் விட்டது!" என்று சித்தாமணி சித்தாமணி.

"எனது தங்கியே உதவத்தே வந்த தந்த எதில் சிங்கிலிங்கியை பெண்ணுக்கும் சொத்து வந்தது போகிறது? உதவி கொடுத்த வந்தது என்று இங்கியை? தடுத்தது கொள்வோம்" என்று படி இவ்விலி விட்டால் மாயத்திலே, மனிதர் மகனாக. இவ்விலி விதவியே, துணையோ போ என்று இருந்தது?

ஒரு பெட்டி உதவித்து படுத்தது கொண்டு விடிக் கிடைக்க சித்தாமணி. "நான் பெற்ற பெண்ணுக்கு அப்படியே வேண்டாம்? வந்தது ஒரு குழந்தை இவ்விலி

என்றதால் இவ்விலிக்கு இவ்விலி. இப்படித்தேய்வோம் அந்த பெண்ணுடைய பெண் விருந்தை. வந்தது குழந்தை தந்த தாதுமே; தந்தையிடமும் சி. வந்ததில் குழுவை தந்தது உட இவ்விலிக்கு விட்டு வந்தது மாயத்திலே" என்று குழந்தை.

இத்தாமணியை பெண் பதிவாக என்று வந்த விபத்தே. உதவித்து வந்த, தந்த தாய் வந்தது. மனிதையையும் அழைத்துக் கொண்டு, அது மாதங்களை தாடுவதில் வந்ததால் பெண் விட்டு வந்ததில் மாதங்களை வந்த திரைத்தே.

இருந்ததற்கு, குழந்தை கொடுத்த விட தங்கியே திரைத்தார். அந்தேனும், அந்தையேயாவும் பெண் அழைத்து வந்தது—உதவித்து இருந்தது தங்கையே அழைக்காமையேயாக. விதவத்தல் பெண் குழந்தை வந்த தந்தை வந்தது இவ்விலி.

இருந்ததால் தந்தது அந்த. இருந்தது தங்கியே திரைத்தாலும் அந்த வருவிய குழுவிலும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு மனிதர் வந்தது சித்தாமணி பதிவாக. வந்த தந்தை வந்தது பெண்ணை வந்தது வந்தது.

யாருக்கு உதவித்து ஒரு பெட்டி வந்தது இப்போது சித்தாமணி, வந்ததால் சித்தாமணிக்கு, மிக வருத்தத்தால். 'சி. சி. திரை' என்று வந்தது. வந்ததால் விடத்தில். வந்தது தந்தது. 'வந்தது தெரியும், போ' என்று அவர் விட்டதும், வந்தது வந்தது விதவ வந்தது வருவிய வந்தது இருந்தது. 'யார் வந்த?' என்று விவாதித்தார். "கொடுத்தது அந்தையே அப்படியாவும் போகிறதாம். கொடுத்தது போகிறது. வந்ததற்குப்போகிறேன், இனி தங்கியே வருவியவந்தது" என்று சித்தாமணி.

மேலும் கருத்துச் செலுத்து.
மேலிடுதல், குணம் பெறு
பெறுதல் என்பன
ஒரு விதம் உண்டே.

எல்லா நேரங்களிலும்
உயர்ந்த நிலை
உடைய ஆயுதத்தின்
உண்டே.

ZANDU

சர்வவெப்பிராஜ்

சேஷியம்

இவ்வுடல் பரம்பரையாக
மேல்க்கல் உண்டே.

சேஷியம் சேஷியம், மலர்-28.

சேஷியம்

மேல்க்கல் உண்டே, ஏற்றத்தையாகக்
கதையப் புட்டிக் கொண்டு போவார்களா?
நீங்கள் முதலில் போவாள், நான் நான்
செய்கவியுள்ளதுத் தாய்ப்புயம் கொடுத்த
விட்டுச் சிறிது நேரத்தில் வருகிறேன்."

"ஐயோ ஐயோ" என்று வந்தது விஜயத்துக்கு.
இருந்திருக்க உபகாசம், உத்தப் பட்டினி என்
பது மட்டும் காரணமில்லை. காவலிலிருந்தே
அவன் மனம் ஒரு நிமிஷம் இல்லை.

முற்றத்த ஹார்த்தியெனது. ஜாஸியின்
பின்னாக்கு, அன்று பிறந்த தான். மூன்றாம் வரு
ஷம் அவன் பிறந்தான். அட்டவயா! அன்று
தான் எவ்வளவு குதூகலம் விட்டது! சித்தா
மண்தான் எப்படித் குதித்துக் களித்தார்!

மாமம் பெருங்க தெருவா, ரோஸினி நட்சத்
திரத்தில் முற்றத்த பிறந்து கல்கல் போயி
றேன்" என்று ஜாஸி தவித்துப் போனான்.

"ஐயோ ஒரு நட்சத்திரத்தில் பிறந்து
தானே ஆக வேண்டும்? மாமாவுக்கு ஆனது
என்றால் ஏதாவது எந்தப் பரிசாரம் (ரோஸினி)
இந்த நிலைக்கு மாமா அட்டிக்கக் கொள்ளக்
கூடாது" என்று ஆறுதல் சொல்லிச் சொல்லி
விஜயத்துக்குக் கூட அதுதான் போய்விட்டது.

ஆனால், இருந்திருக்க நட்சத்திரத்தில், ஹார்த்
திகைத் தீபம் ஒளிபரப்பும் அருவிய அத்த
மாலைகளில் பிறந்த முற்றத்த, காவலவர்
மனத்தில் எவ்வளவு இன்ப ஒளிகளும் எட்டாத
ஹார்த்தியெனது மனத்தில் இருந்தது. ஹார்த்தி
யெனது எந்தத் தருவிக் கொள்ள விஜயத்
திக் உட்காறும், உட்காறும் துடித்தான்.

விஜயம் பெருமூச்சு விட்டான். முற்றத்த
கல் பார்த்தே ஆறேழு மாதங்கள் ஆகி
விட்டன. அவனுக்கு வயிற்றை எண்ணினான்
செய்தது. போன ஹார்த்தியெனது கூட,
ஹார்த்தியெனது ஆண்டு நிலைவு, எவ்வ
வயோ மிகைகையாகப் பெருமையும்கொண்டு
யும் போகக் கூடியதே! அவன் எவ்வளவு
கண்டவர்களை, இப்படி ஒரு கிபர்தம்
நினைத்துக்கொண்டான்.

விஜயம் உறுதியுடன் எழுந்தான். தட்டில்
பூ, பழம், வெற்றிலை எல்லாம் எடுத்த
கைத்து விட்டுப் பிரேமத்தை நினைத்தான்.
மேலாக இருந்த தன் வரிசைப் புடகவைய
விஜயம்! ஜாஸி இருவருமே ஆசைப்பட்டு,
மாதிரி சொல்லி செயல்படுத்தினான். அதன்
முற்றத்த விஜயத்தில் இருப்பில் ஏதிர்த்தான்.
மத்தென்று பிரேமத்தில் இருந்தது. அப்படியும்
தெருவம் எந்த எந்தவோ என்னவி அறிவி
யது. புடகவைய இருந்த இடத்திலேயே
கைத்துவிட்டுப் பிரேமமும் இருந்தது ரவி
கைக்குச் செருகிக் கொண்டு கையு் கையு்
மாமம் கொண்டு விட்டான் விஜயம்.

சேஷியத்தில் அறிவிக்கும் முற்றத்த அவன்
காரம் கூட ஆகிவிட்டது; அச்சுடன் ஆரம்ப
மாதிரி விட்டிருக்கிறேன்! கொள்ளும் கொள்ள
படி வருகிறதில்லை, மே! இந்தப் பெண்களே
இப்படித்தான்" என்று இன்னும் கோவித்துக்
கத்து சேராத விஜயத்தைக் குறித்துச் சளித்
துக் கொண்பார் சித்தாமணி. அவர் மனம்
நிம்மதி கிணங்காமல் தவித்தது. அவர்காரம்
முடிவாததுடன் பிரேமத்தை ஒரு முறை
கையில் வரலாம் என்று எழுந்தார். எவ்வளவு
ஒளி.மேல்க்கல்! ஜாஸியின் கைக்கும் கட்ட

‘பத்திசு கடைசிப் பகுதி சேறுவதும் தான் ; இன்று கிடைக்கும் அறிவும். மூலம், முழுக்கு என்னும் இருள் எக்பிதவியிற் முழுப்பு பெரு மானிற் கருகித் துளி விழுவது. எவ்வாய் அவர் கைக்கவியம். ‘மூருகா! உன் கோனிக் முழுதும் விழத்தெதிரிய இருள் மலத்தில் இருள் மூழ் விடாடுத’ என்று உகமம் உருகு வேண்டிக் கொண்டார். ஏனோ அவருக்கு அழகைப் பிடிட்டுக் கொண்டு வந்தது. அவர் தெருவின குழத்திருக்கும் இருள் அழையா ?

‘முழந்தைக்கு - கார்த்திரேயனுக்கு உடல் தலையிலும், நிமிஷாஸியாவாய், சோம்பக் கருணமாய் நிமி. மார்பின்கீழும் பத்து தாட்டினாள் காரிக் இவ்வீடு’ என்று சொல்வித் தான் அந்த ஆள் அழகுத்தான். அந்தி மலரும் வேலைவிக் பாராட்டல் கைக்கவியம் தன்னை இனி பாடுகின்றது; பாடுகின்றகூடாது கைடு அவரை கிரட்டிவிட்டுக் கோலிவாக்கு வந்தார். அவர் வேண்டிய அமைதியைத் தெய்வத் திருச்சான்றிகூட அளிக்கவில்லையே! “உகம் இவ்வளவு கந்தென்று, உன்னா? கார்த்திரேயன் உன்னை உடல் முழந்தை இவ்வியா? என் குணிகக்கு ‘இவன்’ என்று கொழி மலியாவே!”

சித்தாமணி தன்மையப் பிடித்துக்கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டார், தட்டினுமார்த்தியின் கைவிழியிலேயே.

“அன்னாது நீ கோலகாரா, என் குழந்தையைக் கொண்டு விட்டாயே பாவி. என் குலவின்க்கை அனைத்து விட்டுக் கோலிவிக் ஸட்டியம் ஏற்றி கைக் படை? உகந்த தெய்வம் கம்பா விடுமா?”

தூதனிட தலைகீழ்க்கொண்ட அழகு கந்தாடி லுள் அவர் நினைவிட; அவர் மன்கூட வேடித்து விடும் போலிருந்தது.

யழி முழுவதும் ஆசனியத்தான் நின்று பாசப்பவர்களைச் சித்தம் உட்கூட செய்வாய்க் குடி வந்தவரை உகனே துழைப் விடாமல் தடுத்தது தன்மனம். ‘என் வந்தாய்’ என்று அந்த மனிதன், மார்பின்கீழ் மகாமேரு கெட்டு விட்டாகு!..

ஆனால் பாசம் என்னவந்ததெனிட பெயலாக்கி நின்று. எவனே தூதனிடின் விட்டுக்குள் துழைத்தார்.

“டாக்டர், எப்படியாவது என் குழந்தை கைக் காப்பாற்றுங்கள், டாக்டர்!” என்று அழுது அரத்திலுள் தூதனிட.

“இரண்டு இவ்வுருக்கள் போட வேண்டும், தூது குப்பாவதும்.”

“இத்தாருக்கள், டாக்டர். பணத்திற்குப் பதில் இதை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். தூது குப்பாக்குக் குழைவாது. எடுத்துக் கொண்டு சிகிரம் கனிட் போடுங்கள்” என்று உறி விட்டுப் பெட்டியைத் திறந்து ஒக்கி உவந்த குரு, வேனலிக் குத்துவின்க்கை எடுத்து அவர் கையடியில் வைத்தான்.

“தூதனிட! சிறுப்பு போமனிகு” என்று அடட்டிய விதயம், பரிவினிகுத்து புத்தம் புதிய பச்சை நோட்டு ஒக்கை நீட்டியபடி, “டாக்டர்! பணத்தையப்பற்றிக் கவனி இவ்வீடு, குழந்தையை நீங்கள் பிழைக்க வைத்தால் போதும்” என்று உறினான்.

விதயம் தூது குப்பா நோட்டை நீட்டின கைக் கண்டு தூதனிடின் உகமம் தன்நியாயம்

ஆயுதம், பிராணகாப்பம் நிக்சோடர்ம நிவந்தக

ஆயுதம், பிராணகாப்பம், துயரோலுத் தான் முக்கத் திணறல், இருபம், தும்பம் முக்கைட்டி உபகதனாக் அயுதிப் படும் பண்ணாடிக் கணக்காவனவர்கள் இப் பொது மீமன் டாரோ (Mondaro) அருகிற் அற்புத நிவாரணம் அடை கிருர்கள். இந்த நனை, கிருஞான அமெரிக்க மருத்து இரத்தத்தில் யழியை கவாசப் கபகம், கவாசக் குழாய்கள், முக்குக்குச் சென்று அங்கு செட்டியாக அடர்த்துக் கணிகை இன்கிக் கரைக் கிறது. இவ்வா நீக்கக் இருமல் தும்பனில்தி கவமாசக் கவாசத்துக் குழந்தையோய் துய்கவாம். வெயிற் புடம் மெண்டாரோ (Mondaro) காரிக் குக. திருப்பி இவ்வுருக் பணம் வாய்க்.

நிக்சோடர்ம நிவந்தக நிக்சோடர்ம - 3 கைக் அருக் நிக்சோடர்ம நிவந்தக

நிக்சோடர்ம (Nixoderm) முதல் முத லில் உபயோகிக்கத் தொடக்கியதும் முகப்பருக்கள் எவ்வாய் மாயமாய் மறை வத் தொடங்கின்தான். இவ்விருவே நிக்சோடர்ம (Nixoderm) உபயோகி வர்கள். கிரைவிக் உகன் எருமம் கிருது வாகவும், வறுமழப்பாடவும், மரம் மறு கின்றியும் ஆகவதக் காண்பீர்கள். நிக்சோடர்ம (Nixoderm) எருமத்தில் பிற ஏற்பும்குமப்பருக்கள், கிரைவிகள், தேமக்கள், கரப்பாசம், படை, எட்டிகள் இவைகளுக்குக் காரணமான கிருமிகளை யும், பூச்சிகளையும் கொக்கும் ஒரு புதிய முறை. இவ்வுரு உகன் கெயிங்குட கிருத்து நிக்சோடர்ம (Nixoderm) வாக்ருக்கள், முகப்பருக்களை ஒழித்து உகன் எருமத்தை கத்தமாகவும், கிருது வாகவும், வறுமழப்பாடவும் செயல் உத்தர வாகும். அங்குக் Nixoderm கெயிற் பெட்டி இவ்-காரிக் கை அருப்பிலுக், எருக் உபகதனாக்குப் பணம் காபல்.

நிறைந்தது. கங்கை கங்கை அப்படியே அயர்ந்து விட்டாள். "ஜானகி! இங்கே வா!" என்று கூறிவிட்டு, கமையகரையில் புருந்து என்னைப் படுத்து வந்து நிரிவிட்டு விளக்கிறதற்கு விஜயம். "அழாதே, ஜானகி! குழந்தை பிழைத்துக் கொள் வாள். எழுந்து நெற்றிக் குட்டுக்கொண்டு கயாமிக்கு தமஸ்காரம் செய்" என்றார்.

"மன்னி! என் விட்டிய அணை இருந்த விளக்கைக் காத்த நீ என் தெய்வமில்லையா?"

"உண்மையான பேச்சு, நீக்கின எங்கள் தெய்வம். ஊர் ஊராகச் சுற்றிக் கொண் டிருந்த-எனக்கு ஜானகியின் தந்திரிடைக்கொண்டே இங்கே. நினைவான, நல்ல வேளை விடைத்து விட்டது. நம் கஷ்டம் தீர்ந்தது என்று

ஜானகியிடம் சொல்ல வேண்டும் என்று வேக மாசரயிலுயர்விரித்து வந்து கொண்டிருந்த வளைத் தடுத்து நிறுத்தி டாக்டர் எங்லா விஷயங்களும் சொன்னார். எனதயும் மனத்தில் வைக்காது, எங்கே மன்னித்துக் குழந்தை வைக்காத்த உங்களை பெருந்தன்மைக்கு மூன் தான் வெறும் குப்பை..." என்றார். கைத் துணை அணைத்தபடியே உங்களை புருந்த மாப்பிடுகிற, என்னோர் பெருமை.

விஜயம் ஏற்றிய விளக்கொளியின் தெளி விலே முருகன் படத்தில் பதித்திருந்த சிவப்புக் கற்களிலிருந்து செய்வோன் பெருகிச் சிதறி வது. மாப்பிடுகிறதும் மைத்துனரும் இன்னத்த கொவத்திக் வரக்கண்டு அன்முகப் பெருமான் கலிரென்று சிரிப்பது போலிருந்தது.

ஜம்மியின் "லிவர்க்யூர்"

குழந்தைகளின் எல், குலக்கட்டி, விவாதிசுக்கு மாதாந்திர விஜயம்

எனது காலக்காலமாகக் காலகாலம், சோகலிவந்ததன் மூல்கிட்டு என் டாக்டர் சித்தக்கட்டி, இடக்கனிக் குப்போகு மாதமும் குதிப்பிட்ட நேதிகனிக் விஜயம் செங்கிசு. அப்போலுது அனகர தேரிக் கைத்து ஆனோகிக்கலாம்.

அனோகிக் தேரிக் குதிப்பு:—கால 3 முதல் 11 மணி வரை; கால 3 முதல் 5 மணி வரை

கால 3 முதல் 5 மணி வரை	1 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	செங்கட்டி மெழுகல் கட்டோர்ல்
செங்கட்டி	2 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	கோவாதுத்தார் கட்டி, (பிராஞ்சு)
செங்கட்டி	3 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால கட்டி, (பிராஞ்சு)

திருப்பதி	3 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	கோவா ஆகப்பத்திரிக் குதிக்க
கோவாதுத்தார்	4 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	ஆர். எல். காலகால & கோ., கெயில்கட்
		செங்கட்டி & கோ., (நாடார் மார்ஷல்)

காலகால	5 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	நாடார் & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	6(3-30 to 3-30 மார்ஷல்)	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	7(4-30 to 4-30 மார்ஷல்)	நாடார் & கோ., கெயில்கட்
புதுகி	8(5-30 to 5-30 மார்ஷல்)	காலகால & கோ., கெயில்கட்

திருப்பதி	9 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	10(3-30 to 4-30 மார்ஷல்)	புதுகி & கோ., கெயில்கட்

காலகால	7 & 8 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்
		காலகால & கோ., கெயில்கட்

காலகால	9 (8 to 9 மார்ஷல்)	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	10 (10-30 to 12 மார்ஷல்)	காலகால & கோ., கெயில்கட்
காலகால	11 மார்ஷல்	காலகால & கோ., கெயில்கட்

திருப்பதி	10 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்
	11 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்

காலகால	12 மார்ஷல்	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	13 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	14 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்

காலகால	15 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	16 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	17 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்

காலகால	18 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	19 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	20 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்

காலகால	21 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	22 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	23 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்

காலகால	24 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	25 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	26 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்

காலகால	27 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	28 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்
கோவாதுத்தார்	29 கால 3 முதல் 5 மணி வரை	காலகால & கோ., கெயில்கட்

மீ மத்தும் மீ சத்தி மில்லம் நகரவாசினி

மு. சந்திரன் நாயகம்

சக்தி சிஸ்குகளை உபயோகித்து
விசேஷ தினங்களை
கொண்டாடுங்கள்

சக்தி சிங்குகள்

ஓர் போதகர் தயாரிப்பு
தூர்த், கிரேஸ், ஸாட்சுஸ், டிபெடர், கைமன்
நாளை நமக்கம் நிகழ்த்தும்.

புதிதில் உருவாகிய அமைப்புகள்:

நரஸு காபி

அருந்தி அதன்
பிரத்யேகமான ருசியை
அனுபவிப்புகள்

மாணுல் மார்ஷல் கிரீம்
கோ. பிரைவேட் லிட்.,
சென்னை 6 சென்னை

NCE-21 ATM

தசை வலியா?

நோபெயின்

வலியை வேகமாக
நிவர்த்திக்கிறது

கொந்தர்மான சைவத்தின்
பிழைப்புகள்

ஒரு கணத்தா மேலும் தயாரிப்பு

நோபைன் புதிய சிஸ்டம் டிரோட் மார்ச் விறகில் அறிமுகப்படுத்தப்படும்
தென்னிந்திய ஆபீஸ்: 5/149, பிரைவேட், சென்னை - 1

இவ்வாற்தாம்கோட்டை ராக் காச்சி அம்மன் கோயில் முகப்பில் திருநாள் கூட்டம் நெரிந்தது. இதற்குப் பாய்க்காணிகளை ஏற்கும் வெள்ளைப் பாளையங்களுக்குப் பக்கத்திலிருந்த பெரிய வேப்ப மரத்தில் மீதுநாள் அத்தனை கண்களும் மொய்த்திருந்தன.

"சத்தம் ஊட்டாதிங்க! அதோ, வந்திட்டாங்க கோயில் அடிமைக்காரங்க!" என்றார் கூட்டத்தில் பலர்.
காப்புக்கட்டுத் திருநாள் தொடங்கி வைத்து, தேரோட்டம் முடித்து வைத்த பத்துநாள் விழாக்களும் காற்றூய்ப் பறந்து அன்றுடன் நாட்கள் எத்தனையோ கழிந்து விட்டன. ராக்காச்சி அம்மன் குல தெய்வமாக இவ்வியலீடுகள் அய்யலில் அனந்தம். கோயிலுக்கு உடைமைக்காரர்கள் ஆறுகரைத் தலைக்கட்டுக்காரர்கள். அவர்களுக்குத் தலைமை கங்காவலி. அக்கரைச் சீமை

ராக்காச்சி

சூவை

துவரெவியலில் தேயிலைத் தோட்டம் சேகரித்துக் கொடுத்த பட்டம் அது. கங்காவலி எள்ளுத்தான் எல்லோருக்கும் விளங்கும். முத்துச்சாமி சேர்வை என்றும், சேக்கிரம் பெயரும் தபரும் பொது மக்களுக்குப் பிடிபட மாட்டாது.

விவ வண்டியினின்று மே இறங்கினார் கங்காவலி. இவையகச் சீமை அளித்திருந்த உடலுரம் இன்னமும் அவர் உடம்பில் தேய்விருந்தது. கையில் வைத்திருந்த ஜரிசைத் துப்பட்டாவைக் கழுத்தைச் சுற்றிப் போட்டுக் கொண்டு வெள்ளிப் பூண் இட்ட கைத்தடியைச் சுற்றியவாறு ராஜநடை பவீன்று வந்தார். கைகூப்பப்பட்ட அன்புக்கு மரியாதை செலுத்தினார் கங்காவலி. தாவின

சீத்திரியைக் கெடுஞ்சான்றிடையாக விழுந்து எழுந்தார்.

ஆறுகரைக்காரர்கள் புடைசூழ விகப் பவகையில் சீத்திரிக்குத் கங்காணி கூட்டத்தை ஒருமுறை போட்டம் செலுத்தினர். "ஆ! பனா! அடோ இருக்கான் வீரப்பன்! எங்கே போயித்தான்? பனா! அடோ நித்திரையே அவன்!"

★

பூதநாள் இரவுக் காட்சி ஒரு விசித்திரம். காற்றும் மழையும் வந்ததுத்தான். ஊர் திரியோடப்பட்டது. இரவு பத்து நாயிகைப் போலுதுக்கு மேலே இந்தக் கூடம். இயற்கை அங்கியில் தெய்வத் திருவிளையாடலுக்கு நேரம் உண்டா? காசும் உண்டா?

ஊரின் சிழக்குக் கோடியில் எங்கே சொக்கிக் காலம் நீண்ட ராக்காச்சி கோயிலின் சந்நிப் பார்த்த கங்காணி சந்நத் தொலை நடந்தார். அவருடன் இரண்டு ஆட்களும் சென்றனர். சொக்கத் தெய்வம் கங்காமயில் செம்மண் கெடீப் புதுப்புலக் வெண்கலமாக வடித்தகொண்டிருந்தது. அதற்குத் தெற்குப் பாரிசுமாளா நீண்ட பெரிய வெப்ப மரத்தைத் தேடினார். என்னும்! உன்னிப்புடன் பார்த்தபோது, மின்னல்வெட்டு அருகுக்குக் கூட கொடுத்தது. திசைப்புறச் சாய்ந்து விடத்தது அந்த மரம்! அம்மனுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களில் அதுவும் போய்ந்தது. "ஏயே மூக்கா! எடுக்கவேண்ட நம்ப மொட்டை வண்டியை ஒட்டியார்த் இந்த வெப்ப மரத்தை ஏதென்கிட்டுப் போய்க் கோயில் வரையில் போட்டுப்போ! எதுப்பா, நீயும் அங்குக்கு ஒத்தானை செய்யவேணும்!" என்று அவர் இதமாகப் பேசி வாய் மூடவில்லை; உப்பிடு தொலைவிலிருந்து ஏதோ பேச்சொளி வந்துகிடைத் தொட்டதை உணர்ந்தார். உடல் வந்தவர்களை அங்கேயே நின்றுகிட்டு ஒன்றியான அவர் நடந்தார். சச்சுசெடிப் பந்தைவாழ்க் குள் கவனித்தான் அடித்துப் பார்த்து விட்டு மறைவாக உட்கார்ந்தார்.

இரு குரக்கள் எழுப்பின.

"கோயில்தான்! ஒரு தானியவாய்ப்பு அடிச்ச சொல் ஓடுதேன். நீ எங்கேயிக்கு வந்தியானா, அப்பானே உன் உயிரு உன்ருடையதிலே! எனக்குச் சேர வேண்டிய செவ்வியத் தான் அடிச்சப் பதிகக்கெட்டோ! இப்ப இந்த ஆத்தா கோட சொத்தைவும் கொண்டு போகப் பாரக்கொயா!"

"டே வீரப்பா! உன் பயமுறுத்த வேண்டாம் எங்கிட்டச் சாவானா. இது பங்காளாட்டு நவியாக்கும்! தானே பெரிய

எத்தன்! எங்கிட்டே நீ போய்க்கு வந்தாய், வெண் முடிவா? ராக்காச்சி சொத்து இது. இந்த வெப்ப மரம் எனக்குத்தான் சொத்தம்!"

"யாரு முன்னடி வந்தது?"

"இங்கே, நான்தான்!"

அருகில் நின்று கொண்டிருந்த இரண்டு மொட்டை வண்டியை மின்னல் காட்டியது. பேச்சிலுடே வண்டியை ஊர்ந்தது. சீத்து விடத்த வெப்பமரத்தைத் தாக்கிப் புரட்ட எத்தனிக்கையில், இரு வண்டிப்பட்ட சீத்துகள் ஒளி மின்னலில் பறந்தது. வண்டிக்கு நாவலராக ஆட்கள் மெய்பி எழுந்தனர்!

"வீரப்பா! டே! மரத்தைத் தொட்டே உன் எதும்கை முறிக்கப்படுவேன்!"

"டேய் கோயில்தப் பவனா! நீ இங்கிருந்து எட்டிப் போடா!"

வண்டியை ஆரம்பித்தது.

கங்காணி ஓட்டமான முடிவா. உட வந்தவர்களும் தூகாட தெரிந்து கொண்டு முடிவார்கள்.

கவனித்தவர்கள் ஒளியில் வீரப்பனும் கோயில்தனும் தூகாம்பரமாகத் 'தரிசைம்' அகித்தார்கள்.

"ஏயே எதுப்பா! நீ மரத்துக்குக் கால விடு! மூக்கா, நீ இப்பவே வண்டி கொண்டாத்த இம் மரத்தைக் கொண்டு போய் ஆத்தா சந்நிதியே இறக்கிப் போ! அப்போம் இவர்களைச் சேன்றிப்பரிசை வாருக்குத்தான் ராக்காச்சி சொத்தியை உன் கைக்கிறதற்குத் தெய்ய வருதானா பாரக்கலாம்!" என்று எச்சரித்துவிட்டு ஆத்திரத்துடன் மறைந்தார் கங்காணி!

★

கங்காணி ஊர் மக்களை ஒருமுறை மூழ் நோக்கினார். "ஏய் போட ஆரம்பிக்கலாமா?" என்றார்.

உட்கம் "ம்!" கொட்டியது.

ராக்காச்சி அம்மனுக்குச் சொந்தமான வெப்பமரம் ஏதென்கு விடப்படு மென்ற செய்தி தழுகு மூலம் அதில்க் கப்பல வேண்டுமென்ற உத்தரவிட்ட கங்காணியின் குரல் அந்தப் பொதுக் குரலின் 'ம்' ஒளியில் சந்நிராவித்தது. அவர் எழுந்தார்.

"ராக்காச்சிக்கு உடைமையானது இந்த வெப்ப மரம். நேற்று சந்நிதி அடிச்ச புயலியே விழுந்திருக்க! இந்த மரத்தை ஏயம் போடப் போதேன். இதிலே கிடைக்கிற பணம் ஆத்தா குடைவ உண்டியலில் போடப்படும். ஆகையினால், தேவைப்படுகிறவர்க்கு தனித்து கெட்டலாம். போன வருடம் அப்பான் பிரதானமான எதுயிச்சம் புழம் தூறு குபாய்க்கு ஏயம் போன

தென்பதை உங்க
வினே யார்தான்
அதற்குள் மறத்
திருக்க முடியும்?
தாயே! எல்லாம்
உன் சொத்தும...!
இந்தப் பெரிய
வேப்பமரம் விடை
காலனா! ம...கேள்
விடின் எழும் ப
லாம்!" என்று.

ஆறுகரைப்புள்ளி
கனூடன் தலைமைய
யானரும் கட்டத்
தைப் பிளந்து பார்
வைகையச் செய்து
நிலை. எங்கும்
ஒரே அமைதி. ஊடு
விழுந்தால் ஒலி

எழும்பும் என் பார்வைகையா? அப்படிப்
பட்ட நிசிதமி! காவல் நின்று முன்னடி.
யான்—என்னுள் தெய்வக்கன் போல்
மெனவன் சிலைகளாயினர்.

நிகரென்று புதிய குரல் புறப்பட்டது.
"இருபத்திருக் குளா!" என்று ஏகம்
கேட்டான் கோவித்தன்.

"அம்பது!" என்று உயர்த்தினான்
வீரப்பன்.

"எழுபத்திரு!" — இது கோவித்த
னுடைய கேள்வி.

"நூறு!"—வீரப்பன்!

கங்காணிக்குத் திகைப்பு வளரத்
தொடங்கியது. இலேசான தமட்டுச்
சிறிப்பு உதடுகளினால் பிறந்து அடர்ந்த
பிசைக்கிடையில் ஒதுக்கியது. இரவு
கண்ட வீரப்பன்—கோவித்தன் என்பது
அவர் மனத்திரையில் நித்திரமாக
உயிர் பெற்றது. அந்தப் பூசனிக் பிச்
புலத்தே அமைந்த இயங்குவனின் குறிக்
கோளும் அக் குறிக் கோளை மூடி மறைத்
துக் கொண்டிருந்த காதல் போட்டியும்
நிழலாயின. குறிக் கோள்: வீரப்பனும்
கோவித்தனும் கரி விவாபாரம் செய்வத்
தொடங்கியிருந்தார்கள். மரக் கடை
மொத்தமாக வாங்கி, அவற்றைத் துண்டா
டி, கானவாய் வைத்துக் கட்டுக் கரி
வாக்கி மூட்டை கட்டி அறத்தாக்குவிக்
கிற்று வந்தனர். இருவருக்குள்ளும்
விவாபாரம் போட்டி. அம்பிகைக்குறித்
தான் வேப்ப மரத்தை யாரும் அறிவா
மல் தான் கனவாயினும், பொட்டலிக்
கிடைக்கும் விளாம்பழம் போன்று இரு
பது. இருபத்தைத்து பணம் கிடைக்கு
மென்ற பேராசை கோவித்தனுக்கு
மன்னிடலில் ஏறிக் கிடந்தது. இதே நிலை
வீரப்பனையும் தான் ஆட்டிப் படைத்தது.

திருவள்ளூரில் அமெரிக்க ஆட்சை குழுவினர் 12-10-58ல்
திரு. ஆர். எம். கவி எழுதிய 'வேங்கை உடைந்தின் கங்கை' என்ற
தமிழ் நாடகத்தை எழுத்துச் சிவனியம் நிறுவனத்தில் நெல்லை நகரத்
திரை. அந்த நாடகத்தின் கரும் ஒரு சமயான கட்டத்தை இந்தப்
படத்தில் காண்க.

காதல் போட்டி: ஆம்; செவ்வி ஒரு
காட்டு ரோஜா. ரோஜாவை அடைவ
அங்குலின் இனம் ராஜாக்களாக உலகி
வந்த கோவித்தனும் வீரப்பனும்
போட்டியிட்டனர். கோவித்தனிடம்
இருந்த வெவ்வி தானையங்கள் செவ்வி
யின் இனக்கத்தைப் பெற உதவின.
அவன் அவனுக்குக் கிடைத்து விட்டான்!
ஆகவே, கோவித்தன் ஐயம்ப் பகை
யாளியாக வீரப்பனின் பார்வையிற்
மதிப்பு பெற்றதின் வித்தை ஏதும்
கிடைப்பானோ!

கங்காணி வலிநிலவு அடைபலானார்.
"அத்திப்பத்து!..." என்பது கோவித்
தன் கேட்ட தொகை.

"அத்தி இருபத்திரு!" என்று
மேலும் உயர்த்தினான் வீரப்பன்.

"பதினாறு ரூபாய்குத் தானாத
வேப்ப மரத்துக்கா இவ்வளவு பணம்?"—
மூக்கின் வீரல் வைத்தது ஊர்.

வீரப்பன்—கோவித்தன் "தோடி"வைக்
கங்காணி ஆழ்த்த நோக்கினார்; உடனே
குறுக்கிட்டார்!

"ஏப்பா, வீரப்பா! பூராப் பணமும்
கையோட கொண்டாத்திருக்கியா?"

வீரப்பன் வாயைச் சப்ப தற்குள்
வேடுகு குரல் கட்டத்தைத் தெட்டித்
தன்னிப்பாய்த்தது. "எம்புருசன் கிட்டப்
பணம் இங்கீங்க, கங்காணி ஐயா!..."
என்றான் அஞ்சன். அவன் அவனுக்கு
வாழ்க்கைப்பட்டவன்.

வீரப்பன் அழிகவினே கோவைப்
பழங்கள் தோல் உரித்து கழன்றான்.

"ம்...! தயவுசெய்து இரைச்சல்
செய்வாதிங்க!... ஏப்பா கோவித்தா!...
நீயாக்கம் ஏகம் கேட்ட தொகையைக்
கைக்கு மெய்யாக வைக்கெடுக்கிறவா?...
நீயே மரத்தை அடைஞ்செய்திடலாம்! ம்!

எல்லாமே வேடிக்கையாகத் தான் போனது!"

"ஐயா! எங்க மச்சான் பிட்டுப் பணம் செட்டயாகுமே!"

கோவிந்தன் முடித்த மூன்று முடிக்களை ஏதைய செவிதான் இவ்வாறு குரல் கொடுத்தான்.

கோவிந்தனின் ஆதிரைப் பார்வை ஒவ்வொரு தனிமையாகப் பட்டது.

கங்காணி முதலுச்சாயி செவிவை 'கடகட' செய்து சிந்தித்தான். "ஆத்தா விளையாட்டுக்கு மூன்று நம்புசெய்களாய் எம்மாதிரி?...ம், சரி! வேறே யாராவது மெத்தொன்று செவிச் செவிதொன்றால், செட்டயாகி ஒன்று!...இரண்டு!... மூன்று!..." யாரும் எதிர்த் செவிச் செவி விக்கியே! கோவிந்தன் 'எங்கே? வீரப்பனையும் காணோம்!...

"பூசா ஐயா! இந்தாங்க, ஐந்தி இருபத்தாறு ரூபாய்! சாக்காச்சிக்குச் சேரவேண்டிய பணத்தை ஆத்தானோட உண்டியலிலே செதுத்திப்படுக்க!...எப் முக்கா!... அப்புறம் இந்த மரத்தை நம்ப விட்டுக்குக் கொண்டாத்திடு!" என்று கங்காணி, அமைதி களித்த குரலினால்.

"ஓ, செவி! நான்தான் மடியிலே தூத்திருப்பது ரூபாய் வரைக்கும் கட்டி வைத்திருப்பேன், நீ ஏன் அப்புடிச் சொக்கியாய் அம்மாரு சைக்கிளுக்கு ஊடாயே?"

செவிவின் விக்கிய கண்ணகலின் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

"மச்சான்! மூங்குக்குச் சேதி தெரி யாதா?...நம்ப செவிக்காரனே தெத்து மழையிலே மட்டத்துக் குளத்துச் செவிவிலே ஆப்பிட்டுத் தவிச்சேய், அஞ்சா விட்டுக்காரருதான் வந்து காப்பாத்தினார்களாய்!...

"மெய்யாவா?" என்று கோவிந்தன்.

"ஆமாங்க, மச்சான்! போட்டியும் பூசு தும் மறைவட்டுமே, நம்பனாவது விட்டுக் கொடுக்காமென்கிறதற்குத் தான் நான் அப்புடிச் சொக்கினேன்கி... இதிலே உங்களுக்கு மூன்றும்குதந்தைகளை விக்க!" என்று.

"ஐயோ! இன்னும் நான் அடிக்க குதந்தை!...செவி புருசுதான் குத்தா நான் நங்குப் பெரிய குத்தாணம் செஞ்சாக்களாய்! சாயிலே கையாணிப் பவ வந்து நம்ப கடலைப் போலிலே கையை வைக்கறப்போ அந்த ஆப்பினை நான் வந்து அவனைத் தூத்தியடிச் சாக்களாய்! அப்படிப்பட்ட குத்த மனை கொண்ட ஆளுக்கு எதிராக நம்ப ஏதாக்கு நினைப்பதுதான் நான் அப்

புடிச் சொக்கினேன்!..." அதனால் விட்டி டுள். வீரப்பன் மூன்றாம் பெருத் தொன் குமல் நியமனாகும்.

கங்காணி நம் பெரிய விட்டும் குத்தத்திக்குக் கட்டார்த்திருத்தான்; குத்தி அங்கரைச் சைத்து பெருமை கொண்டது.

"குப்பிருமுகம்!"

ஓரே மாதிரியாக இரட்டைக் குதந்தை பெண். "இப்ப நான் செண்டு பெரும் பணவாசை இல்லை; நான் இந்த அண்ண னுக்கு உதவி செஞ்சதாவும், இவர் எங்கு குத்தாணம் பண்ணினதாவும் என் விட்டுக்கார போம்பிளக்கவிட்டுத் தனித்தனியாகச் செவிச் செவி என் விடுத தத்தை மாற்றப் பிரயத்தனப்பட்டுக் கிடைக்க! உங்க 'போய்' என்னெ மெய்யாவே மூன்று செத்திருக்கை. தேவரய்யா!...நாங்க செண்டு பெரும் போட்டி போட்டு சாக்காச்சி அம்மல் செத்ததைத் திருட எத்தனைச் சைத்தியைக் கடைசி வரைக்கும் காக்க காதினே போடாமல் இருந்து, என்னையும் என் மானத்தையும் காப்பாத்தின உக்கா என் உயிருக்கு மட்டும் மறக்கவே மாட்டோம்!...

கோவிந்தனும் வீரப்பனும் விழுந்து வணக்கி எழுந்தார்கள். வழித்த கண்ணீர் வழிந்து கொண்டேயிருந்தது!

உணர்ச்சி வலப்பட்டு நின்று கொண்டிருந்த செவிவையும் அஞ்சலையையும் கண்டதும் கங்காணியின் கிழிவையும் கண்கள் விட்டன; இதழ்கள் விக்கின.

"செவி, அஞ்சா! உங்க எண்ணம் போய்யே என்மாய் நங்கய்யாண முடிக்குது!...வீரப்பா, கோவிந்தா!... எங்களும் நம்ப குளதெய்வத்தின் சிறுபா கடாட்சம்தான்!...அப்பு யாராட் கத்தியெதான் மூங்கொரு மனிதனும் உயர வேணும்; அந்தப் நாம் இப்போ வாழ வைத்தாங்க, அப்புறம் நாம் இதந்த பிள்ளையையும் அந்த அப்பு நங்கமச் சிறுசிலியாக வாழ வைக்கும்!... இதை மட்டும் யாரும் மறத்திடாதிக்க!... இங்கொரு சேதியையும் காதினே காக்கிக்கொ!...அதோ பாலுக்க, நான் அண்ணக்கு ஏன் எடுத்தோயோய் செய் மரம் இரண்டு துண்டாக் விடக்குது!... நீங்க குளுக்கு மூன்று எடுத்துக்கிடுங்க! உங்கனோட 'நங்க மனமா திற'த்துக்கு எக் பிள!..." என்று நினைத்த மனை துடன் உதிர்ந்த கங்காணி.

இந்து ஜோடி கிழிவையும் நீங்கி வித்தது கொண்டிருந்த காட்சியைக் கண்ட சாக்காச்சி அம்மல் சிந்தித்துக் கொண்டே யிருந்தான்!

தங்கொரு இளந்தந்தைக்கும் வந்தபுறம் இரு பிரதீகைகள்:
ஒன்று: குடும்பத்து இளவிரித் தேவையனைப் பூர்த்தி செய்தல்;
இரண்டு: குழந்தைகளின் கல்விக்வாகையும், பெண்ணின்
திரும்பணத்திற்காகவும், அவரது மூய்வு வலத்திற்காகவும்,
மக்கியவர்க அல் துர்வாணமடைந்தால் அவரது
குடும்பத்திற்காகவும், செமித்து வைக்க விரும்புகிறார்.

உணவளிக்கும் கை...

உங்களை இத்தேவையனை பூர்த்தி செய்யும் ஊவித்து செமிக்க
இயலுமா? மூடியும், ஆயுள் இய்குழுவன்ஸ் மூலமாக, இது
ஒரு இரவித் பிதுவாய்ப்பு—ஒழுங்காகச் செமிக்க உங்களுக்கு
உதவுகிறது. மேலும், உங்களுக்கு சிக்கையாகத் தெரியும்,
சீக்கர் உயிரிடன் இரத்தாலும் இய்வாவிடும், ஒரு குதிப்பீட்ட
தொகை தேவையாயிருக்கும் போலுது உங்கள் குடும்பத்திற்குக்
கிடைக்கும் என்று.

ஒரு லிப் இய்குழுவன்ஸ் ஏஜென்ஸ்டன் உங்களை இட்டவனின்
விக்கும் செமிக்க குதியை அந்தவன்ஸ் பல் பானிசெகைப்
பத்தி விசயம் செலுக்கும்.

லிப் இய்குழுவன்ஸ் வார்ப்பொருள்கள் ஆம் இத்தியை

புவிவன்ஸ் ஆபீஸ்:

பிரதீகை பிப்படி, 364/366, தெனாஜி ரோடு, சென்னை - 1
கிளிகள்: சென்னை - செம்பரம் - தெய்வூர் - வேலூர்

படித்துப் பாருங்கள்

பிரபல வித்யை

“நீரூர்” என்றும் நிரூபித்ததை அங்குள்ளவர்களுக்கும் வெளியும் உபநிவித்த நித்திய பரிபூரணத்தை கைப்பிடிக்க நினைக்கவிரைந்த நம் காவத்து நூலின் பகவான் ரமணமஹரிஷியின் சித்திரமும் உபநிதானமும் பத்த கோடிக்குப் பங்கிட்டு மாறு முதல் முதலாக ஒப்பது ஆண்டுக்கு ஒருமுறை வெளியிடப்பட்டது. அரண்மனை பகவான் ரமணமஹரிஷியின் சித்திரமும் நித்திய பரிபூரணம் அந்நிதி ஒரே சித்திரமாக காவத்து சென்ற ஸ்ரீராமச்சந்திரன் அவர்களின் ஆக்கத்தில் வெளியிடப்பட்டது. அந்தத் தமிழில் பாட்டை விருப்பங்கொண்ட ஸ்ரீ சத்தானந்த பாரதியார் 1934ம் ஆண்டில் நாரிபது அத்தியாயங்களுடன் இந்த காவட்டிகளாக ஒரு நூல் வெளியிட்டார். இத்தொகுதிகள் ஸ்ரீரமண வித்யை நான்கு பதிப்புகள் ஏதாவது அச்சாணி செவ்வியத்தையுடையிருந்து இப் புத்தகத்தில் சிறப்பு தெரிகிறது. இப்போது வெளி வந்துவருகின்றதாவது பதிப்பு. நான்காம் பதிப்புக்குப் பின்னும் நிரூபித்த ஸ்ரீரமணரின் மஹா நிவாசம், அவருடைய கடைசி காவல்களும், அவர் மறைவுக்குப் பின் ஆசிரமத்தில் நிரூபித்த மாறுதல்களும் பற்றியும் சிலன் கவாயிகள் என்ற அன்புடன் அழகாகப் பட்ட சிவாநி காரி நிரூபணத்த கவாயிகளின் மறைவும் ஆசிரமத்தைப் பற்றிய நிவாச அமைப்பும் விவரிக்கும் ஒரு அத்தியாயம் “நீர்பாச” என்றும் தமிழில் சிறு இந்தத் தந்தையர் பதிப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. சித்திரப் பூர்த்திக் காகச் சேர்க்கப்பட்டிருப்பினும் பகவானின் கடைசி காவ நிவாசம் உள்ளும் உருவமான விவரிக்கிறது இந்த அத்தியாயம். சிவ்யன் என்றும் கதாசபத்தில் இருக்கும் ஒரு மோகி ஒரு பதவிவிலாசன் மற்றொரு மோகியைப் பற்றிச் சித்திரம் எழுதினும் படிப்பதற்குக் கசக்குமா? சொல் வளமும், பழமை மோகியையும் அனுபவமாகத் தரும்படி காவிய நடைவும் உள்ளத்தில் பொங்கும் பதிப்பு பெருக்கும். இப்புத்தகம் பூராயுப்பாளி ஒழிந்தான். கத்தானந்த பாரதியார் சிவந்தியது என்றும் கேட்டவா வேண்டும்! கடைசியாகச் சேர்க்கப் பட்ட ஆறுவது காவட்டம் அவரால் எழுதப் பட்டிருப்பினாலும் மற்றப் பாகங்களுடன் இணைத்து ஒன்று மோகியை அமைத்திருக்கிறது. ரமண பக்திவாணியைப் படுத்திய விழக்கடிய ஒரு அரிய புத்தகம்.

இவற்றிலுள்ள: கவாயி கத்தானந்த பாரதியார்; வெளியிட்டோர் ஸ்ரீ டி. என். வெங்கடராமன். நிவாசம் - திவ்யர் ஸ்ரீரமணச்சந்திரன் நிரூபணமும், பக்கம் 348; விவா: ரு. 3.

அருணாக மஹாநிவாசம்

பட்டம் பெற்ற புன்னிய கதாசபை ஒவ்வொருவரும் தம் நாட்டில் ஒரு தமிழ் புராணம் இருக்கிறது. அநெயோக தேய

லிங்க கவயம்புராக எழுந்தருளி நினைத்த மாந்திரத்தாலேயே மூத்தியில்க்க வந்தது என்ற பிரசித்திபெற்ற அருணாக தேய நித்தாக்கும் புராண வரலாறாகப் பக உள். அவற்றில் சில பகுதிகள் கவாந்த புராணத்தில் முதலாவதாக மிகெவர கடைத்திடும், சிவநாமச்சந்திரன் உபயோக சிவபக்த விவாச பகுதியிலும், சிவமஹா புராணம் சித்தியைவர கைத்திரவிலும், மற்றும் பக நூல்களிலும் கிரியாகவும் பரவலாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவைகள் உடமொழியில் இருக்கின்றன. இதனால் இம் மொழியில் தேர்ச்சிவிவாதார்த்தப் பங்கிட்டு. இரண்டாவதாக, இவற்றில் சொல்லப்பட்ட விஷயங்கள் பரவலாக இருப்பதால் ஒரே காவத்தில் இத்தகையதும் பற்றிய கவாயி விஷயங்கள் எளிதில் சாதாரண மக்கள் உணர்ச்சி கஷ்டமாகிறது. எனவே கவாயிப் பகுதியிலிருந்து விஷயங்கள் ஒருபேசு நிரட்டி அளிப்பதன் மொழி பெயர்த்துத் தமிழில் வழங்குவது பகுதிக்கும் பகவான்க்க கருப் என்ற உரிய நோக்கத்துடன் அருணாக மாகாநிவாசம் என்றும் இத்தாக்க வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. சிவியாவும் வரை நூலாய் மிழப்பார் தமிழைமேலே சித்திரத்து ஒளி சிவிக் கோங்குருந்து ஸ்ரீரமண பகவானின் கட்டிக்கிண்கிண்கி அவருடைய காவத்துக்குப் பிறகாவது இத்தாக்க வெளியிடப்பட்டுள்ளது என்ற முடிவுகரவிய் குறிப்பிடக்கூடுகிறது. இது இத்தாலியப் பெருமையாக உபநிதி கட்டிடுகிறது.

புத்தகம் இந்த பாகங்களாக அமைந்துள்ளது. பிரபலாவுக்கும் சதாரைக்கும் நிரூபித்த கவாயி கவாயமாக உள்ள பூரிய மாலும், நந்தியைவர மாரிக்கண்டிய சங்காத நூலாக உள்ள உத்தரபாகமும் காதகல் நினைத்த பாகம். இவைகளை முதல் 31 அத்தியாயங்கள் கிரியாகவே கூறுகின்றன. மொழிபெயர்ப்பு என்பதைக் காட்டி ஆல் காக்கே நூலாயிப் புராண அத்தியாயங்கள் கிரியை கவாயிக் கவாயிக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த அத்தியாயங்களில் கொண்ட இரண்டாவது பாகம் நிரூபண சம்பந்தத்தை ஸ்ரீ அருணாகேசுவரர் தாமே தாமது மனமையாக் கூறிய வரலாற்றை விவரிக்கிறது. மற்ற நூன்று பாகங்களில் சில பக்தர்கள் அபிபாயகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய தன மனமும், நித்த மனமும், ஸூத்திர மனமும், சிவபூஜை மனமும், சில புன்னிய மனமும், பிரதான மனமும், அன்னதான மனமும், நிபந்தனை மனமும், மாவர்க்கப் பிராமச்சித்தம் முதலிய அரிய விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தெய்வான நடைவிய் பக்தர்களுக்குப் பேர்தும் பங்கிட்டு வெங்கடமேன்ற ஒரே நோக்கத்துடன் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் இத்தாக்க ஆவில்கள் கிருப்பிப் படிப்பதற்கு ஏற்றது. பதிப்பாளர்: ஸ்ரீ டி. என். வெங்கடராமன் நிவாசம் - திவ்யர் ஸ்ரீரமணச்சந்திரன், நிரூபணமும், விவா: ரு. 2-50.

*
ஆன்டி க்ரீஸ்

பாப்லின்களில்

ஓர் புதுமை

‘ஸ்டான்காட்’

டாவி மற்றும் கலர் பாப்லின்

*
மடிப்புக் கலைவாதது

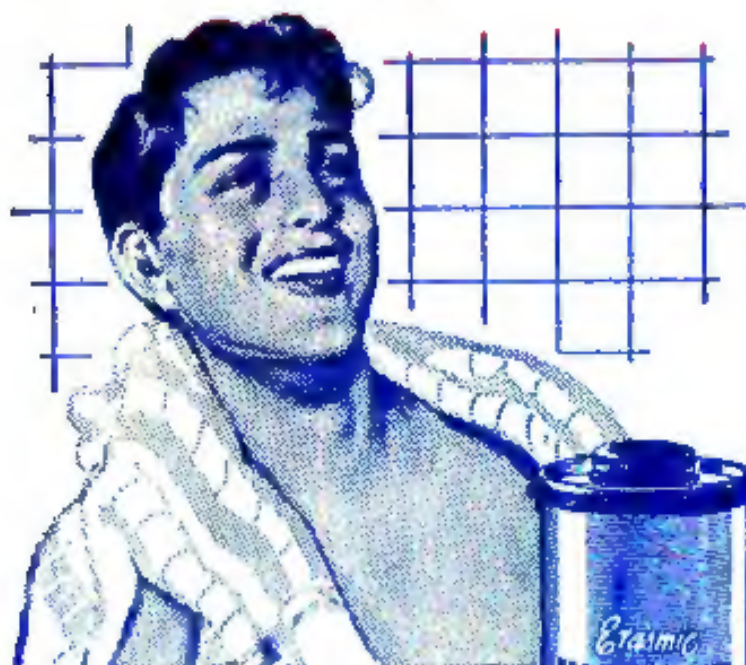
இந்திரி செய்வத் தேவை இல்லை

தி ஸ்டான்காட் பிஃப் கம்பெனி
லிமிடெட். மும்பை - 28

55TA'S-SH-18-TAN

**குளித்தெழுந்த
புதுமலர்ச்சியை நாள்முழுதும்
அளிப்பது**

**ஹிமாலயா
புக்கே
டால்கம் பவுடர்**

இன்பமூட்டும் பவுடர் !
விசையோ சித்தனம் !

